

प्रवेश सं०

विषय. धर्मशास्त्रम्

सं० १०

नाम धर्मनिर्णयः

प्रवक्तार वेदान्तवागीशभट्टाचार्यः

पत्र सं० १-१२८

13688

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

४०

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

९

आकारः १०.५" x ४.८"

लिपि दे. ना.

आधारः का.

वि० विवरणम् पू०

पी० एम० यू० पो०--७५ एम० पी० ई०--१२४१--५०.०००

आ० ७३२७

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

१२

धर्म निष्ठा ह्यु ज्ञेयाननागारे
भद्राचार

वेचर

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ गणेशानं नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धीश्वरं विभुं ॥ विष्णुशैलीविनाशायरीशु सुमुहं नमः ॥ १ ॥
 लिङ्गमाधवमनंतगुणप्रसन्नं सदैव सुखं कर्मलानतपादपद्मं ॥ नक्तप्रियंकमलजन्मनयौ विधत्तः सृष्टिं नि
 रोधमवलंबयतः प्रसादां ॥ वेदां नैव दुष्कलितावतारं नारायणं मुनिवरं जगद्गुरं तं ॥ सोमो धत्ता
 पतनाकृपया महत्त्वावेदं संश्रुतिशिरोवचनाधियो हं ॥ २ ॥ आद्यातां विष्णुणोः सदैव नम्रा शिवपुरीति
 श्रियो धामसदानंदजनसंसारमंदिरां ॥ कलिं रज्जुं कृत्यां च च्यते यस्मिन् शिवो नृणां ॥ दक्षिणोत्तरदेशां च
 क्षिप्त्वा न्याहति शं ॥ ३ ॥ यत्र तापहृच्छृङ्गादमेदिनीमध्वसंज्ञितः ॥ अत्र रात्रिधर्माणामनुष्ठाता ह्यग्निप्रिय
 ॥ ४ ॥ तस्मात्सूत्ररूपं यत्र मानसि होमहामतिः ॥ रिपून्नाराचसंपातैः स्वशरण्यांश्च कारयः ॥ ५ ॥ प्रशस्त
 संप्रज्ञां धर्मां विष्णुपादो बुद्धिप्रियः ॥ मध्वः कल्याणपूर्वो यो मानसि हतनृदवः ॥ ६ ॥ यस्यां तातः शु
 नेत्येकं लोचनं कल्याणमध्वान् कल्याणपूर्वाद्यः कल्याणरूपं वा बुधैः ॥ ७ ॥ सुचिकीर्तिर्विना

सु

श्रीमदानंद

न्येष गोपालो बलिनो वरः ॥ यो न क्त्वा तु पयः प्रश्नसामकृष्णपादो बुद्धिं ॥ १ ॥ नारायणसरस्वत्याः प
 दपंके रुहद्वयं ॥ द्विजश्राव्यवेदांतवागीश्वरसमाह्वयः ॥ २ ॥ अचूचितामणिः काश्यां ब्रह्म
 विद्याविशारदः ॥ दानोदरतनुजो यो हृद्नागरं जातिभूः ॥ ३ ॥ यशसे निर्णयग्रंथं धर्माय च यशो
 निधिं ॥ तद्वागीशुस्वेनैव गोपालेशो न्यरूपतां ॥ ४ ॥ ननु ग्रंथकरणफलत्वे यशो न संनय
 तिनस्य पुरतुः खानायेतरत्वा नावातं रतिवेत्तं न च न्ययति स्कां न्यासुतसाधनत्वोपल
 लेन वा कोऽप्यफलत्वश्रवणेन पशोरिव तस्य फलत्वसंनवान् तथा हि पादवल्क्यस्तौ सः ॥
 तौ गित्वं यशो वीतशोकतां परमां गतिं ॥ धनवेदान् निषकैः सिद्धिं कुप्यं गमयतां विकैः ॥ कृत्रिमादि
 तरण्ये तं न क्षामान प्राप्नुयादिति ॥ तथा ह महाजगते यो सः ॥ यस्यैरातेन तपसा विष्णुपादो नि
 दानेन पश्चिंशो र्वैव यस्मिन् प्रशितं यशः ॥ विद्यायामर्थलाजे वा मातुरुक्तं
 हवत्पुद्गतिवापातः ॥

॥२॥

तयशः। पितुः केवलदुःखायमाउरुचरिते हि सः। तथा रघुवंशे कालिदासोऽपि यशसे चित्रिणी
 लामिति। पुनस्तत्र स एवायशः शरीरेन वमेदया लुरिति। तथा देवीपुराणे माकंदे योऽपि रूपं देहि
 जयं देहि यशो देहि द्विबाजहीति। पुनस्तत्रैव सः। यशसं विदुः सोऽपि कीर्तिमंडितं नूतल इति। तथा क
 थ प्रकाशेऽपि साहित्यकः। काशं यशसं श्रुते यवहारविदे। शिवे तत्तत्तयः। सद्यः परमिष्टं तमेका
 तासंमितं तयोपदेशं युजे इति। पुनरन्यत्रापि यस्यापोरावहस्तौ वमनश्च वसुसंयतां विद्याय
 शंश्च कीर्तिश्च सतीर्थं प्रलमस्तुते इति। तथा रघुवंशे कालिदासः। यशो धनो धनं मृषेर्मुने
 ति। श्रीनागवते दशमस्कंधे नगवान् युधिष्ठिरं शहसम्यग्यवसितं राजन् न वतारा तु क
 र्षण। कल्याणीये न ते कीर्तिर्लोकानं न विष्यति। तथा कुमारसंज्ञके कालिदासः। प्रसि
 दुः

तिर

इयशो हि पुंसो मनन्यसाधारणमेव कर्मति। तथा नागवते दशमस्कंधे। यस्यामलं दिवियशः प्रथि
 तेरसायां नूतौ च ते सुवनमंगलदिम्बितानां। मंदादिनीति दिवि नो गभीरं धो। तेन हननं
 पुनति विश्वमिति। रघुवंशे पुनः कालिदासः। ततः प्रियो पात्रसे धरो ह्येव यदश्रुं लज्जु
 मारः। तेन स्वहस्ताजितं मे दूवीरः पितुः न यशो मूर्त्तिमिवावनासे। रघुवंशे पुनः कालिदासः। यशो
 लिखे स्तनशिखीमुखाग्रं निक्षेपिताः केतुषु पार्थिवानां। यशो हतं संयतिराघवेण नजीवितं वः क
 पयेति वर्णा इति। रघुवंशे पुनः कालिदासः॥ आरुह्य मंडीतु दधीन् प्रैरुजुंगमानां वसति
 प्रविष्टः। ऊर्द्धगतं स्पृशन् वातुबधि यशः परिष्ठे तु मियतया लमिति। रघुवंशे पुनः कालिदासः॥
 यदा कुराजं न्यकुमारं तत्रथा यशस्करं प्रतपो यशो धने रिति। पुनरपि श्रीनागवते दशमस्कंधे

तीर्त्ति

श्री० ५०
॥३॥

नीमाजुनश्रीनागवंतआहुं योनिश्रीनशरीरेण सतागेयं यशो भ्रवं । नविनो तिस्रयं वक्ष्यः सवाचा शोच्य
वसः ॥ श्रीनागवंतेशमस्कंधे जरासंध आहा बले दुश्श्रूयते कीर्तिविततादि हूकृत्वा पा। ऐश्वर्या
हुं जितस्यापि विप्रव्याजेन विष्णुनेति । पुनस्तत्रैव जरासंधः । जीवना ब्राह्मणार्थी को नर्थः कृत्रवंधु
ना । देहेन यत्मानेन नेह ताविषुलं यश इति । पुनरपि श्रीनागवंतेशमस्कंधे नीमाजुनश्रीनागवंत
आहुः । हरिश्चंद्रो रंति देव उच्छृत्तिः शिविबलिः । व्याधः कपोतो बहवो ह्यध्रवेण ध्रुवंगता इति । श्री
स्यार्थः । विश्वामित्रस्यानृण्याय हरिश्चंद्रो नायीतजादिसर्वैर्विक्रीयस्य चंडालतां ग्रामोष्पनिदि
स्मृसहो यो ध्यावासि निर्जनैः स्वंगतः । रंति देवः स उडवो अष्टवत्वारिंशदहः स्वलब्धोऽपि कथं
विह्वलान्नोदकाद्यर्थिन्यो दत्त्वा ब्रह्मलोकं गतः । इति श्रीमद्भगवद्गीतायां अष्टमोऽध्यायः ॥३॥
उच्छृत्तिमुज्जलः षण्मासंसीद लुडुं बोधातिथ्यदानेन ब्रह्मलोकं गतः । शिविः शरीरागतद्वयो न

ल२

॥३॥

रहणाय स्वमांसं श्येनाय दत्त्वा दिवंगतः । बालिः सर्वस्वं ब्राह्मणवेधधारिणे हरये दत्त्वा तमेवाम्ना
साञ्जकारा कपोतश्चातिथये याथायक्यो न्यासहात्मनां सुदृत्वा विमानेन दिवंगतः । एतां स
योः सत्त्वं वीक्ष्य स्वयमेति निर्विलोमहाप्रसूनेन नागिदेहोर्ध्वनिः कृत्वा पारिवमारुतो ह । प
वमन्ये बहवो ध्रुवेण शरीरेण ध्रुवलोके यशश्च गता इति । महानारते आरण्यके पर्वणि इंदु
मस्य इह लोके कीर्तिश्च वणेन स्वर्गवासः श्रूयते । नद्यान्यत्रापि यावकीर्तिर्यस्या त्रस्तर्ल लोके
महीयते । गृहीत इव केशोऽधुमृत्युना धर्ममाचरेत् इति । किंच महानां जिघानां धर्मार्थं वाणी
कूपतटाकारामेव तालयादिनिर्माणे वृत्रेपि स्त्रिं सकलजनविज्ञानाय स्वतीष्ठ नगरवरा
पितृपितामहप्रपितामहात्मनामप्रकाशकश्चोकांकितस्तं नादिविनिर्माणेपि महान

पृष्ठ १०५
॥४१॥

यत्रोद्भूयते विदुषु रेनु। तेनालौकिका विगीत शिष्टाचारेऽतिस्मृती कल्पेस्तः नदुक्तं वृद्धैः आ
 चाराश्च स्मृतिं कालात् ज्ञेयः। कल्पनमिति कल्पिते च ते ईदृश्यो न वतः। तथा हि। धर्माश्च विहितवाच्यो
 स्थिरसंकलजनविज्ञानविषयत्वकामः तदुपायचतुस्तराद्यादिनाम प्रकाशकश्चोक्तो कित्सं नादिविनि
 माणकुयीदिति। तच्च चिरं सकलजनज्ञानं यशो हेतुरिति गण्यते किंच हेमाद्रिमदनश्रीसूर्यसेनप्रचननीनां
 महाराजधुर्याणामपि धर्मको विद्वानां ग्रंथकरणे प्रवृत्ति ईदृश्येन अपि च बहुवसंहितामोमंत्रोपेनमर्थ
 अर्थादाहृतयादिसर्वेन दंतियरासागतेन सनासाहेन सरव्यासरवायः किं त्विषसि। नृपलिखे
 पामरं हितो न वति। बाजिनायेति। अपि चेहायुत्र सुखसाधनी चूनायाः सुखदुःखावावाच्यतरनिनाया अपि ॥४१॥
 फलत्वं अपराः परिहस्येवोपपद्यते तथा हि अप्यपराः परिहारस्य सुखदुःखावावाच्यतरनिनाया अपि

तः

युत्र च दुःखावावाहे तुल्यं प्रत्यरुतः सद्यवहासात्वाकोऽप्यश्चावगम्यते। वाक्यानि चामृति। तथा हि
 युवंशे कालिरासः। गतो वदन्त्यांतरद्वयं यमो नृत्तरीवादनवावतार इति। पुनरपि रघुवंशे कालि
 दासः। अत्रैव निवेनामनयेति किंतु लोकापवादो बलवान्मतो मोहः। छाया हि चूमेः शशिनाम
 लत्वे निरूपिता शुद्धिर्मप्रज्ञानिरिति। एतदर्थं कं श्रीरामायणेऽप्यव्यानमपि। पुनरपि पुराणां तस्य
 मर्मतकमणिचोपज्ञाता पयशः परिहारोति यत्नेन श्रीकृष्णेन कृतं इति श्रूयते। सच लोकसंग्रहाय
 एवेति तत्वं। नगचूडीनायां नगवानेवाह अर्जुनसुहृद्विषा। अथ चेत्त्वमिमं धर्मसंग्रामं न करिष्यसि।
 ततः त्वधर्मं वीर्तिच हित्वा पापमवाप्स्यसि। पुनरपि तत्रैव नगवानाह। अकीर्तिं चापि नूतानि कथ
 यिष्यति नैष्यथी। संजावितस्य वाकीर्तिर्मरणादनिरिच्छते। ननु कितं नयशः अप्यपराश्च ययोः प्रा
 सिपरिहारो फलमित्युच्यत इति चेत् शृणु धर्मज्ञः माधुवा दोयशः। अधर्मज्ञः असाधुचारः।

पाल
पुस्तक
॥५॥
॥५॥
॥५॥

नि

अथ यथा इति ननु साधुवाद रूपत्वे यथासः हंसस्य लघुता रास्त्रित्यादौ कविचैः कालिदासादिभिः
 ल्यमानेनैक्यमुपपद्यते इति चेत् शृणु उक्तलसुखे हेतुत्वेन तथा वर्णयति कवि संप्रदायाच्चेति सि
 हं यथाः फलकत्वं ग्रंथकरणस्या ननु धर्माथं निर्णयग्रंथमकरोदिकथमुक्तं ग्रंथकरणस्य धर्मसाध
 नत्वे प्रमाणाभावादिति चेत् न शृणु उक्तलसुखे हेतुत्वेन तथा वर्णयति कवि संप्रदायाच्चेति सि
 रत्ननीतिदानस्यातिशयत्वोक्त्या धर्मातिशयजनकत्वसिद्धिरुक्तः सारस्वतीदानस्य पुस्तकसा
 ध्यानात् पुस्तकस्य ग्रंथकरणसाध्यत्वादस्य ग्रंथकरणस्य धर्मफलकत्वं किंच इतोपि धर्मनिर्ण
 योऽपि ग्रंथस्य धर्मफलकत्वं तथा हि धर्मस्य कर्मसुष्ठुपानसाध्यत्वात् कर्मसुष्ठुपानस्य च कर्मविवोधसाध्या
 त्वात् कर्मविवोधस्य कर्मनिर्णयग्रंथसाध्यत्वादतो गोपालचूपालोपशोसधर्मावयवशो निर्धिर्धर्म
 निर्णयग्रंथवेदांतवागीशभट्टाचार्यपुरवेदन्यरूपपदिति प्रतिज्ञाज्ञानेवेति सिद्धं ॥ ॥ ॥ ॥

॥५॥

श्रीमदानं

॥ इति श्रीमन्महोदलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमेदिनीमहम्महाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीश
 शिवपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमानसिंहमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंश
 चूषणकल्याणमहम्महाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमुनिज्ञेश्वरपरम
 हंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचंद्रगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्य पूर्वद्वारा
 शातीययादिकश्चिदा मोदनेदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसरसीरुपुगलनिषेवणवि
 द्द्वंससूयमानकाशीवासश्रीमद्देहांतवागीशभट्टाचार्यकृते बीजानंदेयंथकरणप्रयोजनं निरूपणं स
 माप्तं ॥ ॥ यद्यपि विदुषाश्च इव सुकृतिविधपरिष्ठेदृश्यसाक्षिदानंदेयैकसमधिगम्योक्तगुण
 दाननिमित्तज्ञैर्निर्णयतासकलकर्मफलदाता लोकपालेन जनीयस्त्रिग्रहश्च परमात्मैव निरुपाधिमुचित
 स्तथापि तत्ज्ञानजननयोश्चेतःशुद्धिसाध्यत्वात् चेत्तः शुद्धस्य कर्मसुष्ठुपानसाध्यत्वात् कर्मसु

य

॥५॥

॥५॥

मानस्य कर्मनिर्णयसाधनान्धर्मनिर्णय एव प्रथमं प्रस्तूयते। सच बोधनालक्षणोऽर्थः। अगप्रधानावापन्नो
 द्विविधः। तत्र साक्षात्प्रलवान् प्रधानं नो एकादशपुष्पासादि प्रधानं प्रलेन प्रलवान् अंगचतुः सच काल
 ज्ञानसंख्यादिः एकादशपुष्पासादि प्रधानं नृत्तत्तत्प्रकरणे अत्रैतन्निर्णयते नत्र कालस्य मुख्यो गन्तारादोतति
 रूपं प्रस्तूयते। अवयवः कालोपघर्षिणां गतादृषिध्यानावातनयापि मासाद्योपाधिकः अंगं न वत्तवतादृषि
 धिन्यः। तथा हि मासात्तावन्तौ द्वा हवसौ ररूपश्च उर्विधः तथा च नोतिः रात्रौ प्रथमः सावनो मासो
 द्वितीयश्चां दृष्टयते। नारुत्रस्तृतीयः स्यात्तसौ मासश्चतुर्थकश्च इति त्रिंशत्ता अहो निः सावनो मासो
 नवति। सूर्यस्य मेखादिराज्ययु प्रविशमारभ्य राश्ययं प्रवेशपयंतः सौरो मासो नवति। संक्रमादा
 संक्रांति सौर इति यावत्। शुक्लपक्षादि कृष्णपक्षात्सां दौ मासो नवति। शुक्लपक्षं आदौ कृष्णपक्ष
 युगेन चो इति यावत्। अश्विन्यादिरेव स्यंत हवसो गेन नारुत्रो मासो नवति। तदुक्तं ब्रह्मसिंहोत्ते॥

सावन ५

चोदः शुक्लादिदशतिः सावनस्त्रिंशत्तादिनैः। एकरात्रौ रवि यविकालं मासः सचास्तर इति। तदुक्तं विष्णुधर्मो
 ज्ञो। सर्वद्विपरिवर्त्तस्तु नारुत्रो मासश्च्यत इति। दिवसोपि सावनः सौरः चोदः नारुत्र इति च उर्विधो नवति।
 प्रष्टि घटिकात्मकोऽष्टो दिवसः सः सावनो नवति। सूर्यचक्रमानरावि त्रिंशत्तमे जागः सौरो दिवसो नवति।
 तिथिपरिमितश्चां दो दिवसो नवति। नारुत्रपरिमितो नारुत्रो दिवसो नवति। तदुक्तं विष्णुधर्मो ज्ञो। तिथिने केन दि
 वसश्चां द्वा मासे प्रकीर्तितः। अहोरात्रेण चैकेन सावनो दिवसः स्मृतः। आदित्यराशिजागेन सौरो दिवसश्च्यते।
 वंदन हवसो गेन नारुत्रो दिवसं स्मृत इति। द्वादशतिः सावनो मासः सावनः संवत्सरो नवति। द्वादशतिश्चां द्वा मासे चोदः
 संवत्सरो नवति। एवमेव तिथिः संवत्सरो नवति। द्वादशमासाः संवत्सर इति श्रुतेः। तदुक्तं ब्रह्मसिंहोत्ते। चोदमा
 वने सौराणो मासानां तु प्रने दतः। चोदमा वने सौरास्तत्रयः सांवत्सरा अपीति। नारुत्रो विषयमावातः स उर्विध
 विधः। द्विसंक्रांति सौरः। द्वाभ्यां द्वाभ्यां चोदमासाभ्यां चोदः। तथा चिक्रां उमंडनः। श्रोतस्मार्तं क्रिया सच

* एवं च त्रिविधः संवत्सर एव नारुत्रसंवत्सराः

४ यो रुक्तात् वसनं स्य संदमरमुत्पत्तात् संवसरस्यापि मोहादित्वमेव दित्वं

नो ध
॥३॥

यत्

कुप्यो बोधे घृष्टु। तदला ने उ सोर त्विच्छित्ति। योति विरां मतमिति स च रु उर्व सं ता दिकः। सुखं वा एत दृशना
व सं त इति श्रुतेः चां द्रे सं व सर स्या रं न श्वे त्र शु क प्र ति प दि न व ति। तथा च ब्र त स सि द्धी ते च व सितो र दृ श्य त न
नो दि न मा स व र्ष यु ग क त्याः। स घ्रा दो लो का यां स मं प्र वृ ता दि र् नै र् व स्ये ति। यां द्रे व सं त स्या पि चै त्र शु क प्र ति
दि आ रं नो न व ति। तथा च वि वं लै का र्त्तौ धा ये न व सं त स्य वि क ल्ये न मी ना दि त्व मे र्वा दि त्वं वा घृ ट न इ ति
ना वां इ ति। सो र क तु त्र पं त्र य नं न व ति। त दु क्तं सो रं मा न म धि कृत्य वि श्रु ध मे त्ति र। रु त्र पं चा य न स्या
दि ति। मा स इ ति या सं हा सा नां दे मु ब्या सो रा दि शु च यौ ली न व ति। अ स्ति त्र यो द शो मा स इ ति श्रु तेः। प हौ पृ
व पि रं शु क क लो मा स क्त ता यु ना वि त्य नि धा ना च्छ। इ त र थाने क रा क्ति क ल्य ना स्या त। सो र पि चै ना दि रा ब्ध
गो ला न वं ति। चां द्रे मा से तु सु ब्या ए व चै आ रि श द्वा न वं ति। तथा च पि य रण का रः। न रु त्रे ण यु क्तः का लः सा सि
न यो र्ण मा सी ति सं हा य मि ति पा णि ने र तु शा सं नं इ यं च सं हा सो र दो ना प प दा ते त स्मां। बो द्रे मा स व च ना ए वा
न यत् अ त्तिः। म व श्व मा व व श्व वा सः। रा ष्ट र इ ति। रा ष्ट र क तेः प्रो त सं क्तेः। ते मे र
ते मा वि क ल्ये ना रं। नो व नै त थ व लो। यत् प्रो त मे र व लो मे र व ग प गे नो क स मं
ते सं व मे र स। पी त म का र्त्तौ

॥३॥

वेनादय इति। मा सो दि वि धो न व ति। शु क प हा दि। क ल प हा दि। म स न। उ न क्ति त्र यो द शो मा स इ ति श्रु तेः। प हौ पृ
व पि रं शु क क लो मा स क्त ता यु ना वि त्य नि धा ना च्छ। इ त र थाने क रा क्ति क ल्य ना स्या त। सो र पि चै ना दि रा ब्ध
गो ला न वं ति। चां द्रे मा से तु सु ब्या ए व चै आ रि श द्वा न वं ति। तथा च पि य रण का रः। न रु त्रे ण यु क्तः का लः सा सि
न यो र्ण मा सी ति सं हा य मि ति पा णि ने र तु शा सं नं इ यं च सं हा सो र दो ना प प दा ते त स्मां। बो द्रे मा स व च ना ए वा
न यत् अ त्तिः। म व श्व मा व व श्व वा सः। रा ष्ट र इ ति। रा ष्ट र क तेः प्रो त सं क्तेः। ते मे र
ते मा वि क ल्ये ना रं। नो व नै त थ व लो। यत् प्रो त मे र व लो मे र व ग प गे नो क स मं
ते सं व मे र स। पी त म का र्त्तौ

नय

यत्

वरणा श्रीम...

सो००५०
॥८॥

प्रातः

॥८॥

इदं सत्यमाह नश्रीकाशीवासश्रीमद्देहांतवागीशानहाचार्यकृते बंजानेदेमासादि कालनिरूपणं
॥२॥ ॥ कुतः ननु सावनादिमासादिनिरूपणं किमर्थं कृतमिति चेत्स्थूलसंवत्सरव्रतोदोसं वत्सरस्य
उपयोगः एवमयनादिरप्यन्यत्रोपयोगोस्ति। तथाहि अयनस्य उत्तमवृत्तत्राहादेवनाभावाप्यादिप्रतिष्ठा
दक्षुखरवो। दक्षिणसंक्रुर्वेत्तनत्फलमवाप्नुयादिति। मासस्य तु विष्णुधर्मोत्तरे। एवमस्य सुख
स्य प्राप्तेमासस्य तुष्टययेनयेन च मानेन यत्र कार्यनिबोधमे। अद्यायनवृत्त्यहचारकर्मसौरेण मानेन सहायवत्स्य
तस्मात्प्राप्तुपास्यान्यथासावनेन लोक्ये स्याद्यवहारकर्म। स्यात्सर्वकालहयपूरणाभ्यां चां देणमानेन युगं च राहोः
नहवसत्राण्यप्रना निवेदोर्मानेन कुर्यात्तत्र गणकचेनेति। न्योतिर्गार्ग्यः। सोरोमासो विवाहादौ प्रहोदैमाव
नः स्मृतः। आदि केपित कार्ये च वां देमासः प्रशस्यते। आदि के सांवसर्गिकेपित कार्ये पाष्णासि कादौ च श
तमाससं वत्सरसाधेयं यत्ति रिक्तैः सर्वस्मिन् देवकार्ये वां देः प्रशस्यते इत्युच्यते। उक्तं च पितामहेनादेवे

कर्मलिपि चैवमासश्चां दमसः स्मृतः। न्योतिर्गार्ग्यः। आयुर्हयविजगत्प्रायश्चित्तक्रिया तथा। सावनेनैव कर्तव्या
शत्रूणां वापुं यासना। उपासना समयपालनं यथा पोडवैः केरवाणा। ब्रह्मसिद्धौ नेत्रमावास्त्यपि सिलिजोमासः
स्याद्दोस्तणस्य तु। संक्रान्ति पौर्णमासी न्यांतथे वनपदैर्ययोः। रुष्यभृंगः। विवाहव्रतयक्षुसौरमानं प्र
शस्यते। पार्वलेवष्टकाश्चां देवां इमिष्टतथादिको न्योतिर्गार्ग्यः। विवाहोऽसवयत्तुषु सौरमानं प्रशस्यते। त
था च स्मृतं तरे। एकोदिष्टविवाहादौ यः सौरसावनो। सदैव पितृकृत्यो दोमासश्चां दमसः स्मृतः।
एतेषु वाक्तेषु आदिशब्देन यस्मिन् कार्येतिरेव चानांतरेण सौरादिमासा विनियुक्ताः। तदेव कार्यमुपाद
यतेनेतरत्वात्। एवं सावनादिमासविशेषपुरस्कारेण यत्तु कृतं न च सावनादिष्वेव कर्तव्या। यश्च मा
सादौ कर्तव्यमिति सामान्येनैव कृतं तत्र वां देमेवमासादिप्राप्त्यै च आदिशब्दानां चां देवमुख्यत्वात्
तथादेवेकर्मलिपि चैवमासश्चां दमसः स्मृत इति पितामहेन सामान्यतो निधानाच्च ॥ ॥ कु॥ इति श्रीम

॥५२॥

119211

ਸਾਦਤੀ

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्री ०५०
॥१५॥

उरुं बरं पात्रं ताम्रपात्रं ३

वक्रतः। तथा च वनं। प्रातः संकल्पयेद्दिवा सुपवासव्रतादिकदति। स च ताम्रपात्रेण वक्रतः। तदु
क्तं वासहपुराणे। गृहीत्वोदुंबरं पात्रं वारिपूष्पसुदंशुखः उपवासं कुर्वन्। द्वापराया वायं वधारयेदि
ति। संकल्पश्चायं कर्तव्यः। तथा च विष्णुः। एकादश्या निराहारः स्तुत्वा पुनरुपवासं हनिनामिषुं उरी
काशं शरणं मे न वाचुते। दत्तुं चार्पयन्ततो विद्वान्पुष्पांजलिमथार्पयेदिति। अन्येऽपि विष्णुप्रका
शमग्राहयः कर्तव्याः। तदुक्तं ब्रह्मपुराणे। एवं संयुज्य विधिवन्मन्त्रैकत्वाप्रज्ञमगं। याति विष्णोः परं
स्नानं नरो नास्त्यत्र संशय इति। याद्वादशी एकादशी त्रयोदशी च। युक्ता न वतिसानाम्ना त्रिस्पृशा न व
ति। पस्याद्वादश्याः अथैष हर्षिमात्रमावावर्तते कार्यः। प्रातिपदि न वतिसाद्वादशी नाम्ना पक्षवर्द्धि
नी न वति। शुद्धया एकादश्या युक्ता याद्वादशी न वतिसानाम्ना उन्मीलिनी न वति। प
यादाभ्युदयं अत्र चिन्त्यायुक्तिं विदधिकान वतिसानाम्ना वंजुली न वति। एताश्च त

पदार्थाः ५

॥१५॥

गातृ न वति। पापुष्य युक्ताद्वादशी सानाम्ना जयान वति। याश्च वण्युक्ताद्वादशी सानाम्ना विजयान वति।
या पुनर्वसु युक्ताद्वादशी सानाम्ना जयंती न वति। योरोहिणी युक्ताद्वादशी सा अहसां नाशिनी न वति। एता
श्च त्रयो न रुद्रयोगाद् वंति। एताश्च श्रौमहाद्वादश्याः श्रौमहाद्वादश्याः लहणानामो न वति। एता सुअष्टम तद्दुर्गला निल
पी उपवासं कुर्वन्। एतस्मै सर्वे ब्रह्म वैवर्ते उक्तं तथा हि। उन्मीलिनी वंजुली च त्रिस्पृशा पक्षवर्द्धिनी। जयाव
जयो वै वजयंती पापनाशिनी। द्वादश्या श्रौमहा पुण्यां सर्वपापहराः स्मृताः। तिथि योगेन जायंते च
तस्मै च पराः स्मृताः। न रुद्रयोगात् प्रवर्त्तन्मापं प्रशमयंति तानं एकादशी त्वसंपूर्णा विधत्ते पुन
रेव सा। उन्मीलिनी च पुत्रेषु कश्चिता पापनाशिनी। द्वादश्या सुप्रवासं द्वादश्या मेव पारण
वंजुली नाम सा प्रोक्ता हत्यायुतं विनाशिनी। विहायेकादशी तत्र द्वादशी समुपावयेत्। पुष्य अथ
पुष्याद्याः रोहिणी संपुता स्मृताः। उपोषिताः समप्रलाद्वादश्याः पृथक् पृथक् गति। एवं च यद्येका

दशीद्वादशयो एकस्मिन्दिनेन वतस्तदेकस्मिन्नेव दिने व्रतं कर्तव्यं। यस्मिन्नेत्रिन्नेदिनेन वतितरापदि
रात्रौ न वतितरादिन द्वे उपवासं कुर्यात्तथा चोक्तं। एकादशीमुपोष्ये वद्वा दशी समुपोषयेत्तान च
त्रविधिलोपः स्यादुक्तं यो देवतं हरि रिति न च पारणां तं व्रतं ज्ञेयमित्युक्तत्वात् अस्मात्प्रेव्रते विशि
लोपः स्यादिति वाच्यं। एतदेव ता कृत्यो देवसनस्यादित्यनवद्यं। यद्यत्रा कस्तदा एकादशीत्यक्ताद्वादश्यामे
व उपवासं कुर्यात्। तदुक्तं। एवमेकादशीत्यक्ताद्वादशी समुपोषयेत्। पूर्ववासरं पुण्यं सर्वप्राप्नोत्य
संशयं इति। एकादशी व्रतवतः उपवासात्। द्वितीयदिने यदि द्वादशी न वतितरात्रयो दश्या
मपि पारणा न वेत्। तदुक्तं पद्मपुराणे। अथवा द्वादशी न स्यात्स्वत्यापि विसंगता पारितस्तत्र यो दश्यां
हा पुण्यविच्छेद इति। तत्रानारदीये। त्रयोदश्यां तु शुद्धायां पारणे पृथिवी प्लवं सर्वयज्ञाधिकं वा
पिनरत्राप्नोत्यसंशयमिति। यदा पारणादिने नोजन पर्याप्ता द्वादशी न वतितरा उषः काले सं

पतः प्रातर्माध्याह्ने कैतोमस्नानार्चनादिकृत्वा पारणा कार्या। तदुक्तं कूर्मपुराणे। कस्माद्द्वयं त्रयं वापि
द्वादशी मनतिक्रमेत्। अति कान्ता द्वादशी उदंतिषु पुण्यपुरा कृतमिति। तदुक्तं पद्मपुराणे। यदिकि
चित्रयो दश्यां द्वादशी चोपलभ्यते। द्वादश्यां पारयेत्त्रयं वर्जयित्वा त्रयोदशीमिति। तदुक्तं नारदीये।
अन्यायामपि विप्रं द्वादश्यामरुणोदयो स्नानार्चनक्रियाः कार्या इति न होमादिसंयुताः। तदुक्तं मत्स्य
पुराणे। कलाद्वयं त्रयं वापि द्वादशी पारणे दिने। उषः काले द्वयं कुर्यात्प्रातर्माध्याह्निकं तदेति। उपवा
सं स्नानीयानि नक्तायाचिते कनक्ता निव्रता सुक्ता निव्रतये नोक्ता निना नि तदुपवास
योग्यदि वसे कुर्यात्। नान्यास्मिन्स्वतंत्रे काले। तदुक्तं च विष्णुपुराणे। पूर्णा विद्वां पला इति
नरो पूणमपि त्यजेत्। यदि छेदात्मसंता नं च उर्ध्वनि यमेष्टपि। नोपोषितं नन कंच एकनक्त
याचितं। न दश्यां पूर्णविद्वायां कुर्यात्तैश्वर्यसंयुतः। एकादशी युता शस्त्रा द्वादशी समुपोषयेत्।

यशोधर्म
॥१७॥

य५

नक्तेचायाचितेनित्यमेकमेकतथाचनेनइति॥ ॥इतिश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवेंशचूषण
एमेहिनीमल्लमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवेंशचूषणमानसिंदुमहाराज
नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवेंशचूषणमुनिर्जनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयु
गलचंगश्रीगोपालमहाराजस्ययशोनिधेधर्मनिर्णयग्रंथस्यचंद्रनगरजातीययाज्ञिकश्रीरामो
दरनंदनश्रीमत्सुनिवरनारायणसरस्वतीसरसीरुहयुगलनिषेवणविद्वंससूयमानकोशीवासश्री
मद्वहंतवागीशानदाचार्यकृतेवीजानंदेएकादशीनिर्णयः॥ ॥६॥अथश्रवणद्वादशीप्रसूयते॥अ
वणयुक्ताद्वादशीश्रवणद्वादशीअत्येनापिश्रवणेनयुक्तासर्वापुण्यातदुक्तंद्वादशीप्रकृत्यानारीये॥तिष्ठि
नहृत्रयोयोगोत्रयोगश्चैवनराधिपद्विकलोयदिलत्थेनसजेयोह्याष्ट्यामिक॥इति॥अल्पयोगेतिथि

५५

११

॥७॥

२५

नहृत्रप्रक्रमश्चैव॥११॥५५॥श्रवणोपरा११५५॥उत्तराषाढा५५५५॥तस्यांश्रवणद्वादश्यांउपोषणदिकर्तव्यं॥तदुक्तं
विष्णुधर्मोत्तरेयासामश्रवणोपेताद्वादशीमहतीउसातस्यामुपोषितःस्नानःपूजयित्वाऊनार्दनं॥प्राप्नोत्यथ
त्रादुर्मजःद्वादशाद्वादशीफलमितिइयंश्रवणद्वादशीचाइपदेष्टुक्तपक्षवर्तिनीचेइवतित्वातिप्रशस्ता
महत्याह्वयावनवनि॥तदुक्तंस्फुटपुराणे॥मासिचाइपदेष्टुक्ताद्वादशीश्रवणान्वितामहतीद्वादशीज्ञेयाउप
वसेमहाफलेति॥इयमेवयदिबुधवासांयुक्ताचवतित्वादुर्लभाते॥तदुक्तंस्फुटपुराणे॥बुधश्रवणसंयुक्त
मेवचेत्द्वादशीचवेत्ता॥अत्यंतमहतीतस्योदनेनवतिवाहयमिति॥एकादशीयुक्तायदिश्रवणद्वादशीच
वतित्वाविष्णुधर्मोत्तरे॥तदुक्तंविष्णुधर्मोत्तरे॥एकादशीद्वादशीचवेष्टव्यमपिनत्रवेत्ता॥तहि
सुश्रवणंलंनमविष्णुसायुज्यंनृत्तचवेत्ता॥इति॥वैष्णवश्रवणोत्तमश्रवणद्वादश्यामुपोष्यं॥अत्रेद्वा
द्वादशीश्रवणयोर्वेतिपारणकुयान्॥तदुक्तंस्फुटपुराणे॥तिथिनहृत्रयोयोगेतिथिनातेचपारणो॥अनोन्यथाप

द्वादशी

प्रस्ता ३

५५

नियमः

॥५॥ जय
श्री० धर्म०
॥१९॥

रणायां व्रतनंगमवाधुमादिता तथा च नारदीयेति श्रिन कृत्र संयोगे उपवासो न वेद्यता पारणं तु न कृत्रं चोपावैत्रे क
स्य संकृप्य इति। क्वचिदस्याप्येव वा दोहो यः। तदुक्तं स्तोत्रे। तिथ्येति श्रिनां तत्र पारणं यत्र नोदितं। यामत्रयो
द्विगमिभ्यो प्रातरे बहि पारणं। रुक्मते पारणं कुर्यात् विनाश्रवणतो हिणीति। यदि एकादशीश्रवणयुक्ता
नवतिन हा एकादश्यामपिश्रवणद्वादशीव्रतं कुर्यात्। तदुक्तं नारदीये। यदा न प्राप्यते रुक्मं द्वादश्यां वैश्र
वं क्वचित्। एकादशीत होष्यापापघ्नीश्रवणाच्छिता। उन्नयो देवताविष्णुः पुराणः पुरुषोत्तमः। विनेदो
त्र न कृत्रं चो विनेदान पतेते नर इति। यस्तूपवासद्वयसमर्थः स्त्रीकृतैकादशीव्रतश्च स एकादश्यामुपो
ष्यश्रवणद्वादश्यां विष्णुमन्यय पारणं कुर्यात्। तदुक्तं मस्य पुराणे। द्वादश्यां शुक्लपक्षे तु नह्यत्रंश्र
वणं यदि। उपोष्येकादशीतत्र पूजयेद्भस्मिदेवेन मिति। यस्तूपवासद्वयसमर्थः अस्त्रीकृतैकादशी ॥१९॥
व्रतश्च स एकादश्यां रुक्माद्वादश्यां उपवसेत्। तदुक्तं पुराणे। एवमेकादशीं रुक्माद्वादशीं समुपोष्येत्

१८

पूर्ववासवर्तेषु एष सर्वप्रोक्तो न्यसंशयमिति। यस्तूपवासद्वयसमर्थः। स एकादश्यां द्वादश्यां चोपवासं कुर्यात्
तदुक्तं नविष्णो त्रे। एकादश्यामुपोष्ये वद्वादशीं समुपोष्ये तान तत्र उन्नयलोपः स्यादुन्नयो देवते हरि रिरि
ति। अल्पश्रवणयोगे चिर्म पूरं द्वादश्याः पुण्यत्वा निधाना न्यदाशोत्रैश्रवणयोगे सत्रापि प्रातः संकल्येकु
र्यात्। तदुक्तं प्रातः संकल्येदेहि द्वादश्यां उपवासव्रतं दिक् इति॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीश विवपुरीचंद्रवंश
वंशचूषणमेदिनीमध्वमहा राजनं दनश्रीमन्महीमंडलाधीश विवपुरीचंद्रवंशचूषणमा नसि
हमहाराज नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीश विवपुरीचंद्रवंशचूषण कल्याणमध्वमहाराज नंदन
श्रीमन्महीमंडलाधीश विवपुरीचंद्रवंशचूषण मुनिजनेश्वर परमहंस श्रीराम कृष्ण चरण
रविदयुगल नृगश्रीगोपाल महाराजस्य शो निधे धर्म निर्णय ग्रंथस्य द्वादश्यामन्तरीयकांति
कथी दामोदर नंदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वती सरसीरुहयुगल निषेवण विद्वद्दससूयमान

चरण। अ३ श्रीमदानंदर

गोपालय
शो. धर्म
॥१॥

काशीवासश्चमदे हांतवाभीशान हाचार्यकृतेवीजानरेश्वरवण हादशीनिरूपण॥ ॥३॥ नक्तु
यैकरसस्यश्रीकृष्णपरमात्मनोनचोमासिकृष्णपक्षेयाः शुभमितिथिः साजन्माशुमीकथ्यतेस
चनितीयेते॥ तस्याश्वमाहात्म्यं बड्डपुराणे शुश्रूषते॥ तदुक्तं कंदपुराणे जन्माशुमीव्रतेयैव प्रकुर्व
तिनरोत्तमाः॥ कारयेत्तथायालोकान् लक्ष्मिस्तेषां सरास्त्रिरा॥ स्मरणं वासुदेवस्य मृत्युकाले नवेत्सुने
सिध्दं निसर्वकार्यणि कृतेजन्माशुमीव्रतेइति॥ तस्यां उपवासविष्णुपूजादिर्लक्ष्मीकर्मच्यते इति विष्णु
हस्ये॥ प्राजापत्यर्हसंयुक्ता कृष्णान्नसिवाशुमी सुहृत्तमपिलक्ष्येनसोपोष्यासामहाफलेति॥ तदुक्तं पु
राणे सोहिण्यामईरात्रेचयराकृष्णाशुमीनवेत्॥ तस्यामन्यवर्नरोपैर्हतिपापं त्रिजन्ममिति॥ साच
जन्माशुमीषट्प्रकारानवति॥ तथा हि दिनद्वयेनिशीथरोहिणीयोगाश्वती॥ अथवादिनद्वयेति
थेरोहिणीयोगाश्वती॥ अथवा पूर्वदिनमेनिशीथादुर्ध्वं प्रवृत्तत्वे सति उत्तरदिनमेष्टीमात्रप

३५

॥१॥

शु४

मितरोहिणीयोगवती॥ पूर्वदिनरोहिणीयोगाश्वतीवत्वे सति द्वितीयदिनमेष्टीमात्रप
सेरोहिणीयोगाश्वतीवत्वे सति पूर्वदिने एव रोहिणीयोगवती॥ पदिनद्वयेरोहिणीयोगाश्वतीवेति
तेषु प्रकारेषु प्रथमद्वितीययोः कृत्तरे घुरे वतदुक्तं ब्रह्मवैवर्ते वृज्जनीयाप्रपन्नेन सप्तमीसंयुताशुमी
सरुक्तापिन कर्त्रासप्तमीसंयुताशुमीति॥ अनयोः प्रकारयोरेवं त्रिनक्षत्रप्रक्रमेण वति॥ १४४१ कृत्तिका
४४१८४८ रोहिणी ४४१११४४१ कृत्तिका ४४१८४४१ रोहिणी ४४३१ वतीयेषु त्रे घुरे वनवति॥ तदुक्तं
पाद्ये सुहृत्तमपिलक्ष्येन सप्तमीसंयुताशुमीनवेत्॥ किंपुनर्नवमीयुक्ता कुलकोद्यास्तुतिरेति॥ तदुक्तं
स्वोदे॥ सप्तमीसंयुताशुमीनत्वारुर्हं द्विजोत्तमो प्राजापत्यं द्वितीये हि मुहूर्ता ईनेवद्यदि तदाशुमी
यामिकं र्हेयं प्रोक्तं व्यासादिनिःपुरेति॥ अस्मिन् प्रकारे एव तिथिर्नक्षत्रप्रक्रमः १४४१ कृत्तिका १४८४
रोहिणी १४३१ चतुर्थेषु त्रे घुरे वनवति॥ तदुक्तं विष्णुहस्ये॥ प्राजापत्यर्हसंयुक्ता कृष्णान्नसिवाशुमी सुहृ

पाल
यशोभू
॥१३॥

तमपिलचेतसोपोष्यासामहाफलेति। साबुधसोमवारायायुक्तातीवप्रशस्तानवति। तदुक्तं पात्रेप्रेतये
निगतानंतुप्रेतत्वेनाशितंनैः। येःकृताश्रवणेमासिअष्टमीरोहिणीयुता। किंपुनर्बुधवारेणसोमेनापि
विशेषतः। किंपुनर्नवमीयुक्तालकोद्यास्तुक्रिरेति। अस्मिन्प्रकारेएवेतिथिप्रक्रमोचवति।
॥१३॥ रोहिणी। ५८। ४३। मृगशिरा। ५५। पंचमप्रकारेपूर्वधुरेवउपयोसोचवति। तदुक्तं रोहिण्यामई
रात्रेचयराकृष्णाष्टमीनवेत। तस्यामभ्यर्चनंशौरहीतिपापंविजमजमिति। अस्मिन्प्रकारेएषोच
कृत्रतिथिप्रक्रमोचवति। ॥१४॥ कृत्तिका। ४०। ८। शरद्विणी। ३५। षष्ठेपिपूर्वधुरेवचवति। तदु
क्तं कृष्णपक्षेष्टमीचेवकृष्णपक्षेचउद्दरी। पूर्वविद्धैवकर्तव्यापरविद्वानकस्यचिदिति। अ
स्मिन्प्रकारेएवेतिथिनहत्रप्रक्रमोचवति। ॥१५॥ ज्येष्ठा। ४५। ८। अश्विनी। ३०। पूर्वषष्ठ्य
कारानिरूपिताअत्रनहत्रेस्फुलमाभंगेलेवआश्रयलीयेनसंज्ञेण। तदुक्तंश्रोतिःशास्त्रे।

नहत्रे

॥१३॥

२०

स्फुलं हजानयनेयदेतज्जोतिर्विदितद्यवहारसिद्धौ। स्रस्त्रप्रवक्ष्येथमुनिप्रणीतंविवाहयात्रादिफलप्रसिद्धौ
ति। शक्तेनवतिथिनहत्रयोरनेपारणंकरत्र्यां। तदुक्तंअसकैवर्ते। तिथिरष्टयुणंहंतिनहत्रंचव
तुर्गुणं। तस्मात्प्रयत्नतः। कुर्यात्तिथिज्ञानेचपारणमिति। अत्राक्तेनतुतिथिर्नहत्रस्यवाअनेप
रणंकरत्र्यां। तदुक्तंवह्निपुराणे। ज्ञानेकुर्यात्तिथेर्वापिशक्तंनारनपारणमिति। तिथेर्नहत्रस्य
उच्योवनिशोधेयदाअंतस्तदातदापिप्रशस्तंपारणं। तदुक्तंतिथिहोयोरदोहोदोनहत्रांत
मथापिवा। अर्द्धरात्रेयवापश्चात्पारणंचपरेहनीति। इयंजन्माष्टमीयस्मिन्वर्षेरोहिणी
युक्ताचवतितदाफलातिशयजुनिकारीजयेतीशब्दवाचाचचवति। तदुक्तंविष्णुदस्य
प्राजापत्यहंसंयुक्ताकृष्णानजसिचाष्टमी। सुहृत्तमपिलचेतउपोष्यासामहाफलेति।

निपालय
सीधर्म
॥२॥

जयंतीशब्दवाच्यत्वं चोक्तं अर्द्धरात्रादर्थे शब्दे कलया वायरा न वेत्ता जयंतीनामसा प्रोक्तं सर्व
पापप्रणाशनीति। तदुक्तं सनत्कुमारेण शृणु ब्राह्मि तो राज न कथ्यमानं मया तव। श्रावणस्या
उमासस्य कृष्णशृणो नराधिपारोहिणी यदि लभ्येत जयंतीनामसा तिथिः। जयं पुण्यं चक्रुत जयं
तीतेन सा स्मृतं तिति। तिथि न कृत्रयो योगात् कृष्णजन्म करीति थिः। चयौ गुण करी जा तारा इत्य
स्ति तिर्यग्रेति। सा च जयंती कृष्णजुष्टिलहणफलश्रवणात् वीश्राश्रवणादकरणे दोषश्रवणा
द्वाग्निहोत्रवन्निर्यकाम्या नवति। तदुक्तं। प्राजापत्यं हंसं युक्ता श्रावणस्यासिनाष्टमी। वर्षे वर्षे
वृकत्रय्यानुष्ठायं चक्रपाणिन इति। उष्ट्रायं देवकीसुनोर्जयंती संनवंत्रतो। कर्तव्यं कितमान
न न चत्वा न कर्तव्यैरपि। अकुर्वन् याति नरा कृपावदिं दाश्वतुर्दशेति॥ ॥३॥ इति श्रीमहीमं
डलाधीश शिवपुरी चंद्रवंदना चंद्राक्षरूपेण मेदिनीश्वरमहाशयं नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीश

॥११॥

२१

श्रीमदानंद

शिवपुरी चंद्रवंदना चंद्राक्षरूपेण मानासिंहमहाराज नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद्रवं
दना चंद्राक्षरूपेण मध्वमहाराज नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद्रवंदना चंद्राक्षरूपेण
पण्डितनिर्देशेन परमहंसश्रीरामकृष्णवरणारविंदमुगलचंद्रश्रीगोपालमहाराजस्य परां
धर्मनिर्णयग्रंथस्य चंद्राक्षरूपेण जातीययाज्ञिकश्रीरामानंदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसंस्मृती
सरसीलहृद्युगलनिषेवणविद्वंससूयमानकाशीवासश्रीमद्देवांतवागीशानंदाचार्यकृते चंद्राक्षर
जन्माष्टमीनिर्णयः॥ ॥३॥ अथ शिवरात्रिनिर्णयः॥ सा च माघकृष्णपक्षचतुर्दशी। सा तु शिवरात्रिः
शिवप्रियेति। तस्यां जागरोपवासदिक्कर्तव्यं। प्रदोषव्यापिनीयास्या शिवरात्रि शिवप्रियेः। राज्ञो जग
रण्यस्मा तस्मा त्समुपौषयेदिति। सा च चतुर्विधा नवति। तथा हि एका शिवरात्रि चतुर्दशी निशी

चरा

X तदुक्तं सत्यवदे। माघमासस्य शोषया प्रथमा फाल्गुनस्य च। कृष्णचतुर्दशी। तदुक्तं सत्यवदे।

तदुक्तं

यादुपरिप्रवर्तमानयात्रयोदश्यायुक्ता नवति। अपराचनिशीथादुपरिप्रवर्तमानयात्रयोदश्यायुक्ता नवति
 साचनिति ध्याय राचउद्देशी दिनद्वयप्रदोष व्यापिनीत्रयोदशी चदिनवर्षासाएका अथचय राचउ
 दशी पूर्वचय राचउद्देशी दिनद्वयप्रदोष व्यापिनीत्रयोदशी चदिनपर्याप्ता तदा एका ॥ अथचय राचउद्देशी उत्तरदि
 ने एवंप्रदोष व्यापिनीत्रयोदशी योगश्चाद्देशी त्रात्पूर्वतदा एका प्रथमायां पूर्वविद्धेय उत्तरदिक्से
 एव नवति। तदुक्तं अद्देशी त्रात्पुरस्तात्तत्रयायोगे पराचनेत्। पूर्वविद्धेय कर्तव्या पुरात्रि
 शिवप्रियेति अत्र अद्देशी त्रात्पूर्वतदा योगे पूर्वविद्धेय तिवदता अर्थात्निशीथादुद्देश्यायोगे ॥ ३ त्र
 रे त्युक्तं नवति। अथ त्रैवेत्तिथिप्रक्रमो नवतिदिनमानं ॥ १११३ ॥ ४४॥ द्वितीयविधायो पूर्ववि
 द्देव कर्तव्या। तदुक्तं त्रयोदशी यदा देविदिनचुक्रिप्रमाणतः। जगारे विवरात्रिः स्यान्निशी पूर्णा
 चउद्देशीति। अत्रैवेत्तिथिप्रक्रमो नवतिदिनमानं ॥ १११३ ॥ ४४॥ तृतीयविधायो पूर्वविद्धेय

वि. वरहस्थे।

32

तदुक्तं प्रदोषव्यापिनीत्याहाराशिवरात्रि शिवरात्रौ नो जागरणं यथाकामं स्मरे
नस्तपुण्यं वयदिती। प्रवेक्ष्य ७२
नव्यानवर्तिवउत्था विधायांउत्तेपुरेवजवति। न दुक्तं अहं वामुरस्तावेति। एवं वतसो विधानि
रूपिताः। यदा पूर्वविद्वायां चउद्देश्यां व्रते कृते सति पारणादिनमथात्र च पर्यंता। पिचउद्देशीनवति।
पिचउद्देश्यते पारणा कर्तव्या। तदुक्तं कौदे। कर्त्तव्यं स्मृदपष्टी। शिवरात्रिश्च उद्देशी। एताः पूर्वयु
र्यातिथ्यते पारणं चवेदिति प्रतिमासां शिवात्रिव्रते न माघ कृत्स्नचउद्देशी। तत्र न्यासव। कृत्स्नचउद्देश
शीयदिरात्रिद्वये वर्त्तते नरा बहुरात्रियुक्तायाहा। तस्या पूजा जागरणो विधानात्। तदुक्तं मांश्वरेण
यतः प्रतिचउद्देश्यां पूजायामेव कृता। तथा जागरणं रात्रौ सन्निधौ मे कृतं न रात्रौ न कर्म निपा
न युक्तोपात केनचेति। बहुरात्रियुक्तायामेव जागरणादिमंज वादिति नावयं रादिन
साय्येनैव रात्रियोगोऽस्यास्त रात्रैव व्याहृता। तदुक्तं जयंती शिवरात्रिश्च कार्येन द्राजया नि
इति। शिवरात्र्यादिति थिव्रते वतिथ्यते न कृत्वाते च पारणं कर्तव्या। तदुक्तं जम्बाष्टमी रोहिणी च

॥१०॥
॥२॥

वरात्रिस्तथेव वा पूर्वविद्धैव कर्त्तव्यातिथिर्नातेव पारणमिति ॥ ॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशि
वपुरीचंद्रचंद्रवंशचरणमेदिनीमल्लमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशच
रणकल्याणमल्लमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशचरणमुनि
जनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचंगश्रीगोपालमहाराजस्य पराशरिधर्म
निरुपयंथस्यैवद्वाराज्ञानीययाज्ञिकश्रीरामोदरनेदनश्रीमत्पुत्रित्वनाशयणसर
स्वतीसरसीरुहयुगलनिषेवणविद्वद्भ्यस्तु यमानकाशीवास्यश्रीमद्देवानवागीश
वार्थकृतेवैज्ञानेदेशिवरात्रिनिरूपणं ॥ ॥ ॥ त्रयेकनक्तं निर्णयते त्रिधा विनक्तस्य दिव
सस्य परमध्यामोनागस्तस्य द्विधा विनक्तस्यो द्वितीयो नागः समुखाः कालः तस्मिन्नेकन

श्रीमदानंदर

द्विकविंशत्ये

कत्रतंकर्त्तव्या ननु कथमप्यसमयः सुखो न च ति ॥ इहैमध्याह्न्यापि नीग्राह्या एकनक्ते सदा तिथिरिति
पाद्रेन मध्याह्नौ लब्धः स च मध्याह्नौ त्रिधा विनागपक्षे एव तदुक्तेरातपथ्यं कर्त्तव्यं तस्मिन्महस्य पूर्वार्द्धे
वाग्रशानमन्त्रिहर्तिमध्याह्ने नमुखाः अपराह्णे पितर इति तस्य च मध्यानागस्यैव परितो मुख
कालो न च ति ॥ तदुक्तं देवलेनादिना ईसमये नीते तु ज्ञाते नियमे नयत् ॥ एकनक्तमिति प्रोक्तं
सत्रेण त्विति ॥ ततः अस्त्रमया वधिगणैः कालः तदुक्तं दिना ईसमये नीत इति ॥ तिथिष्वप्यम
उयदादिन द्वये एकनक्तं तिथिः सुखा कालस्य एकैकमवयवं समानं स्पृशति तदा पूर्वदिने एकन
क्तं पूर्वायादायातिथिः एकस्मिन्दिने मुख काले अथि कं व्याप्नोति एकस्मिन्दिने न्यूनं ॥ तदा
सापूर्वापरावाग्रधिकव्यापिनी ग्राह्या यदादिन द्वये एकनक्तं तिथिः सुखा काले न स्पृशति तदा
आदिमा ग्राह्या न च नत्र मुख कालो नास्तीति न सुखा काले नो ज्ञानं स्यादिति वाच्यं नक्तं तिथिः

पालय
॥३॥

हासं प्रवृत्ति यौ प्रवेक्ष्य सुखं काल एव जोजनं सगदितानुक्तं तिथ्यादिषु न वेदावाङ्मनोवृत्तिः
 रहति। तावान् ग्राह्यः स पूर्वचरुदृष्टोपि स्वकर्मणीनां अस्य विषये एकनक्ते पंचमीति दिनः
 ३०। ४। १०। ५। १५। यदादिन द्वये सुखं कालं व्याप्नोति समग्रं तदा युग्मं वा को न निर्णयः। अत्र
 निर्णयः। स्वतंत्रे एकनक्तेन क्लेशं नञ्जो ज्ञन प्रतिनिधौ पवास प्रतिनिधौ च नवति
 श्रीमन्महीमंडलाधीश विष्णु रीचंद्र चंद्रवंशचूषणमेदिनीमध्यमहाराजनं
 महीमंडलाधीश विष्णु रीचंद्र चंद्रवंशचूषणमानसिंहमहाराजनं
 उलाधीश विष्णु रीचंद्र चंद्रवंशचूषणकल्याणमहामहाराजनं दनश्रीमन्महीमंडलाध
 शा विष्णु रीचंद्र चंद्रवंशचूषणैश्वर्यमहाराजं परमहंसश्रीरामकृष्णचरणारवंदक
 लक्ष्मणश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधेयधर्मनिर्णयप्रथमः। जातीयपात्रिकश्रीरा

२४

य २ श्रीमन्महाराज

॥३॥

मोदरनं दनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीसरसीरुहयुगलनेषवणविहङ्गसकृष्टमान
 काशीवासश्रीमहाराजं तवागीशानदाचार्यकृतेर्विज्ञानं दे एकनक्ते व्रतं निरूपणं ॥३॥ अ
 अथ नक्ते निर्णयतो नञ्जो नक्ते व्रतं सूर्यास्तमयानंतरं नञ्जो दये ज्ञोते सति मुहूर्तत्रयपरिमिते प्रदोष
 समये कर्त्तव्यं तदुक्तं वसेना प्रदोष व्यापिनी ग्राह्यातिमिथिनं क्व व्रते सदेति। प्रदोष प्रमाणं त्वेनोक्तं
 ३५ विमुहूर्तं प्रदोषस्याद्वा वक्तव्यं गतेति। अत्र यद्यपि उद्यात् प्राकृती संस्था घटिकात्रयमिष्यते ता
 यं संस्था विघटिका ह्यस्तु परिनास्वतः। तत्र च त्वरीमानिकर्माणि संस्थायां परि व्रजेयुः। आहारं
 मेषु न निद्रां स्वाध्यायं च चतुर्थकमिति संस्था ज्ञो ज्ञानादिनिषेधः। श्रूयते तथापि नञ्
 वदरनात् संस्थासायं तत्कालं स्मृत्यंतरात् नञ् वदरनात् परे प्रदोषे नञ् व्रतं न च त्वेव। नञ्
 नक्त व्रतं आदित्यवासरादौ त्रिजो ज्ञन प्रतिषेधेपि कर्त्तव्यं। नञ् कथं विहिते प्रतिषेधाप्र

॥३॥

नञ्चरनः कृतमिति २

य गोपालश्च
जो धर्मः
॥३५॥

सु१

त्रेः। अग्रा जोमीयहिंसायां प्रतिषेधस्येवानिषेधरागप्राप्रविषयत्वेनेवोपपन्न इति दिव्यदादिनद्वये
प्रदोषसमयेन कतिचिर्नचवर्तितदानकतिशोद्वितीये दिवसे सायंकालेन कवर्तकुर्यात्। न
दुक्तं कदां दे। प्रदोषयापिनीनस्थादिवानकं विधीयते। आत्मनो द्विगुणा क्वाया मंदीनवर्तिनास्क
रोतन्न कैनकमित्याहुर्नन कं निशि नो ज्ञनमिति। अत्रैवं विषयः तथा हि दिनमनां ३० तत्राने ए
यतिथिः पंचमी ॥ ४१३५ ॥ ३० नकतिथ्यां प्रादो एकनकवर्तिण्यो बो दुःखः। अत्रैवं विषयः ॥ ४१३५
॥ ३५ ॥ ४१३५ ॥ ३५ ॥ इदं नकवर्तं निरुणादिनाष्टमेनागे कर्त्तव्यं रात्रौ तस्य नो ज्ञननिषिधात्
तदुक्तं देवलेना न क्व दशना न कं गृहस्थस्य बुधैः स्मृतं। येनेदिनाष्टमेनागे तस्य रात्रौ निषिधात् इ
ति ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद्रचंद्र वंशचूषणमेदिनीमहमहाराजेश्वर
मन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद्रचंद्र वंशचूषणमेदिनीमहमहाराजेश्वर
नंदन

(१२५)

२५

य२

२३

उलाधीश शिवपुरी चंद्रचंद्र वंशचूषण कल्याणमहाराज नंदन श्रीमन्महीमंडलाधीश
शिवपुरी चंद्रचंद्र वंशचूषण मुनिजनेश्वर परमहंस श्रीराम कृष्ण चरणारविंदयुगल चंद्रग्री
गोपालमहाराजस्य यशोनिधेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्य द्वाविंशोऽध्यायः। तीर्थयात्रिकश्च श्रीहामोहरनंदन
श्रीमत्सुनिवरनारायणसरस्वतीसरसीरुहयुगल निषेवणविद्वद्संस्तूयमानकाशी
वासश्च श्रीमद्देहातवागीशान्दार्पकृतेर्ब्रह्मज्ञानंदनकनिर्णयः ॥ ॥ ॥ अथायाचितं
निर्णयते ॥ नविद्यते याचितं यस्मिन् अन्यवहारेण तदयाचितं नाम ॥ अन्यवहार्यं चपंच
विधमेव न स्य नोऽप्यलेख्यपेयचोषालहणं शिष्टं समाचारादवगतं वा। याचितं हि प्राप्ति
तमन्यतो लब्धमुच्यते तत्पत्रनास्ति कोऽर्थः। अत्रार्थितं अन्यतएव लब्धं यन्नास्ति तदया
चितं ब्रतमुच्यते। याचितं तु विरुद्धमेवायाचितं युक्तं। अयमर्थः। त्वप्रयत्ने दिनेवपरेण दत्तो

चरण

गोपाल०
विशेष०
॥२५॥

न नोऽनं अयाचित व्रतं न वति। संकल्पश्च प्रातरवकत्रयः। अयाचितं अथ च हरिणामीति त
देत दयाचित व्रतं स हर्षय व्यापिनां तिथौ याम ध्याक्त्वा व्यापिनी तस्यो मे कनक वदनुष्टु योऽ
स्या ये कनक रूपत्वात् ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमा
दिनीमहमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमान
सिंहमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणकल्याणम
हमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमुनिजनेश्व
रपरमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचंगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधे
र्मनिर्णयग्रंथस्य चूडनागरजातीययाज्ञिकश्रीदामोदरनेदनश्रीमन्मुनिवरनाथा
णसरस्वतीसरसीरुहयुगलनिषेवणविद्वद्संस्तुतामकाशीवासश्रीमद्वरातवागीश

॥२५॥

॥२५॥

॥२५॥

न द्वाचार्यकृतेरयाचित व्रतं निरूपको नाम बीजानंदः संपूर्णः ॥ ॥ ॥ अथ पर्वनिर्णयते।
शुक्लमायात्रमायाश्चतुर्थीनागाः प्रतिपदश्चाष्टमस्तयोनागाः प्रातरवच्छिन्नाः यागकालो न वति
तदुक्तं पर्वर्णेश्चतुर्थीशे अस्याः प्रतिपदस्त्रयः। हंग कालः सविज्ञेयः प्रातर्युक्तो मनीषि
निरिति। ननु ईदृशे को स्मार्तयोगकाले गृहमाणे संधौ यजेतेति श्रुतिविरोधः स्यादिति चेत्
मेवां संधेरतिस्मृत्येन तत्र सां गयागप्रयोगस्य कर्तुमशक्यत्वात् न त्रापिकर्मातिष्ठानयोग्यस्य
पर्वसन्निहितस्य पूर्वार्पणकालस्य लक्षणत्वात्। अतएव तादृशे रथश्रुत्यंतरापि संधिमपि नो यजे
तेति। ततश्च संधिसन्निहितपूर्वोत्तरदिनद्वये यागावुच्चाने प्राप्ते श्रुत्येव वा वक्तव्यं च्यते। पूर्वद्यु
रिध्मा बर्हिः करोति यज्ञमेवात्र न्यग्रहीत्वोपवसतीति। तथा पूर्वद्युरग्नीनां ह्येत्युत्तरमह
यजितीति तस्मात् पूर्वण्यश्चतुर्थीशदिति स्मृतैः संधौ यजेतेति श्रुत्या सह न विरोधमंगं

॥२५॥

पाप्मिण्यारात्रौ पर्वसमाप्तिर्न वतितरातस्मिन् दिवसे अत्र चानादि व्रतं कार्यं। द्वितीयदिने चंद्रदर्शने
 सत्यपि दशयागः कर्तव्यः। तदुक्तं लौगाक्षिणा। अपराह्णे वारात्रौ यदि पर्वसमाप्ते। उपोष्यत्
 स्मिन्नहनिश्चोचते यागइष्यत इति। उपोष्यत्वाधाय। नच उपवासशब्दः। अत्र चानादि वाच
 कोऽयुक्तः इति वाच्यं। सर्वे युपि ध्यावर्हिः करोति मे वारच्यवसतीत्यस्यांशेनैव अत्र चानादि योपवस्ते
 यमित्युक्तत्वात्। उपपर्वको वसतिरन्वाधानादि कर्मवाच्यैव कोऽयुक्तः। ननु रात्रौ पर्वसंधावपि य
 रात्रिपदि त्रिमुहूर्ता द्वितीया न वतितरा तस्मिन् त्रिमुहूर्ता द्वितीया चेत्तत्र अस्मिन्नेव विषये रात्रिसंधि
 वासत्रस्य सावकाशत्वात्। संपूर्णदिनव्यापिन्यां प्रतिपदि उपकादयो न्येष्टया इत्यनेन उत्तरदिने या
 गप्राप्तेः पूर्वदिने प्रातः पुनः पर्वचतुर्थीशान्नावाद्यागासनवाचनतत्र सावकाशं अतश्चानन्यथा

२९

॥२९॥

सिद्धत्वाच्चंद्रदर्शनव्यामपि प्रतिपदि यागप्राप्त्यर्थं प्रवृत्तं रात्रिसंधिवाचं दृष्ट्वा त्रिमुहूर्तदि
 * प्रतिपद्यपररात्रिद्वितीया अत्र चाननं वरुणं इत्यां परतः सोमदर्शनादि
 * निवचनात् पर्वेष्टुर्थाया दिनिवेतः

२९

शास्त्रविषयां त्रमेव वतितनीयमिति चंद्रदर्शने सत्यपि द्वितीयदिने यागः कर्तव्यः। द्वितीयदिने
 दिनमाने १०।३१।३१।१२।१५। चंद्रदर्शनं तु ज्योतिर्विज्ञाते यं। यरा अपराह्णे पर्वसमाप्तिर्न वति
 यागकाले प्रतिपञ्चतुर्थीशः चंद्रदर्शनं च न वतितरा द्वितीयदिने यागः कर्तव्यः। द्वितीयदिने
 यागे प्राप्ते सत्यार्थात् प्रथमदिने एव अत्र चानादि मिति हेयो। तदुक्तं लौगाक्षिणा। अपराह्णे वारात्रौ य
 दि पर्वसमाप्ते। उपोष्यत्स्मिन्नहनिश्चोचते यागइष्यत इति। अत्रैवं विषयः। दिनमाने १०।३१।१५।
 ११।२५। रात्रौ अपराह्णे पर्वसंधौ सति द्वितीयद्युः प्रतिपञ्चतुर्थीशः चंद्रदर्शनं वा न वतितरा अमा
 वास्यां लृतीयां रात्रौ पि यागः कर्तव्यः। अयमाशयः। त्रिमुहूर्तद्वितीया चेदित्यादि वचनं तत्रा
 नयस्य चतुर्थीशो यागः प्रतिपदः कचिन्नां हांसि सदिबुपंतिश्च तिरघासनात्तनीत्यादिवचनक

दवाता अपराह संधिशास्त्रे त्रिमुहूर्तदिशास्त्रविषयं परित्यज्य प्रवृत्तं तथा आदित्येः स्तमिते चंद्रः प्रह्लाददि यो
 घादि प्रतिपद्यति पत्रिः स्यात् पंचदश्यांततो यजेत। तथा पर्वण्यो तृतीये तु धर्तयेष्टिर्हिताति निः। द्वितीया
 सहितं यस्माद्दृष्टं त्वाश्वलायनादित्यादिवचनं करं वा दसिहिते पि पर्वण्योः आद्यदिवसयोगः कर्तव्यः। अर्था
 दवाधानं पूर्वधुरे वक्तव्यमिति बोध्यं। तथा च द्वे विषयो संपन्नौ। एकस्मिन् चंद्रदर्शने विनापि प्रतिप
 द्युत्थं शंसं बंधात्। न तदिने यागकालस्य पूर्वदिवसे एव योजयति। अपरस्मिंस्तु उत्तरदिने प्रतिपद
 र्थांशसंबंधात्। न तदिने यागकालस्य पूर्वदिवसे दर्शनीयं योऽपि यागो नवति
 थंशसंबंधात्। न तदिने यागकालस्य पूर्वदिवसे दर्शनीयं योऽपि यागो नवति
 थंशसंबंधे यदेतदुदाहरणं। दिनमानं १५।३०।११।१५।१५। द्वितीया विषये च दृष्टुदाहरणं। दिनमानं ३०।३०।
 १८।१५।३। पूर्वाह्णमध्याह्णयोः स्तूपवसमाप्तौ पूर्वधुरन्वाधानं कृत्वा नस्मिन् संधिदिने यागं कुर्यात्। तदुक्तं
 लोकाक्षिणा। पूर्वाह्णमध्याह्णयोरपि वसमाप्तौ। उपोष्य सत्रं पूर्वधुस्तदहं यागं दृष्टव्यमिति। ननु प्रति

जोप

॥२॥

२८

पद्यप्रविष्टायां यदि त्विष्टिः समाप्यते पुनः प्रणीय कुरु स्मृति ततः कुर्यात्। नान्यथेति। गर्वचने पंचदश्यां यागम
 माप्नोतु। यागविधानस्योक्तत्वात्। पक्षादयो नियुष्टव्या इति। गालवचने च नियमस्योक्तत्वाच्च पूर्वाह्णम
 ध्याह्णयोः पूर्वविरतावपि उत्तरदिवसे यागं स्यात्। इति चेत् न त्रिमुहूर्तदितीया चेत्त्यादि बहुलं स्मृ
 तिवचनं विरोधान् बहूनामनुग्रहो न्याय्य इति न्यायाच्चा उत्तरदिवसे याग प्रतिपादकं वचनं बाध
 नमैतस्मान्न उत्तरदिने यागः कर्तव्यः। किंतु पूर्वदिने एवेति रहस्यं। पूर्वाह्णे पूर्वविरतो अयं विषयो
 बोद्धव्यस्तथा हि दिनमानं ३५।३०।१६। मध्याह्णे पूर्वविरतो अयं विषयो बोद्धव्यः। दिनमानं ३५।३०।
 १३। सौम्यं कालात् पूर्वपर्वण्यः प्रतिपदश्च समाप्तौ द्वितीया मारयत्यंतं कुर्यात् पंचम्यां तु त्रा
 योऽत्रमावास्यादिने यागः कर्तव्यः। अर्थाच्च उद्दय्यामन्वाधानं कर्तव्यं। तदुक्तं मुनिना। चतुर्दशी
 उ संपूर्णा द्वितीया ह्यगमिनी। चतुर्दशिरमायां च नृते कथादिकी क्रियेति। अत्रैवं विषयो

ब५

॥ द्वितीयदिने प्रातः काले प्रतिपञ्चमुत्तरं ॥

बोद्धव्यः । तथा हि दिनमानं १५ ॥ १२ ॥ ११ ॥ १० ॥ ९ ॥ ८ ॥ ७ ॥ ६ ॥ ५ ॥ ४ ॥ ३ ॥ २ ॥ १ ॥ एवं पंचमाः अथ तद्द्वयोः नवतीति बोध्यं ।
यदा अमावास्या अथ पराह्णे समाप्ता नवति । प्रातः काले पूर्वतनी शोभनवति तदा पितृवर्दिने यागः कर्तव्यः ।
यदा द्वितीया अथ तदा द्वितीया प्रातः काले यागकालो नवति तदा पितृवर्दिने एव यागः ।
अथ यमनिसंधिः । यदा प्रथमदिवसे प्रातः पर्वचतुर्थी शोभनवति उत्तरदिने सेच प्रतिपत्तनी यांशश्च
नवति तदा पराह्णे संबधित्वात् परदिने याग इति यत्प्राप्तं तत्र सुदं इतरथा त्रिसुदं तद्वितीया चेत्या
दिबन्धावाक्यविरोधः स्यात् । किंच पर्वणां शोभनवति कर्तव्ये हि हितातिनिः । द्वितीया सहितं यस्मात्पूर्व
तथा पूर्वदिने पर्वतनी यांशो नवति तदा दिनद्वये पि प्रातः काले जावेदशी पूर्णमासविधायकवच
नसामर्थ्यं पर्वतनी यांशो प्रतिपञ्चमुत्तरं शोभा विकल्पेन यागो प्राप्ते सति न प्रष्टव्यं । चतुर्थी शोभन
पर्वदिने प्रतिपञ्चमुत्तरं शोभनवति ॥

ति पञ्चमुत्तरं शोभा स्याति षड्वत्वात् । पर्वतनी यांश एव यागो युक्त इति ह स्पष्टं । दिनद्वये यागकाले
अथेति षड्युक्तो दिनमानः १५ ॥ १२ ॥ १० ॥ ९ ॥ ८ ॥ ७ ॥ ६ ॥ ५ ॥ ४ ॥ ३ ॥ २ ॥ १ ॥ दिनद्वये यागकालो नवति पितृवर्दिने
उक्तो विषयः । यद्यपि चंद्रशम्युक्ते दिने षड्विंशति षड्वत्वात् प्रमाते दृष्टानुष्ठानं न संभवति । तथापि यदा
चंद्रशम्युक्ते दिने अज्ञानादिना यागः कृतो न वेत् । तदा चतुर्विंशति ति याद्वितीया होमं कृत्वा
ब्राह्मणाय दानं दद्यात् । तदुक्ते कालाय नैन । यज्ञनीये द्विसोमः स्यात् । वाक्यं हि शिष्टव्यते । तत्र
याद्वितीया दंडं दद्याद्विज्ञातय इति यदा पूर्वशुभमायां पाग प्राप्तिर्नवति तदा प्रातरे
व यागं कृत्वा अमायो निर्वृतायां प्रतिपदि च प्रतिष्ठायां यागः समापनीयः न अमाया । तत्र स
मापने प्रायश्चित्तं न वेत् । तदुक्तं गणेश । प्रतिपद्य प्रविष्टाय यदि त्विष्टिः समाप्यते । पु
नः प्रणीय कृत्वा तदुक्तं यज्ञिना न्यथेति । पदा उत्तरतिथेः प्रतिपदो वृद्धिर्न चान्त

गोपाल
६
१३०॥

रावृ धर्द्धत्रमायां निहृ प्यपर्वसमा प्रविद्यात्वा य रावृ ह्यो न वति त रावृ याई ममायाः
सकाशात निःकाशयते दैवा मातो देयः । तदुक्तं स्मृति कृता । तिथेः परस्याघटि का स्फु या स्यु नूना
स्त्रिये वा न्याधिक स्फु तासां । अर्द्ध वि यो ज्यं व तथा प्रये ज्यं द्वा से थ वृद्धौ प्रथमे दिने तदि ति । अम
दनयो रवं विषयो । तथा हि । य रा । ३० । ११ । १२ । एवं न वति त रा १८ घटि काने तै याग समाप्तिः कर्त्तव्या । अ
१३० । १० । ११ । १४ । एवं न वति त रा १९ घटि का सु व्यती तस्य यागः समाप्यः । अत्र पर्व निर्णये दिधा विन कं दिने
ग्राह्ये । तदुक्तं स्मृति कृता । आ व र्त्ती ना तु पूर्वा ह्ने स्य परा ह्ने क्त तं न्य र इति । अत्र एव मध्याह्न सं धि या
स्त्रा रा वृ पिम मध्याह्न रा द्यो ना परि न्या धि कं मध्याह्नं कृते । किं तु पूर्व प रा ह्ने यो र्यः सं धि मे ध्या मो
नाग स्त्र मे वा । तथै वो क्तं शा ता त पे ना प्र व ह्ने म ध्य मे वा पिय दि पर्व समाप्यते । तयो प वा सः पूर्व यु
स्तदह याग इ ष्य त इति । य रा आ व र्त्तन संग वयो मे ध्या पूर्णिमा याः समाप्तिः त रा तस्मिन् वा द निः

॥३०॥

अमा वा स्या । दृष्ट व द्वा नि नी ता ली न ह्ने द्वा न ह्ने स्मृ ता प्रालि मा न द्वा र्त्त व त द्वा
युक्ता सा रा द्वा यो र्त्त रा प्र ति थ कं सा रा द्वा सा र्त्त नु नि निः

अन्वाधानं कृत्वा यागः कर्त्तव्यो विकल्पेना । तदुक्तं कात्यायनेना । संधि र्धसंग वा हर्द्ध प्राक् पर्यावर्त्तनाद्
वेः सा यो र्ण मसी विज्ञेया सद्यस्काल विधौ तिथि रिति । इदं च वि धाने विकल्पेने वा तदुक्तं स्मृति कृ
ता । सद्यस्त रा वा क्रियते समस्तमिति । य ई पूर्वा ह्ने पूर्ण मा समाप्तिः त रा वा ज सने यिनः तस्मिन् दिने व
तं कृत्वा द्वितीये द्यु र्या गं वि द धी र न । सा पूर्णिमा र व र्त्तिका ख्या वा ज सने यिना मस्मिन् मा न वति । तदु
क्तं ना ष्य सं ग्र ह कृता । मध्यादिना स्या दहनी हयस्मिन् प्राक् पर्वणः संधि रिये कृतीया । सारं च वि
का वा ज सने यि मत्या तस्या सु पा ष्या थ पे र द्यु रि ष्टि रिति । उ पदि ष्ट धर्म वान् दर्श पूर्णिमा दिः
प्र कृतिः । तस्य च कालो निर्णयितः । प्र कृति व न् वि कृतिः कर्त्तव्योक्ति चो द कति दि ष्ट धर्म वान् सौ र्या दि
र्वि कृतिः । तस्य दानी कालो निर्णयते । तथा हि । य रा पर्व म मध्याह्न त्परतः समाप्ते न वति । त रा पु र्
वे कृते पश्चादिके कर्त्तव्ये । तदने तं अन्वा धाने कृत्वा प्र कृ ति यागः कर्त्तव्यः । य रा म मध्याह्न दृष्ट

पूर्वसप्तत्रिंशति। तदा पूर्वप्रकृतीष्टिकृत्वा अनेतरवैकृतं पश्चादिकं कर्तव्यं। तदुक्तं अर्द्धद्वौ च वति
 नियतं पर्वसंधिः पुरस्तात्कृत्वा तस्मिन्नहनि तु पश्ये सद्य एव द्यौः। आरभ्याथ प्रकृतिरथ चेत्तु पर्व
 संधिः पुरस्तात्कृत्वा तस्मिन्प्रकृतिमथ तस्यात्पशुः सद्य एवेति। पूर्वाह्णसंधौ विहितकालासंनव
 त्पद्य एवेत्यभिहितं। अप्येव अविहितविशेषकालासु विकृतिषु पशुपुनर्लभ्यो बोद्धव्यः। यत्र
 तु कालविशेषो द्यौःकालत्वं वा श्रुतं तत्र तथैवानुष्ठानमिति नावः। न च दर्शपूर्णमासविधित्तिं शास्त्रं पश्चा
 द्दिविक्तं तो पर्वचतुर्थीशदि कालः प्राप्नोतीति वाच्यं। यदीष्ट्या पशुना सोममेव जन्तामावास्यायोषो
 णमास्यां वा यजेतेत्यापस्तवेन विदुः। कालविधाता पंचदश्यमेव यागसमाप्तिरस्यादिति। यदा
 पूर्वाह्णे अमावास्यायां समाप्तिर्भवति तदा दृशीष्टिकृत्वा नवान्नेष्टिकुर्यात्। यदा पूर्वाह्णे पूणि
 मा समाप्तिः तदा नवान्नेष्टिकृत्वा पोर्णमासेष्टिकुर्यात्। तदुक्तं वार्तिककृतो यजेते पूर्वपोर्ण

ना ३

मासादूर्ध्वदर्शने वेत्येति। अन्नाधानदिने यजमानपत्नीभ्यां शाकादिकं वर्जनीये। तदुक्तं परिसि
 ष्टकृता। शाकं मांसं मसूरं च चणकं कोरदृषकान्। माषं मधुपराजानि वर्जयेदौषवस्त्रके इति। अ
 पवस्त्रके व्रतदिने। पूर्वमेतदुक्तं भवति। यागकालदृषकानि च स्वार्तिनवती चंद्रदर्शने। प्रतिप
 दुर्गशाः द्वितीया प्रतीचत्यन्यतोपचये सति पंचमी हयग्रीवदिनद्वये यागकालमत्रा। एतेषु निमित्तेषु
 पूर्वदिने यागो भवति। इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिष्यपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमहर्षि
 महर्षमहाराजनेदन् श्रीमन्महीमंडलाधीशशिष्यपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमहर्षि महर्ष
 राजनेदन् श्रीमन्महीमंडलाधीशशिष्यपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमहर्षि महर्ष
 राजनेदन् श्रीमन्महीमंडलाधीशशिष्यपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमहर्षि महर्ष
 राजनेदन् श्रीमन्महीमंडलाधीशशिष्यपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमहर्षि महर्ष

॥३॥

निर्णयग्रंथस्यैव नाना जातीययाज्ञिकश्री दामोदरनंदनश्रीमन्मुनिवरनारायणस्य
 रत्नतीचरणलं ससीरुहयुगलनिषेवणविद्वंससूयमानकाशावासश्रीमद्वेदांतवागीश
 नदाचार्यकृतेरं कुरानंदे पर्वनिर्णयः ॥ अथ संक्रांति निर्णयते ॥ वृष सिंह वृश्चिक कुंभे शुभः
 सूर्यस्य संक्रमः सविष्णु पदसंज्ञ को न वति । तदुक्तं वृद्धा च सिद्धेना वृष वृश्चिक कुंभे शुभं सिंह
 वै वयदा रविः । एतद्विष्णु पदनाम विष्णु वा दक्षिकं फलमिति । कन्यामीन धनुर्मिथुने शुभः स
 र्पसंक्रमः स षडशी । तिसुख संज्ञः स्यात् । तथा च वसिष्ठः । कन्यायां मिथुने मीने धनुष्यपि रवेर्ग
 तिः । पडशी । तिसुख प्रोक्ता षडशी । तिसुख फलं रिति । तुलामेखयो र्यः रविः संक्रमः सविष्णु वसंज्ञ
 तदुक्तं । विष्णु वत्त्व ज्ञतो स्त्रितो रिति । मकरे यो अर्कस्य संक्रमः स उदय नो कर्कयेः सूर्यस्य संक्रमः द
 क्षिणा यन संज्ञः । तथा च वसिष्ठः । ऋष कर्कर संक्रांती द्वे उदय दक्षिणा यने रति । सर्वाः संक्रांतयः न कृत्र

॥३॥

विशेषयोगात्सप्रनामवत्यो न वेति तथा हि । राहिणी उत्तराफाल्गुनी उत्तराषाढा उत्तराश्विना द्रपदा
 संज्ञकेषु चोदय नक्षत्रेषु विद्यमानेषु अर्कस्य या राशि संक्रांतिः सामंदासंज्ञा स्यात् । रेवती
 चित्रा नुराधा मृगशिरा चंद्रोदय रवेः संक्रांतिः सामंदाक्षिनी । अश्विनी हस्त पुष्य शुभः रवेः
 संक्रमः साध्नां हिका पूर्वाफाल्गुनी पूर्वाषाढा पूर्वानुषाङ्ग मघा भरणी शुभः रवेः संक्रमः
 साघोरा धनिष्ठा पुनर्वसु श्रवण स्वाति शतभिषा संज्ञेषु नक्षत्रेषु शुभः रवेः संक्रमः सामहो
 दरी ज्येष्ठा आर्द्रा श्लेषा मूलेषु यः रवेः संक्रमः साराक्षसी कृत्तिका विशांकु त्रिकेयोर्यः
 रवेः संक्रमः सामिश्रिता कृत्तिका । तदुक्तं देवीपुराणे । मरुध्र वेष्टु विज्ञेया मृदो मंदाकिनी तथा ।
 हि प्रेक्षां ह्यं विज्ञानी यान् उग्रघोरा प्रकीर्तिता । चरे मंहोदरी ज्ञेया कुरे र्ज्ञेय शराक्षसी । श्रिता चैव

खा २

मि

नोपाल
५०४०
॥३३॥

निर्दिष्टमिच्छितं हैश्वसंकम इति। एतासु हैश्वस प्रसुकमेतत्तिस्रः। ततस्त्रः। पंच। सप्त। अष्टौ। नव
द्वादश। घटिकाः पुण्यतमानवन्ति। तदुक्तं देवीपुराणे। त्रिचतुःपंचसप्तष्टनवद्वादशाष्टवचक्रमे
तद्यदि कायेनास्तु पुण्यमासाधि कृमिति। पंचमाधिक्यतिशयितमिति। वासरयोगेनापि
सप्तसंज्ञानवन्ति। तदुक्तं देवीपुराणे। सूर्यघोराविधौ ध्वाही नौमवारमहोदरी। बुधमंदा
किनीनाममंदासुरपुरोदिते। मिश्राशुक्रवारस्यातराहसीचरानेश्वरे। एताः संक्रांतयः
सप्तफलमासीनिगद्यतइति। फलकामिनिः मतुष्यैः संक्रांतौ पूर्वस्मिन्दिनानीत्रये उप
वासः कार्यः। एकरात्रोपवासो कार्यः। तदुक्तं वसिष्ठेना। अयने विषुवे च वज्रिरात्रोपेधितो नरः।
स्नान्वापोऽन्यैरेतानुं सर्वकामफलं लनेदिति। तथापि सप्तवः। अयने विषुवे च ग्रहणे चंद्र
योः। अहोरात्रोपितः स्नानः सर्वपापैः प्रमुच्यतइति। पुत्रवदिरूपोषणं न कर्तव्यं। तदुक्तं॥

कार

॥३३॥

आदित्येहनि संक्रांता विंशति तस्यावसस्यादिरेयो। तुला प्रत्यागते सूर्ये विषुवदिवसमिति। आरण्यः प्रदेया
निसस्यान्यचिनवासीति। रवि संक्रमणकालस्य सूर्यस्वानुत्क्रांतो नृणां विनाः पूर्वघटिकाः पंच
दश। अथ वाषोडश। तत्रास्तवत्यः शुक्राः। तदुक्तं वसिष्ठेना। संक्रांतिसमयः सूर्योदयोः पश्चिमे हलेः। तद्योगा
द्वाघयस्योर्ध्वं त्रिशन्नाद्यः पश्चिमा इति। पश्चिमे हले श्वर्मचक्रुति नार्थः। तदुक्तं मरीचिना। नाद्यः षोडश। पू
र्वेण संक्रांते रुत्रेण चेति। पूर्वोत्तराघटिकाः ययोः सन्निहितानवन्ति। नास्त्यः अतिशयेन पुण्याः संक्रमे।
तदुक्तं ज्ञानातपेना। प्रयाः सन्निहितानां शुक्लाः पुण्यतमाः स्मृता इति। विज्ञोः परे वृषसि हवस्मि कुरु
नेषु कुरुते च आद्यघटिका पुण्याः प्रोक्ताः। तदुक्तं वसिष्ठेना। मध्येषु विषुवे पुण्यं प्राग्विज्ञोदकायने॥
षडशीतिमुत्वेतीते अतीते चोत्तरायेण इति। विषुवे तु लोमेखयोः प्राग्गुत्रादशदशानां शुक्राः
तदुक्तं बोधायनेने। पुण्यं विषुवति त्रैकं दशपूर्वादशा परा इति। मिथुनकन्या धनुर्मनमकर

॥२४॥

पुपरा नाशः पुण्याः। षडशीतिमुखेतीति अतीते चोक्ता यणे इति। कर्क आदिमास्त्रिंशद्वाः पु
 ण्याः। मकरे ता एव त्रिंशद्वाः। दशानि रथिकाः। एवं च त्वास्त्रिंशद्वाः पुण्याः। त्रैत्या अपि
 च त्वास्त्रिंशद्वाः रथिकाः। पुण्या मकरे तदुक्तं ब्रह्मके वेत्रे। त्रिंशत्कर्क रेकेनाशो मकरे उदशाधिकः।
 नविष्यत्ययने पुण्याः अतीति चोक्ता यणे इति। अत्र च राशे न उदशा यणे पश्चादपि च त्वास्त्रिंशद्वाः
 रथिकाः। पुण्या इति च नितां। न उदशं चोदशनाशस्त परतः। चोदशौ वदुता एव दाहणे पूर्य
 अतीते चोक्ता यणे। तथा युगांते षष्ठे विषडशीतिमुखे त्यादिवाक्येषु त्रैत्या एव य
 रथिकाः। पुण्या उच्येते इति चेत्तना। अत्रास्त अतिशयेन पुण्या उच्येते। न उता एव पुण्याः इत
 रथा त्रिंशत्कर्क रेके त्यादि बहु वा क्ये विरोधः स्यात्। अतः पुण्यातिशय प्रतिपादन
 परस्मैवसुंदरीयदा अर्थरात्रात् कुतलामेवोस्तदा तस्य दिनस्य उत्तर दले मध्याह्नात् उपरि

॥२४॥

नक्षत्र

का

उपस्थिता। अर्द्धरात्रात्किं चिदने तथा मध्याह्नादुपरि पुण्यं पूर्वादि नोयदं अर्द्धरात्रात् परतः उला
 मेखो न वतनं द्वितीय दिने पूर्वार्द्धे शुभं। तदुक्तं वसिष्ठेन। अर्द्धरात्रादधस्तस्मिन् मध्याह्नस्योपरि
 क्रिया। ऊर्द्धं संक्रमणे चोर्द्धं दयात्प्रहरद्वयमिति। तदुक्तं देवीपुराणे। मानार्द्धे नास्ते पुण्य
 मपूर्णे शर्वरीदले। संपूर्णे उच्योर्द्धय मतिरे के परे ह नीति। अर्द्धरात्रे च संपूर्णे दिवा पुण्य
 मनागतं। संपूर्णे अर्द्धरात्रे च उदये स्तमये पिवेति। मानार्द्धे प्रहरद्वये नासं करोतीति युक्त्या
 नास्ते रोदिवस्य च्यते। अपूर्णे शर्वरीदले इति किं चिन्मनार्द्धरात्रे च त्वयः। मेख कर्क उलामक
 रथा त्रिंशत्कर्कः संक्रान्तयः अर्द्धरात्रात् पूर्वस्य स्थित तदा पूर्वार्द्धे दिनोत्पत्तये घटिकाः सुजाः। एत
 अर्द्धरात्रायश्चात्र युतां षडशीत्यास्ये स्तः तदा परदिने उदये पंच घटिकाः शीत
 नास्मृताः। तदुक्तं निगमे। विष्णुपद्यां धनुर्मीन नृयुक् कन्या सुवेद्यदा। बृषवोत्तराश्विनो

न

नोपाल
प्रथम
॥३५॥

विर

दिन

उ

नोः संक्रमणं चेत् प्राक् विज्ञेयं च नानाश्रुतं पुण्याः प्रोक्तमनीषिभिः। अपराह्णं चैव क्रौन्ते स्म ते
च कर्मलीति। अत्रैकैर्द्वैरात्रे संमयात् पूर्वसंक्रमणे सुसमीपवर्तिषु वदिनाईपुण्यसंगिरते।
अर्द्धरात्रसमयात् पश्चात् सर्वसंक्रमणे सुसमीपवर्त्युत्तरैर्षु वदिनाईपुण्यसंगिरते। द्विर्द्वैरात्रसम
यात् सायोदयस्थाः पंच घटिकाः विष्णुपदेषुऽशीत्यास्येष्वेति शेषेन पुण्या उक्ता इति वदंतः
तेषां अयमभिसेधः। अर्द्धरात्रादधस्तात् सिद्धिनि वसिष्ठवाक्ये सर्वसंक्रांतिपरं विष्णुपद्याध
नुमतेनेति विष्णुपदेषुऽशीत्यास्ययोः सायोदयस्थुपंच घटीनां पुण्यातिशयत्वप्रतिपादन
परत्वमिति सिद्धौ तेनुवसिष्ठवाक्ये विष्णुवविषयमिति रहस्यं। अथन विष्णुवयोः सायो
दयस्थाः पंच घटिकाः पुण्यतमानवन्ति। तदुक्तं सूत्रे पुराणे। उदये च नरापंचदेवे पित्र्ये च क
र्मलीति। एदिमकरसंक्रांतिः कर्कसंक्रांतिश्च अर्द्धरात्रात् पूर्वमेव नरा आसन्नपूर्वदि

॥३५॥

ने शर्वदिनाई वा पुण्ये। यद्यनिशाद्वा तपश्चात् न वेत्तां नरा आसन्न उत्तरदिने तदुर्द्धवा पुण्ये। त
दुक्तं यज्ञपाश्चात् आसन्नसंक्रमेण पुण्ये दिनाई स्नानदानयोः। रात्रौ संक्रमणे जानोर्विषु वत्य
नेदिमिति। विष्णुवत्यनेदिन इति। अचित्याः। श्रूयते तस्यापमर्थः। तत्र दिने रात्रौ वा संक्र
मणे विष्णुवत्यनयोर्दिनाईपुण्यमिति। यदि कर्कसंक्रांतिमकरसंक्रांतिं वा विहाय सर्वा
संक्रांतिः संपूर्ण अर्द्धरात्रे जायते तदा यदि अर्द्धरात्रसंबंधिनी तिथिः पूर्वाह्णमेव वेति तदा
पूर्वदिने अर्द्धाह्नं प्रवर्त्तते। यदा अर्द्धरात्रसंबंधिनी तिथिः पूर्वाह्नः संबंधिनी न स्यात् तदा परदि
ने पूर्वाह्णं प्रोक्तं। तदुक्तं। आदौ पुण्यं विज्ञानीया यद्यनिना तिथिर्न वेत्ता। अर्द्धरात्रे यतीते
तु विज्ञेयमपरे हनीति। आदावहनिपुण्यं विज्ञानीया यद्यनिना तिथिर्न वेत्ता। यद् अर्द्धरात्रे ति
थिर्निना स्यात् तदा परदिन एव पुण्यमित्यर्थः। सिद्धौ अर्द्धरात्रे यतीते तु पुनर्निना याम

गोपाल
५० धर्म
॥ ३६ ॥

निन्नायां वाति छे संक्रमणे परे हये वृण्ये ज्ञेय मिति वस्तु तत्वं । यदि कः अर्द्धरात्रे न वति तदा
पूर्वमहः पुण्यं न वेत् । प्रदिम कर अर्द्धरात्रे न वति तदा परं अहः पुण्यं । अयमनि संधिः । पूर्णे वे
रात्रे उयदा संक्रमते रविः प्राहुर्दिन द्वयं पुण्यं सुक्तामकर कर्करा विति वसिष्ठ वचनं वृत्ते ते तस्मा
यमर्थः । अर्द्धरात्रे पूर्णयदा संक्रांति स्म द्वादश दिन द्वयं पुण्यं प्राहुः । तत्र पूर्व दिन स्यात्तरा ईउत्तर दिन
स्य पूर्व ईउ सं पूर्णे अर्द्धरात्रे तु उदये स्तमये पि वा । माना ईना स्मरे पुण्यम पूर्णेशा वरी दल इति
देवी पुराण वचनं । माना ई दिन माना ईना सं करोतीति ना स्मरो दि वसः । सुक्तामकर कर्करा
विति । मकर कर्करा यो दिन द्वयं पुण्यं न च वति किं त्वे कमा सन्न संक्रमं पुण्य मिति वचनात्
तस्मान्मध्यं तु चिष्ठ वे पुण्यं प्राप्ति स्मो दक्षिणायने । षडशीति सुवेतीते अतीने चोत्तरायण इति
वसिष्ठ वचनात् । कर्क पूर्व दिने न पुण्यं मकरे त्तर दिन मिति । ततश्च क्वचनोत्तर पर्यालोचन

॥ ३६ ॥

यामकरे उत्तरं दिनं पुण्यं कर्करे पूर्वमिति सिद्धं । अस्मिन् गते यदा सूर्ये प्रदोषे वा दिवा करः । मकरे
यानि तदा विकल्पेन दिन द्वयं पुण्यं वदंति । ननु कं बोधायनेना । अस्मिन् गते यदा सूर्ये मध्यं
ति दिवा करः । प्रदोषे वा ईरात्रे वा तदा पुण्यं दिन द्वयमिति । यदा रात्रौ संक्रांति न वति तदा स
मीयात् रात्रिः फलदा न वती । ननु कं वसिष्ठेन । पुत्रजन्मि यो व तथा संक्रमणे रवेः गहो
श्च दर्शने स्नाने प्रशस्तेनान्यथा निशीति । तदुक्तं पायाः भि सं निहिताना इति । यात्रादि निषेधे
पिसु ह्न काले यदा स्मिरी कर्तुमशक्तुर्वतः । आलोच्यतु ल्य तयो यदि घृच वति । नित्यं परिपुण्य
कामा इति । संक्रांतेः पूर्व सौरः स प्रदशानि दिनेः स्नानादि कालो न वति । एतच्चायनो शा नि प्रा
ये लोके । अस्यार्थः । द्वादशी स प्रदश अयनो शा वतं ते इति क्त्वा स प्रदशानि दिनेः संक्रांतेः पूर्व
उप्य कालो न वति । यदा अष्टादश अयनो शा निषिध्यंति तदा संक्रांतेः पूर्व अष्टादशानि दिने
५४ बुधोदश संख्या काः प्राक् पूर्वनादि क्रमात् प्राः । तदुक्तं लोकां किं न्याया निति वधे

गोपा-
य० ध०
॥३७॥

पुण्यकालो न विध्यति। एवमपि बोद्धव्यं अथ नांशवृद्धिप्रकारस्तज्ज्ञोतिः शास्त्रादवगन्तव्यः
सर्वस्य न ह्यत्र संक्रमात् अनंतरं पूर्ववदोदशनाशः शुभा न वंति। तदुक्तं जैमिनिना। न ह्यत्र राशे
रवि संक्रमे स्युर्वाक् परत्रापि रसेन्दुनाश इति। चंद्रादीनां न ह्यत्र राशेः संक्रमे एवं रूपाः घटिकाः
पुण्या न वंति। तथा हि। ईशोः न ह्यत्र राशेः संक्रमे त्रयोदशपलपुक्ता एकैका घटिका प्रायश
शुभा भो मस्य रराशेः संक्रमे पलेन युक्ताश्च तस्मान्नाशः पूर्वोत्तराश्च शुभाः। बुधस्य च
उद्देशपलेषुक्तं घटिकात्रयं पूर्वपरं च राशेः संक्रमे पुण्या। बृहस्पतेस्तु पलसप्तैव पुक्ताः
साहस्रितस्त्रोनाशः न राशेः संक्रमे पुण्यास्युः प्रायश्वं च शुक्रस्य उक्ता पलसहितं घटिका
चतुष्टयं पुण्या। शनिश्च रस्य न ह्यत्र राशेः संक्रमे पलमा प्रवेष्टुक्ताः षोडशनाशः प्रायश्वं पुण्याः
तदुक्तं जैमिनिना। न ह्यत्र राशेः दिव्य ईशुक्ता पुण्याः। अथैतान्निधरापलेषु पुगे के वनाडी

के-
॥३७॥

मुनिभिः शुभोक्ता। नाशश्च तस्रः स पलाकुजस्य बुधस्य तिस्रो मनवः पलानि। साहस्रितस्रः पलस
प्रयुक्ताः। गुणेऽश्वशुके स पलाश्च तस्रः द्विनागनाशः पलसप्तयुक्ताः। शनिश्च रस्य निहिताः सुपुण्या इति।
ग्रहादौ रात्रावपि स्नानादिप्रशस्ते। अथ ग्रहादिस्यः अथ च मिश्रान प्रशस्त्वा तदुक्तं मनुना। ग्रहणोद्वाह
संक्रांति यात्रा त्रिप्रमेव शुचिंश्च वेषणे वेतिहासस्य रात्रौ दानं प्रशस्यते। तदुक्तं विष्णुना। विवाहे व्रतसंक्रांति
प्रतिष्ठा रुज्जन्मनि। तद्योपरागपातादौ स्नाने दाने निशाशुचिरेति। तथा गोत्रिलेनाराडु दर्शनसंक्रां
ति विवाहाश्च तथैव वृद्धिपुस्नान दानादिकुर्वुर्मुनिविकार्यव्रतेषु वेति॥ ॥३७॥ इति श्रीमन्महीमंडला
राशि वपुरीचंद्रवैदिकवैराग्यनृषण मेदिनी मल्लमहाराज नंदन श्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरीचंद्रवैदिक
वैराग्यनृषणमानसिंह महाराज नंदन श्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरीचंद्रवैदिकवैराग्यनृषण कल्याणमह
महाराज नंदन श्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरीचंद्रवैदिकवैराग्यनृषण मुनिजनेश्वर परमहंस श्रीराम

७१

पाल
६४
॥३८॥

कृष्णचरणविंदयुगलचंगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधर्मनिर्णयग्रंथस्यैव नगरजातीय
याज्ञिकश्रीरामोदरनेदनश्रीमत्पुनिवरनारायणसरस्वतीक्षरसीकहयुगलनिधेवणाविहंससत्पुमान
काशीवासश्रीमद्वेदांतवागीशानंदाचार्यकृतेनं कुरानेदेसंक्रांतिनिर्णयः॥ ॥७॥ अथ सामान्यतः सर्व
स्त्रियो निर्णयंते॥ त्रिष्टिर्द्विविधा सं पूर्णा असं पूर्णा च॥ तत्र सं पूर्णा उदयमारुच्य उदयपर्यंतं वर्तमाना
न दुर्कं संस्पृशेण॥ प्रतिपत्पंचतयाः सर्वा उदयादोदयाद्देवेः सं पूर्णा इति विख्याता हरि वासर वर्जित
ति॥ असं पूर्णा तु दिनद्वयसंबन्धिनी॥ सं पूर्णा न निर्णया॥ सं शैत्यनिर्णया॥ तत्र प्रथमातिक्रमकारणानावा
त्तृतीया प्रथमाया प्रतिपत्सामान्यते॥ प्रथमे शुक्ला प्रतिपत्तयदि पूर्वदिने अपराह्णेन वनित
राप्रथमास्यान्यद्यपि प्रतिपद्यथमा वास्येति शुक्ला प्रतिपत्सामान्येन पूर्वविद्वा प्राप्नोति तथापि शु
क्ला प्रतिपत् अपराह्णायामिनीसती पूर्वविद्वा ग्राह्या॥ न दुर्कं संस्पृशेण॥ प्रतिपत्संस्तुवा कार्ययान्ते राप

संवा
द

॥३८॥

तथापुक्ता

राह्णिकीति॥ कृष्णा प्रतिपत् अपराह्णेन वतु वा मा वा सर्वा उदया ग्राह्या॥ न दुर्कमापस्तेवेना प्रतिप
सादिनीयास्यात्तद्विनीया प्रतिपद्युतेति॥ कृष्ण द्वितीया यदि प्रथमादिवसे पू वार्द्धेन वति त रात्राद्या॥ अथमा
रायः॥ प्रतिपत्संस्तुवा कार्यद्वितीया प्रतिपद्युतेति सामान्येन प्रवृत्तस्य वाक्यस्य शुक्ले पहेति श्रिया ग्राह्या यस्याम
दि तोरविः कृष्ण पहेति श्रिया ग्राह्या यस्यामस्तमि तोरविरिति मार्कंडेयवचनसमानार्थत्वेन कृष्ण द्विती
या विषयत्वे सति प्रतिपत्संस्तुवा कार्ययान्ते रापराह्णिकी पूर्वाह्णिकी च कर्त्रा द्वितीयापि चत
दशीतिस्त्वं द्युराणगतविशेषवनेन पू वार्द्धगायाः कृष्ण द्वितीयायाः पूर्वविद्वत्सुकमिति
शुक्ला सर्वा द्वितीया परापूर्वाह्णा अथवा वा न दुर्गुग्मा ग्रीतिरंजाव्रतयति रिक्ता सर्वकार्यविषया
तनीया उक्ता तदुक्ते ब्रह्मैवैव त्रैरंजा रत्नं विर्जयित्वा तु तृतीया द्विजसन्तमा अनेषु सर्वकार्येषु
गलयुक्ता प्रशस्यत इति गणेश उच्यते गण पति व्रतविषया चतुर्थी पूर्वविद्वा ग्राह्या॥ न

गोपाल.
५० धर्म
॥३५॥

दुर्लभं ब्रह्मैव त्रैलोक्यं संयुताया च सा तृतीया फलप्रदा चतुर्थी तु तृतीयायां महापुण्यं फलप्रदा
कर्तव्या प्रतिनिर्वसगलनाय सुतोषिणीति। गलनाय च विनायकं सुतरां तोषयतीति गलनाय सुतोषि
णी। अत्राचतुर्थी परविद्या। तदुक्तं युगचतानामिति। कृष्णपंचमी पूर्वाशुक्ला उ पराग्राह्या। अयमपि
संस्थिः। पंचमी तु तथा कार्या चतुर्थी महिमा विनो। इति स्फुरदपुराणवचनस्य कृष्णपक्षेति स्थिराति
त्यनेन समानार्थत्वात्। कृष्णा पूर्वविद्या। पंचमी तु प्रकृत्या पञ्चायुक्ता उ नरेदति। ब्रह्मैव त्रैलोक्यं
च नस्य पक्षे पक्षेति स्थिराति। तत्परत्वात्। शुक्ला परविद्वेति। अथ वा शुक्ला कृष्णा पंचमी उपवा
सं विना परविद्वा। अयमपि संस्थिः। पूर्वविद्व पंचमी प्रतिपादक वचनं। कर्तव्यं स्यात्। कादशी
तथा षष्ठी अमावास्या चतुर्थिका। उपोषाः परसंयुक्ताः पराः पूर्वैर्लसंयुता इत्यनेन उपवासविषय
त्वात्। तथा पंचमी तु प्रकृत्येति वचनस्य उपवासव्यतिरिक्तविषयत्वेन शुक्लकृष्णपक्षे सामा

॥३५॥

न्येन प्रकृत्यकारणं विना संकोचस्य युक्तत्वे पंचवस्कारो न ना। षष्ठी उ तत्राकार्यं न दुर्लभं
गमवाक्येष्वप्युच्यते। तदुक्तं स्फुरदपुराणे। नागविद्वानकर्तव्या षष्ठी वैवक राचना। स प्रमी संयुता
कार्या षष्ठी धर्मार्थचित्तैरेति। स प्रमी पूर्वाकार्या। तदुक्तं युगवाक्येष्वप्युच्यते। तदुक्तं स्फुर
पुराणे। पञ्चायुता स प्रमी च कर्तव्या नात सर्वदा। षष्ठी च स प्रमी यत्र तत्र संनिहितो हरिरिति। शुक्ला
शमी पराग्राह्या कृष्णा शमी पूर्वाग्राह्या। तदुक्तं निगमो शुक्लं पक्षे शमी वैवशुक्लं पक्षे चतुर्द
शी। पूर्वविद्वानेर्तव्या कर्तव्या परसंयुता। कृष्णपक्षे शमी वैव कृष्णपक्षे चतुर्दशी। पूर्वविद्वानुक्त
र्तव्या परविद्वानकुत्रचिदिति। अश्वमी शुक्ला कृष्णापि पराग्राह्या। तदुक्तं पद्मपुराणे। अश्वम्यां
वमी विद्वानवम्यां वा श्वमी युता। अर्द्धनारीश्वर प्राया उमा माहेश्वरीति स्थितिनिता तथा। अश्वमी

युक्तासदृश्यायाया उत्तरावात्राला तदुक्तं द्वादशीकृत्ये संस्तुता
दशमीकाया पूर्व्यापरयातया ४

नल
॥४०॥

नवमीयोगेमहोसोहमहोसवः शिवरात्र्योः शिवेनेत्रेष्वहयोरुनयोरपीति नवमीपूर्वाग्राह्या
तदुक्तं युग्मवाक्ये वसुंध्रयोरिति तदुक्तं स्केदपुराणे न कुर्यान्नवमीतातदशम्याउ कदाचनेति
यादशमीदिनद्वये कर्मकालेन स्पृशतिसा आद्या तदुक्तं स्केदपुराणे दशमीचैव कर्त्रया सधुदु
र्गद्विजसत्तेमिति याचदिनद्वये कर्मकर्मयुक्ता न दूषणं येन स्यात्ततः सामर्वतोसुखीति एका
दशीउत्तराग्राह्या तदुक्तं ब्रह्मैकवर्ते एकादशीन कर्त्रया दशमीसंयुताविजो इति द्वादशीप्र
थमाग्राह्या तदुक्तं स्केदपुराणे द्वादशीच प्रकर्त्रया एकादश्यायुताविजो सदाकार्यविविद
द्विविधुनैश्चमानवैरिति शुक्लात्रयो दशीपूर्वाग्राह्या तदुक्तं ब्रह्मैकवर्ते त्रयोदशीप्रकर्त्रया ॥४०॥
द्वादशीसहिताशुनाइति कृष्णापरा तदुक्तं निगमे षष्ठाष्टमीत्वमावास्याकृष्णपदे त्रयोदशी

किञ्च

एताः परयुताः पूज्यापराः पूर्वयुतास्तथेति कृष्णात्रयोदशीपरदिनेयदाननवति तदापूर्वाग्राह्या तदुक्ते
हृदवसिष्ठना एकादशीतृतीयाच षष्ठीचैव त्रयोदशी पूर्वविद्वानु कर्त्रया यद्दिनस्यात्यरहनीति
शुक्ला कृष्णाच चतुर्दशी यदि पूर्वोपरोक्तं नवति तदाह अपि पूर्वैस्तः तदुक्तं कालनिर्णयकृद्भिः
यदाशुल्ले कृष्णं अपि चतुर्दश्यो पूर्वदिनापराह्या भुतः तदात्रयोदशीयुतेतत्तया ह्येति
नावः तदुक्तं स्केदपुराणे चतुर्दशीतु कर्त्रया त्रयोदश्यायुताविजो मम नैर्महाबाहो नवेद्याचा
पराह्मिकीति अपराह्म्याः प्राणावैसति चैत्रश्रावणयतिरिक्ता चतुर्दशी शुक्लापरा तदुक्तं यु
ग्मवाक्ये चतुर्दश्योच प्रसिद्धेति तदुक्तं नारदीये तृतीये कादशीषष्ठीशुक्लपदे चतुर्दशी पूर्व
विद्वानकर्त्रया कर्त्रया परसंयुतेति चैत्रश्रावणगनासितचतुर्दशी पूर्वाग्राह्या तदुक्तं चैत्र
श्रावणमासस्य शुक्लायाच चतुर्दशी सारात्रियापि नीग्राह्या दिवसापि नीपरेति चैत्रश्रा

नेपाल
५
४२१

हिंसा स्यात्पूर्ववा। विही। अस्मार्थः। स्वर्कः। साम्यं। दर्पोद्दिः। हिंसा कृयः। तिथेः। साम्यं। दृष्टोः। रश्मि
परान्वितायास्त्यतिथेः कृयसति पूर्वा त्वितेति। यदा अनेन स्वर्ववाको न युग्मवाक्योक्तं तिथिक्
द्वा प्राप्नोति तदा युग्मवाक्योक्तं न ग्राह्य। तदुक्तं यासेन। द्वितीयादिषु युग्मानां पूज्यतातिथ्यादिषु ए
को दिष्टादि वृद्धादौ हास वृद्धादिवादेनेति। नियमो दिष्ट्यादिशब्देन पिच्य कर्मव्यतिरिक्तव्रतोपवास
दिंसकलकर्मोपलक्षणं। यदि स्नेह इति थिः युग्मदिने कर्मकालगान्नवति। अयुग्मदिने कर्मकालगान्
वति तदा अयुग्मदिनस्त्वापि कर्मकाले गेव ग्राह्य। तदुक्तं। कर्मलोपस्ययः कालस्तत्कालयापि नी
तिथिः। तथा कर्माणि कुर्वीत हास वृद्धीनकारणमिति। अयमाशयः। यदापि कर्मलोपस्येति कर्मका
लयापि रास्त्रस्य युग्मवाक्यविषयपरिहारेणैवोपपत्तेः। युग्मवाक्ये फलदोषश्च वणा अयुग्मादरे एव
वैकेश्चिन्मतो युक्त इति प्रतिनानि तथापि तदसुं दं। युग्मवाक्ये वकर्मकालयापि रास्त्रविषय

स्यै

रित्यागस्योचितत्वात्। इतरथा प्रातिस्विकपदादिविधिरनवकाशः स्यात्। ततश्च कर्मकालयापि न
वग्राह्येति सुंदरं। यदि युग्मवाक्योकातिथिं न यदित्ने कर्मकालेया प्राप्नोति न यदित्ने कर्मकालेन स्पृशति
अथ वा अस्मिन् कर्मकाले स्पृशति तदा युग्मवाक्यनुसारेण ग्राह्य। यदा एकास्मिन्दिने कर्मोपक्रमकाले त्वं उति
गानां अन्यस्मिन्दिने तदा कर्मोपक्रमकाले गेवतिथिर्ग्राह्या नान्या। अयमभिप्रेतः। योयस्य विहित
कालः कर्मणस्तदुपक्रमेति थिः। कार्यमनासाधु कार्यानोपक्रमोक्तिरिति। अस्याविषयपरित्याग्युग्म
वाक्यस्योपपत्तेः युग्मानादरेणैवतिथिग्रहणं सुंदरमिति। केचित् न मन्यन्ते। या एवैव कर्मसंभवे सम
येन वति। अत्येवासेव ग्राह्य। प्रते। तदुक्तं। कर्मलोपस्ययः काल इति। यातिथिः दिनद्वयगा एकेन
रुषिणा पूर्वीकादरेण द्वितीयां सातिथिः दिनद्वये कर्मकालयापि नी अस्याग्निनी वा ईषस्य कि
नीवानवति तदा सुक्तपदेति थिर्या लेख्यादियवत्स्वाप्रकववन निवय बलेन युक्ता उत्रा रुका

उक्ता

पा. ५०
५०
५३॥

आद्यायाद्यातिथिः दिनद्वयेकर्मकालेन स्पृशति अत्यमल्यं वा स्पृशति साकृषि वा कोणपरयुन
उक्ता पूर्वविना नात्र उक्ता साधारण्यं दद्याद्दृष्टीनां पदे च उक्ते वा स्यात् तदा पूर्णक्रिया सायेकाले उच्यते
हृत्त्रैगैवर्णाहियातदुक्ते देवलेनायेतिथि समनुप्राप्य उदयेयातिनास्तरः सातिथिः सकला
हियास्त्रानदानजयादिषु तथा यातिथिं समनुप्राप्य अस्तयातिदिवाकरः सातिथिः सकलारो
दानाध्ययनकर्मस्ति ति तदुक्तं विश्वधर्मोत्तरे उदिते देवतं नानोपि च वास्तमि ते रवौ द्विमुह
र्तत्रिरहश्च सातिथिर्हयकचयोः नानो उदिते सति उत्तरकालं अह्ने सुहृत्तं देवतं रवौ अस्त
मित अह्ने सुहृत्तं पित्र्यं अतस्तत्कालयापि नीतिथिर्ग्राह्येत्यर्थः त्रिमुहर्तानकर्तव्यायाति
थिः हयगामिनी द्विमुहर्तपिकर्तव्यायातिथिर्बृह्णिमिनीतिरुक्त्वन उदयसंबंधित्यात् द्वि
मुहर्तस्यानुकल्पवित्त्वर्णकं ततश्च उदयसंबंधिना सुहृत्तं वापि नीत्वं द्विमुहर्तं वा

॥४३॥

अथ

स्त्रिषिनी चो ब्रह्मचर उक्तं जयति नमः

पा. ५०
५०
५३॥

मनुप्राप्य यात्यस्तं पश्चिमी पतिः सातिथिं सिकला प्रोक्ता त्रिमुहर्तपि या न वेदितुं देपुराणां
अस्तमयसंबंधिना स्त्रिमुहर्तया एव यात्यस्तं मुक्तमिमुंदरां यातिथिः दिनव्रते उक्ता सा दिवसे वर्तमाना
नायाद्याया रात्रि व्रते उक्ता सोरात्रो वर्तमानायाद्या युष्मादरोनकर्तव्याः तदुक्तं नाबालिना अहश्च
तिथयः पुण्या कर्मा लुष्टानतो दिवा न कालि व्रतयो मे पुरात्रियोगो विविद्यत इति अहोरात्रसाध्यव
तादिषु अहोरात्रेण नायाद्या युष्मादरोनकर्तव्याः तदुक्तं बृहयाज्वल्केना दिवा रात्रौ अतएव एकमेक
तिथौ गते तेषामुच्ययोगिन्यामाचरेत्तद्व्रतं व्रतीति यातिथिः युग्मदिने अर्हता न वति अयुग्मदिने
उदयस्तमयश्च न वतिसा अयुग्मदिने पित्राद्या तस्याः उच्येयापि त्वेन प्रशस्तत्वात् न तत्र यु
ग्मादरः कर्तव्यः युग्मदिने अतः प्राप्नो प्राप्ते वसं कल्पः कर्तव्यः तदुक्तं प्रातः संकल्पकृद्दिहा लुप
वासवतादि केरति अयुग्मदिने विहिततिथेः प्रारंभे संकल्पः कर्तव्यः तदुक्तं शुक्ले पक्षे वि

पाल
५०
१४४॥

३१

दिने प्रवृत्ते कृत्ररापणे पुत्रार्थे न कृत्रेण हीया स प्रमीव्रतमिति इत्यादिव चने पुस प्रम्यादिकाले संकु
ल्यं प्रवृत्ते। अतो व्रततिथिः प्रारंभे एव संकल्पः कर्तव्यः। संकल्पस्य कालविशेषा नाम्ना न सति इदं नोदय
इत्यादि चने इति संदर्भं धृत्वा नीम द्वादश्यादि व्रते सायं संकल्पः कर्तव्यः। विविष्य तथैवास्माना न
एवं त्रिषु द्वैतगणायुग्मनिथे चने अयुग्मतिथिर्वेधदोषादग्राह्यं न कृत्वा तत्र निघ्नतिथे निषिद्धो वेधस्य
कथाः। तथा हि। दशम्या अंगणं च दशघटिका एकादशी ह-युः। चतुर्दश्याः अंगणः अष्टादशघटिकाः
चतुर्दशी ह-युः। पंचम्याः द्वादशघटिकाः षष्ठी ह-युः। अयं वेधः उक्तो वेदितव्यः। स च तिथिनाशको न
वति। तदुक्तं। नागो द्वादशानाडी निर्दिक्पंचदश्याः स्यात्। नृगो द्वादशानाडी निर्दिष्यत्युत्तरां तिथिभि
ति। उन्नयदिने कर्मकालस्यैषुग्मवाक्यस्य प्रवृत्तेः एकस्मिन्नेव दिने कालवाप्यै कर्मणो मध्ययः का
ल इत्यस्य प्रवृत्तेः। द्वादशेपि कर्मकालस्य व्याप्तौ अत्र व्याप्तौ चानक्तैकं नक्तोपवासयानि रिक विधौ
तिः २

॥४४॥

असौ वेधस्य कथाः। नक्तैकं नक्तोपवासो अत्र एव कालो नियतो बोद्धव्यः। तदुक्तं बोधायनेन
उदये कृत्वा सस्य नक्तस्य सप्तमे तिथिः। मथाह्वापि नीत्याह्वा एकं नक्तं व्रते तिथि रिति ति
थेः अत्रापि वेधः उपवासे तिद्यो न वति। अयमनिसंधिः। घटिका द्वित्रिणां वा स्वल्पं वा दृष
येति तिथि मिति। द्वादशान्तं सुपवासविषयो व्रतोपवास नियमो घटिके काय दानवेता साति
थिः स कालो ह्यपि चार्थे वा पराङ्मूतिः। स्तुं दधुराणेन परदिने घटिकामात्र संबंधिना
निशाचुपवासं विधानादिति। यातिथिः न कृत्रवारादियोगेन पुण्याशुकातां द्विषु द्वैतगम
णुपवसेत्। तदुक्तं गोत्रे न। यातिथिः कुरु संयुक्ता या च योगेन नारद। सुहृत्तदयमात्र
पि सैव स चांशश्च तदिति। अत्र तिथे न कृत्रादियोगे वेधो नास्ति प्रमाणा नाना न

ॐ

वैजनादिस कलकर्मसुनिश्चिन्तयेजानेपिपिञ्चै कर्मलि कथंतिश्चिन्तये इति चेत् नृशृणु। पितृकार्येषु वृद्धिं
गालिकपार्वणिकोद्दिष्टां मांगलिकया देव्यास्त्वाकाले समग्रे अल्पे वानवतिसाग्राह्या। यादिन द्वये स
मयेवाप्नोति अथवानयाप्नोति अथवात्रत्येकैकदेशं वाप्नोति तदतिथेः हासे पूर्वाग्राह्या। इति
साम्ययोः पराग्राह्या। तदुक्तं यासेना द्वितीयादिषु युष्मानां श्रुत्यतानियमादिषु। एकोद्दिष्टादिदृष्ट्या
दोहा सह द्वादिचोदनेति। अत्रवा कोयुष्मानां देरापिञ्चै हासवृद्धि विधानात् कर्मकालयापिनी
याह्येति। यानिथिः सूर्यस्योदये अस्त्रमये च त्रिमुहूर्तोऽस्यात्सायद्यपि कर्मकाले समग्रं न वाप्नोति
नथापि सापिञ्चै कर्मणि संयुक्ता हि याः देविक कर्मवत्। मन्वादि युगादिग्रहपाते वै धृती विद्यमानास्य
वकर्मोद्भूये सायमुदययोर्विद्यमानत्वेन साकल्यं न बोद्धव्यं। तदुक्तं। मन्वाद्यौ च युगादौ च ग्रह
लोचं दसूर्ययोः। यतीपाते वै धृती च तत्कालयापिनीति। मिथुना मंजनं दत्तं धावनं जले

॥४५॥

क्रिया

पु३

ति

धिस्रानेषु पारणम्युजं नमुच विद्यमाने वनिथिर्याया। उदयास्तमयस्थत्वेन न साकल्यं विवक्षितं। तदुक्तं
तुहपुराणे। अर्चये चोदधिस्राने दत्तं धावनं मेथुने। ज्ञाने च मरणे च वनत्कालयापिनीति। तदुक्तं वसि
ष्ठनापारणे मरणे च तृणातिथिस्तान्कालिकीं स्मृतं तेषां॥ इति श्रीमन्महामंडलाधीशशिवायपुरीचंद्रचंद्र
वंशचूषणमैदिनीमल्लमहाशयजनेदनश्रीमन्महामंडलाधीशशिवायपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषण
मानसिंहमहाराजनेदनश्रीमन्महामंडलाधीशशिवायपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणकल्याणमल्लम
हाराजनेदनश्रीमन्महामंडलाधीशशिवायपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणसुनिजनेश्वरपरमहंस
श्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचंद्रश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधेर्दुर्मनिर्णयग्रंथस्य द्वा
इनाग रंजातीयपाद्मिकश्रीरामोदरनेदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसरसीरुह
युगलानिषेवणविहङ्गसंस्तुयमानकाशीवासश्रीमद्दत्तात्रेयाजीराजदाचार्यकृते रंजनांबदेवाक

य

श्रीनरनाथ

विशेषपरिहारप्रकारनिरूपणं॥ ॥अथ ब्रताविशेषेणतिथिविशेषाभिरुपेक्षितेहताशनीपूर्णिमाद्यदशा
विशेषादीनां सर्वप्रतियुतादृक्पृथग्विदुषःप्रवृत्तसंकेचिनीश्रावणमाश्विपूर्णिमादुर्गाव्रतेनवमी।स्फुर
जायोषष्ठी।कामपूजायात्रयोदशी।जन्माश्वमीशिवरात्रिलक्ष्मणचतुर्दशीएतास्तिथयंत्रतेषुपूर्वाया
ह्यातथासोहिणीनक्षत्रमपिपूर्वग्राह्यातदुक्तं बृहस्पतेन।श्रावणीदुर्गनवमीदूर्वाचेवृद्धताशनी।पूर्वदिहा
प्रकर्तयाशिवरात्रिर्वैदिनिमिति।वद्विब्रतोकातिथिश्चपूर्वायाह्यातदुक्तं ब्रह्मेवते।कृष्णाश्वमी
तथांनानातीयावद्यैतकी।बृहत्पातथाअस्तनक्षत्रासंमुखीतिथिः।तथा।कृष्णाश्वमीस्फुरपृष्ठी
शिवरात्रिश्चतुर्दशी।एतौःपूर्वयुताःकायाद्विती।एतास्तिथयःयदिदिनद्वयेकर्मकालेयास्तत्रतित्रयव
नयाभुवंति।अथवाकिंचित्किंचित्कियाभुवंतितायुग्मवाक्यानुसारेणयाह्याः।पूर्ववत्तयदाए
कस्मिन्दिनेकर्मकालयापिन्यस्तदाताएवशुक्लउत्तरावाग्राह्याः।दुर्गापूजायांआश्विनशुक्लपक्ष

॥४६॥

नयमीमूलाश्विपुकाशुनामहानवमीसंज्ञाचनवति।तदुक्तंस्फुरपुराणे।अश्वयुक्शुक्लपक्षेयाश्व्या
शुक्लेनमंयुता।सामहानवमीप्रोक्तात्रैलोक्येतिषुदुर्लभेति।यदानाद्रपदशुक्लाश्व्याअगस्त्यादयोच
नवतिताश्रावणकृष्णाश्व्यादूर्वायाःपूजनंकार्यं।अथरात्रुअगस्त्यादयः।नाद्रशुक्लाश्व्याःपरतो
नवतिताश्रावणकृष्णाश्व्यामेवपूजनंकार्यं।अथवादूर्वाव्रतेनाद्रशुक्लाश्व्याश्चपूजनंकार्यं।विब्रते
तेननाद्रशुक्लम्यादिवागस्त्यादयेनव्रतंदिविचरिकाशत्रौउदयेनवन्तेव।सर्वथाअगस्त्यादयेन
तेसतिपश्चात्।ननवति।एवंअगस्त्यादयेदूर्वाव्रतवत्।अन्यदपिउद्यानिकादिस्त्रीव्रतादिचनकर
या।तदुक्तंलौगाहिणाउद्यानिकाशिवपवित्रकमेघपूजादूर्वाश्वमीफलविस्तृढकृत्तमाराणि।स्त्री
णाव्रतानिनिस्विलान्यपिवायिकानिकुर्यादगस्त्याउदितेनफलानिद्विप्सुरिति।तदुक्तं कालनिर्णय
दूर्वाश्वमीचसिंहस्तेकेनाद्रपदशुक्लाश्व्यायदिताश्व्याःपूर्वमागस्त्युदितेताप्राग्बुद्धलेपे

सुप

श्रीमद्वेद

कार्येति॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशविष्णुचंद्रचंद्रवंशचरणमदिनीमन्महाराजनेन श्रीमन्महीमंडलाधीशविष्णुचंद्रचंद्रवंशचरणमन्महाराजनेन श्रीमन्महीमंडलाधीशविष्णुचंद्रचंद्रवंशचरणमुनिनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविद्युगलचंगस्य श्रीगोपालमहाराजस्य योनिधेर्मनिर्लघग्रंथस्य द्वावगजानीययादिकश्रीरामोदरनेन श्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसंसीरुद्युगलनिषेवणविद्वंससूयमानकाशीवासश्रीमहेदांतवाक्षीशान्दानार्यकृतेरंकुरानेद्वैतविशेषेण निष्ठिविशेषनिर्गुणं॥ अथ व्रतविशेषपुद्गलसेनोपवासविधयोर्निर्णयते॥ गणपतिचतुर्थ्यतिरिक्तमुत्थरिंजातृतीयातिरिक्तान्तीयातिरिक्ततृतीयासितहितीयाशिवरात्रिचतुर्दश्यतिरिक्तान्

द्वितीयाचर

दशी॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशविष्णुचंद्रचंद्रवंशचरणमदिनीमन्महाराजनेन श्रीमन्महीमंडलाधीशविष्णुचंद्रचंद्रवंशचरणमुनिनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविद्युगलचंगस्य श्रीगोपालमहाराजस्य योनिधेर्मनिर्लघग्रंथस्य द्वावगजानीययादिकश्रीरामोदरनेन श्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसंसीरुद्युगलनिषेवणविद्वंससूयमानकाशीवासश्रीमहेदांतवाक्षीशान्दानार्यकृतेरंकुरानेद्वैतविशेषेण निष्ठिविशेषनिर्गुणं॥ अथ व्रतविशेषपुद्गलसेनोपवासविधयोर्निर्णयते॥ गणपतिचतुर्थ्यतिरिक्तमुत्थरिंजातृतीयातिरिक्तान्तीयातिरिक्ततृतीयासितहितीयाशिवरात्रिचतुर्दश्यतिरिक्तान्

पृ. ७०
अ. ४
४८॥

पारणजेवेदिति। पुराणाञ्च गणेशरंजनाशिवाविष्णुहस्तावित्रीरुद्रवेत्रेषु च विदुर्त्वे। द्वितीयापंचमीवे
 धादशमीचत्रयोदशी। चतुर्थीचोपवासचतुर्थ्युःपूर्वोत्तरेतिथीइति नारदीयपुराणाञ्च द्वितीया
 त्रयोदशयोः पूर्वविदुर्त्वे प्राप्ते सति कृष्णपक्षे तिथिर्हयायस्यामस्तमिते सवितेति वचनात्। कृष्णदि
 नीयायाः षष्ठाष्टमीत्वमावास्याकृष्णपक्षत्रयोदशी। एताः परयुताः स्रज्या इति निगमवचनात्। कृ
 णपक्षव्यतिरिक्तत्रयोदश्याः पूर्वाविदुर्त्वमिति। शेषातिथिः उपवासपूर्वाच्चिताभ्याह्या। तदुक्ते। अ
 ग्राश्वतिथिः सर्वाउपोष्याः पूर्वसंयुता इति। सर्वाकामत्रयोदशीव्यतिरिक्तत्रयोदशी परां च विनश्ये
 तेति षांकृष्णाष्टमी बृहत्पक्षेति वचनात्। चतुर्दशीयुक्तत्रयोदशपुष्यासनिषेधः। कामत्रयोदशीच
 तिरिक्तविषयदृष्टः। यातिथिः उत्तराच्चिताशक्ताउक्ता सा पूर्वदिवसे यदि पूर्णानवति तर्हि रात्रामपि उ
 त्तराव्यजेत्। ननु यदा उदयादस्य उदयोत्तरं व्याप्यति त्विदं तत्रैव वचनात् परानवति। नथाहिति
 कर्मकाले। २

॥ ४८॥

श्रिः सशल्यापरिवर्जनीया धर्मार्थकामेषु बुधैर्मनुष्यैः। विहीनरात्र्यापि विवर्जनीया पक्षग्रतो वृद्धि
 सुपेति पक्षइति विष्णुधर्मोत्तरान्। तथा यथा मलिन्युचः पूर्वमासोदैवस्तथा उत्तरः। न्याय्यातिथिः
 सशपूर्वविदो ग्राह्यासहोत्तरे निःस्पृह्यं तराञ्च परे वेति चेन्नायस्मिन्काले उयत्कर्मतत्कालव्यापिनी
 निवचनात्। अहोरात्रे निष्पाद्युष्णपवासस्य पूर्वद्युःसकालकालव्यापित्वान्। तथादि वारात्रो व्रतं
 यत्र एकमेकं कतिथौ गतो तस्यामुनययोगिन्यामावेरतदुत्तं व्रतीति वचनाञ्च। तथातिथिः सशल्या। तस्य
 वैचादशीविषयत्वात्। यथामलिन्युचः पूर्वदिवस्यस्मत्पूर्वद्वयौ परावित्यनेन समानविषयत्वात्
 पूर्वैव ग्राह्येति सुरं। अत्रविषयः। शुक्लाद्वितीया मासः। ४। अद्ये अहनि विंशत्या यैदूषिकायातिथ्या
 अत्यं अन्विता नवति परादि न उदये घटिकामात्रपरिमितानवति न शेषा ग्राह्या व्रततिथिः।

७४

अथमजिसंधिः। अटिकाई त्रिनागं वास्वत्यं वादृषयेतिथिः। पंचगव्य द्वांश्च एं सुराया विंदु कोयेथेतिथिः। इरा
मतांतं गवा व्रतो पवासनियमे अटिकाई कायदा नवेत्। सातिथिः सकलां ह्यापि अथैवा पराह्मिकीति। न
विषात्सुराणाञ्च परयुक्तत्वे वसुंदां। अत्र विषयः। आरंजतनीया। अथ। द्वितीयदिनेयदिव्रततिथिः
अत्यापि नास्ति तदपेच घटी परिमितदृषकतिथि युक्तापि ग्राह्या। तदुक्तेरुष्यष्टयेणा। अविद्वानिनि
षिद्वैश्वनलन्येतेदिनानि तु। सुहृत्तैः पंचत्रिंविद्या ग्राह्यात्वेका दृशीतिथिः। नदृद्विद्वान्यन्यानि
दिनान्युपवसेनराशति। अत्र विषयः। स्फुंदायषष्टी। ॥५॥ पंच घरीयधिकदृषकतिथियोगे फलादिन ह्यपि
वा विद्यायां उपवासं व्रतं कुर्युः। तदुक्ते अविद्वानामनोवैतुष्यो दृष्टि फलानि वा। सकृदेवा ल्यमश्री
यादुघवासस्ततो न वेदिति। अथवानक्तां विधेयं। तदुक्ते। नक्तं हविष्या नमनो दनं वा फलं तिलाः शीरमथां
तु वाग्यां। यत्पंच गव्यं पदिवापि वायुः प्रशस्तमत्रोत्तरमुत्तरं चेति। ॥५॥ इति श्रीमहीमंड लाधीराशि वपुरी

६२

॥४८॥

चंद्रचंद्रलवंशानूषणमेदिनीमध्यमहाराजुनंदनश्रीमन्महीमंड लाधीराशि वपुरी चंद्रचंद्रल
वंशानूषणमानसिं हमहाराजुनंदनश्रीमन्महीमंड लाधीराशि वपुरी चंद्रचंद्रलवंशानूष
णकल्याणमध्यमहाराजुनंदनश्रीमन्महीमंड लाधीराशि वपुरी चंद्रचंद्रलवंशानूषण
सुविज्ञेश्वर परमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचंद्रगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधे
र्मनिर्णयग्रंथस्यैव न। जातीययाज्ञिकश्रीरामोदरनंदनश्रीमन्सुनिवरनारायणसर
स्वतीचरणसरसीरुद्रयुगलनिषेवण विद्वहंससूयमानकावरी वसुश्रीमहदोत वागीश
न द्वाचार्यकृतेरं कुरानंदेवत विरीषपयुदासेन उपवासति निर्णयः॥ ॥४८॥ अथन हरोपव
सकालो निर्णयते। यदादिनद्वयेन कृत्वं अस्तमयेन वतितां द्वाप्रथमदिने कृत्वं उपोष्यं। द्वितीय

॥४९॥

यदा दिनद्वये अस्तमयेन वतितां द्वाप्रथमदिने कृत्वं उपोष्यं। द्वितीय

॥४९॥

दिनेन कृत्राते नोक्तव्यं। यदा उत्तरदिने एव अस्रकालेन वतितदा उत्तरदिनेन कृत्रे उपोष्यो। तदुक्तं कालनि
 र्णयकृद्भिः। उपोषितव्यं न कृत्रे येनास्ति यातिनास्करः। यत्र वायुश्च तेरामानिशीथः। अत्राशिनो सदे
 तिविष्णुधर्मवचनं। यत्राईरात्रादवा कृत्रं न कृत्रं प्राप्यते तथैव। तन्न कृत्रव्रतं कुर्यादतीते पारणं न
 वेदिति। मुमुक्षुवचनं। तु पणित्वा पूर्वपदेनिरस्य तस्मादेवं व्यवस्थाप्यदा पूर्वस्मिन्नेव दिनेऽस्मय
 संबंधितदा तदेवोषवसनीये। यदा द्विदिनद्वयेऽस्मय संबंधितदा पूर्वपदा दिनद्वयेपि नास्मय
 संबंधितदा पितये वायदा पूर्वपदुरात्र संबंधि द्वितीयदिने चास्मय संबंधितदा द्वितीमिति। अ
 नक्रमान् चतुर्थपि प्रकारेण कृत्रादेते विषया बोध्यास्तथाहि। दिनमानं। ३० अश्विनी उपोष्या।
 रेवती। १४। अश्विनी। ३१। रेवती। ३१। अ०२८। रे० २९। अ० २८। रे० २९। अ० २८। रे० २९। अ० २८। रे० २९।
 उलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्रवेंशानूषणमेदिनीमहामहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधी

य५

॥५०॥

श्रीमदानंद४

राशिवपुरीचंद्रचंद्रवेंशानूषणमानसिंहमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्र
 वेंशानूषणकल्याणमहामहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्रवेंशानू
 षणमुनिर्जनेश्वर परमहंसश्रीरामकृष्णचरणरविदयुगलनेगश्रीगोपालमहाराजस्य शोनिधे
 र्धर्मनिर्णयग्रंथस्य बृहन्नागजातीययाज्ञिकश्रीदामोदरनेदनश्रीमन्मुनिचरनारायणसर
 स्वतीचरणसरसीरुहमुगलनिधेवर्णविद्वद्संस्तुत्यमानकाशीवासश्रीमद्देहातवागीशने
 हाचार्यकृतेरंकुरानेदेन कृत्रोपवासनिर्णयः॥ ॥ अथयोगकालो निरूप्यते॥ योगपुत्रकृ
 त्द्विगस्य पूर्वधुनिशीथमात्रयात्रिप्रत्यसूचकत्वात्सायंकालादियात्रिग्राह्या। यत्रि
 गः पूर्वधुनिशीथमात्रेयाप्रयातदापरेधुरहनिपारणेन प्राप्नुयात्त्रात्रोपारणस्य निषिद्धत्वा

य३

५१॥

नात्रतो अहयेवयातीपात पारणं क्रव छात्रं प्रवेष्टुं दिवसेसायं कालादियोगप्रयोजकं सूत्रय
ति। तस्माद्विष्णुनादियोगः उपवासोदो पूर्वविद्वो ग्राह्यः दानवतयोरुदयव्यापी ग्राह्यः आदिस
कर्मकालव्यापीति वंस्तु रस्ति तिः॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशचूष
णमेदिनीमह्यमहाराजिनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमम
सिंहमहाराजिनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणकल्याणमह्यमहो
राजिनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमुनिजनेश्वरपरमहंसश्रीराम
कृष्णचरणारविंदयुगलनंदेश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्य नागर
जातीययाज्ञिकश्रीरामोदरनंदनश्रीमन्मुनिवरश्रीनारायणसरस्वतीचरणसरसीकहयु
गलनिषेवणविद्व हंसस्तुत्यमानवराष्ट्रि वास श्रीम कृदांत वराष्ट्रि राज्ञः

५४

॥५१॥

श्री

न

कृतेरंकुरानंदयोगनिरूपणं समाप्तं॥ ॥ अथ करणकालो निरूप्यते। यद्यपि बवादि करणानां तिथिः
परिमिते न दिनद्वयव्यापित्वानावात् संदेहो नास्ति। अतः उदये अत्र समये वा यस्मिन् दिने क
रणसप्तवर्त्तमाने च दिने तत्कर्मकर्तव्यमिति करणकालनिर्णयप्रयोजनाच्चः प्रतिज्ञाति तथा
पियरासायं कालमारभ्य परे द्युतद्वयव्यागे च करणं समाप्यते तदा संदेहसद्भावेन करणकालनिर्णयः
प्रयोजनवाने वेति सुंदरं। बवादि करणानां निर्णयः न द्वा करणोक्त्या येन बोद्धव्यः। न द्वा करणे
च निर्णयो च विद्याहोरात्रा पद्यते। यस्मिन् दिने च वेत्तुं न द्वा तस्मिन् न ह निरासता उपवासस्य नियमं
यत् नारा नरोपि वा। यदिरात्रौ च वेद्विष्टि कनकं दिनद्वये कार्यं ततो बवासः स्यादिति पौराणिके वि
धिः। प्रहस्यो परिग्रहस्याद्विष्टिः प्रहरत्रयो। उपवासस्तदा कार्य एकनकं ततो न्यथेति। उदयादारभ्य
यावदस्नमयं विष्टिमत्रायां नास्त्युपवासे संदेहः। यदा उ प्रहरमात्रे विष्टिर्नास्ति। तस्यो परिग्रहः

॥५॥

नयं विधिर्न वतितदा कृत्वा दिन न द्राया अनावेपि कंदरा व्याप्रेः सदा वादुपवासोऽनुष्ठेयः अ
 न्यथेत्स्मिन्ने कंदरा व्याप्रेः नावो विवक्षितः । तस्मिन् न्यक्ते समनंतरा तीतवचनात् दिनद्वयेषु कृत्वा कंकाय
 यस्तु न द्रावते संकल्या होरात्रमुपोषितुं न शक्नुयात् । असौ न द्रायुक्तघटिकासु नोजने पारि
 जेदा न द्रा राहित काले सुक्ता पिउपवासान् हीयते । तथा च नावेष्टोत्तरे पश्यते । स्नातः संपूज्य ता
 मेव ब्राह्मणं च स्वशक्तिः । ततो मुंजीत राजे द्राया वत् न द्रा न जायते । अथ वांते पि न द्रायाः क
 मतो वाग्यतः शुचिः । नैचित् न हये प्राज्ञो या वत् न द्रा प्रवर्तन इति । अहश्चरमभागे यदा न
 द्रा प्रवेशस्तदानीमे कंदरो न द्रा योगिनो दिनस्य तद्वता हत्वात् । अराक्तस्य न द्रा प्रवेगात्
 प्रागे व नोजने प्राप्ते स व्युत्तेन पूजा देवदुष्टे यत्वात् । न द्रा राहिते पिकाले पूजा दिक् न वि

॥५॥

रुध्यते । पराउ न द्राया अनेहं के तदा कर्म काल व्यापिरास्मात् न द्रो येतः काल एव पूजा दिक्
 कर्त्तव्य । पक्षद्वये पि न द्रायुक्तं घटिकासु ना किंचिद् न हयेत् । तां व्रता न द्रो पवासः पूर्यते । बवांदि
 करणेषु कस्यापि विशेषस्य शास्त्रेणानुक्तत्वात् । न द्रायां कृत्वा न्यस्यापि क्रमे क्रमण
 मावाच्यायमेव निर्णय प्रकारः । स चोपियो जनीयः । वारस्य तु अहोरात्र व्यापित्वेन संदेहो ना
 बोदेवानिर्णयते तिसु दं ॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिवापुरीचंद्रचंद्रेलवंशचूषणमासिंदमहा
 राजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवापुरीचंद्रचंद्रेलवंशचूषणमासिंदमहा
 राजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवापुरीचंद्रचंद्रेलवंशचूषणमुनिंजनेश्वरपरमहंसश्रीराम
 कृष्णचरणारविंदयुगलनृगाश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधेर्दमीनिर्णयस्थस्य वृद्धे

यः

पा. १०
॥ ५॥

नागराजो नीय यासि कश्चिद्दामोदरं नन्दनं श्रीमन्मुनिचरनारायणसरस्वतीचरणसरसीरुह
युगलनिषेवणविद्वद्भ्यस्तु यमानकाशीवासश्रीमद्देहांतवागीशान्द्राचार्यकृतेरङ्कुरान्
देङ्करणनिरूपकः समाप्तः ॥ अथ मलमासो निरूप्यते ॥ रविसंक्रान्तिरहितः ॥ शुक्लद्विंश
द्वो मासो मलमासो न वति ॥ तदुक्तं गृह्यपरिशिष्टे ॥ मलिनं च सुमासो वै मलिनः पापमैत्र
यः ॥ गृहितः पितृदेवेभ्यः सर्वकर्मसु नैव जेदिति ॥ तदुक्तं ब्रह्मसिद्धान्ते ॥ चान्द्रो मासो यः संक्रान्ति
मलमासः प्रकीर्तित इति ॥ मन्त्रियावाह्यो मलमासः अधिमाससंज्ञको न वति ॥ तदुक्तं गृह्य
णाम् ॥ एकराशिः स्थिते सूर्ये यदा दशद्वयं न वेत् ॥ हयकयः क्रियावाह्यस्तदाज्ञेयो धिमासक इति
दर्शद्वयं दर्शान्द्वयं ॥ दशः सूर्यदुसंगम इति दर्शः ॥ बृहस्पतिः सङ्गमश्चाऽप्यरुण ए
वायः सिन्धोश्चोदमासः संक्रान्तिद्वययुक्तः स नृहयमाससंज्ञको न वति ॥ क्रियावाह्य

॥ ५॥

नवमे

श्वनवति ॥ तदुक्तं काठकगृह्ये ॥ यस्मिन् मासे न संक्रान्तिः संक्रान्तिद्वयमेव वा ॥ मलमासः सविज्ञे
यो मासे त्रिशत्तमेदि ॥ अत्र द्विसंक्रान्तेर्मलमासत्वेऽपि तदुक्तं ॥ तदुक्तं ज्योतिःसिद्धान्ते ॥ द्विसं
क्रान्तिमासं त्रयस्त्रिंशच्चिदिति ॥ सः अधिकमासः ॥ अधिकमासमारभ्य चतुर्नाडीयुक्तेः षोडश
रात्रिर्दिनैर्युनेद्वा त्रिशत्तमे मासे ॥ तस्मिन् मासे गते सति पुनरायाति ॥ तदुक्तं वसिष्ठसिद्धान्ते ॥ द्वात्रिं
शच्चिदिति मासेर्दिनैः षोडशरात्रिस्तथा ॥ घटिकानां चतुश्छेदपतयधिकमासक इति ॥ अनेन
द्वात्रिंशत्मासादवर्गसंक्रान्तेः पाधिको मासो न वतीति सूचितं ॥ सः अधिकमासः ॥ अग्रिम
माससंज्ञको न वति ॥ तदुक्तं ज्योतिःपितामहेन ॥ षष्ट्यानुदिवसैर्मासैः कथिनो बौद्धरायणैः
पूर्वमर्द्धपरित्यज्य कर्त्रेयाचो तरे क्रियेति ॥ अत्र अधिमासस्योत्तरमासपूर्वार्द्धत्वेन उक्तं
नान् ॥ उत्तरमाससंज्ञ इत्यर्थः ॥ यस्मिन् वर्षे हयमासो न वति तस्मिन् वर्षे हयमासात्

पूर्वभागेऽत्ररभागे च द्वावसंक्रांता यथिमासौ नियतौ नवतः। तदुक्तं ज्योतिः सिद्धांते। असंक्रांतमा
 सा धिमासः स्फुटः स्यात् द्विसंक्रांतिमासः कृपारब्धः कदाचित्। कृपः कार्तिकादित्रयेन तः
 स्यान्नदावर्षमध्येऽधिमास इयं वेति। अस्यार्थः। अन्यतः अन्यतरस्मिन् एकतरस्मिन्
 तियावत्। यदा कृपमासस्तदा तस्मिन् वर्षमध्ये अधिमास इयं असंक्रांति इयं नान्यतः स्यात्
 कस्मिन्नागेन न वेत्। किंतु एक एकस्मिन् एक एकस्मिन् वर्षे सप्तनेन वेत्। तदादि तत्र एकौ ति
 मासासः आश्विनादिषट्स्वेव नवति। द्वितीयः पुनश्च त्रादिषट्स्वेव नवति। अथवा
 मौ अधिमासौ कृपस्य अग्रे पश्चाच्च आश्विनादिषट्स्वेव नवतौ। तथा च तस्मिन् वर्षे द्वौ
 अधिमासौ एकः कृपमासश्च। ज्योतिः शास्त्रे अस्मिन्नेषु विवाहकाम्येषु सवर्गगलेषु त्वा
 ज्याः। तदुक्तं ज्योतिः शास्त्रे। यद्वर्षमध्ये धिमासद्युग्मेतत्कार्तिकादित्रितये कृपारब्धो मा

५५

सत्रयं न्याज्यमिदं प्रयत्नादिवाहपञ्चोत्पन्नमंगलेष्टिति। श्रौतस्मार्तकर्मसु। आद्योऽसंक्रांतो
 अधिमासश्च नैव नवति। अयमनिसंधिः। वर्षमध्ये असंक्रांतमास इयं निपातेष्विति द्वात्रिंश
 न्मासादवशिष्टत्वात् पूर्वत्र अधिमासः। अकालाधिक्यात् कालाधिक्यस्यैव मलत्वात् तदुक्तं गृह्य परि
 शिष्टे। मलं वदंति कालस्य मासं कालविदो धिकमिति। तथा च विष्णुधर्मोत्तरे। अधिमासो न त्रिंशति
 तथा हि। सौरेणावृत्तमानेन यदा नवति जायते। सर्वे नैव तदा माने दिनषट्कं न पूर्यते। ऊनरात्रश्च
 तेरा मप्रोक्ताः संवसरेण षट्। सौरसंवसरस्यांते मानेन राशिजेनेन। एकादशातिरिच्यते
 दिनानि दृग्गुनेन। समाद्वये साष्टमासे तस्मान्मासोतिरिच्यते। सचाधिकमासकः प्रोक्तः क
 र्मकर्मसुगर्हित इति तस्मान् द्वात्रिंशत्मासात् पूर्वः असंक्रांतः शुद्ध एवेति। तदुक्तं ज्योतिः

मास द्वयेष्टमद्योतुसंक्रांतिर्नयदाचवेत्। प्राकृतस्त्रयपूर्वः स्यादधिमासस्तथोत्तर इति। तथा चार्या
 ॥५५॥ कालनिर्णये॥ द्वाविंशन्मासादूर्ध्वयोः संक्रांतो मासस्ततोऽर्वाक्योऽसंक्रांतो माससंक्रांतो मासः प्राकृतो न
 धिमास इत्यर्थ इति। ह्योत्राधिमासोऽनु सर्वकर्मसु व्याज्यौ। पूर्वो धिमासो द्वाविंशन्मासात् पूर्वो
 त्रगच्छतुत्रये वा त्रगच्छतु तथापि शुद्ध एव। तदुक्तं जाबालिना। एकस्मिन्नपि वर्षे द्वौ मासाव
 धिमासकौ। पूर्वो मासः प्राकृतस्तथा दुतस्तद्धिमासक इति। कालनिर्णयकृद्भिर्पि पूर्वो धिमा
 समारभ्य द्वाविंशन्मासादूर्ध्वयोः पूर्वोऽसंक्रांतः सः प्राकृतः शुद्ध इत्येति व्याख्याते। यस्तु
 नादिषट्सु मासेषु असंक्रांत एकः चैत्रादिषट्सु न्यः तदा वचनां तरेणापि निषिद्धो बोध्यः। ॥५५॥
 तदुक्तं ब्रह्मसिद्धांते॥ चैत्रादवदिनाधिमासः परतस्तद्धिमासो नवेत्। दृष्टादिसर्वशास्त्रेषु तस्मि

स्य

श्रुतिः सिद्धांते

श्रुतिश्च योदशीति। तस्मिन्नुत्तरास्मिन्नेव ननु। पूर्वस्मिन्नपि उत्तरा पूर्वमासस्याप्यधिमा
 सत्वस्तीकारे चतुर्दशमासोऽनुप्राप्तश्चाशौचनमिति नावः। तथापि। धर्तकन्यागते सूयेष्टि
 के वाश्रधन्वनि। मकरवाथकुंजे वानाधिमासो विधीयत इति ये निवेद्यः। ह्येतात् पूर्वस्यैकं व
 न समान्यस्य बोध्यः। दशानां फाल्गुनादीनां प्रायोमाघस्य तु क्वचित्। न पुंसकं त्वेन वती
 न्यादि वाक्यैरधिमाससामान्यस्य विधानात्। परास्मिनादिषट्सु वासे संक्रांति द्वयं तदा प्रा
 कृतस्त्रय पूर्वस्यादित्येव। बोध्यं। ननु पूर्वो संक्रांते मासि शुद्धत्वेन मलमासत्वात् नावा
 त्। कथमधिमासत्वात् प्रवृत्तिरिति चेत् शृणु। पूर्वो संक्रांते शुद्धत्वेनामलमासेऽपि संक्रांति
 हितत्वेन अधिकमासत्वात् प्रवृत्तिः। तदुक्तं। रचिणा संक्रांतो मास इति। तथा च मलमासत्वे

५०४
॥५६॥

श्रीमदा
नेर

असंक्रान्तिनैव प्रयोजकं किञ्चिदुक्रियावाह्यत्वेमेव प्रयोजकमिति सुदूरं ॥ इति श्रीमन्महीमंडला
धिशिशिवपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रलवंशचू
षणकल्याणमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमुनिजने
श्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदगुणलचंगश्रीगोपालमहाराजस्थायरीनिधिईर्मल्लिया
ग्रंथस्य ईदृशनागरजातीययाज्ञिकश्रीदामोदरनेदनश्रीमन्मुनिवरनाथायणसरस्वतीचरणसरसी
रुद्रगुणलनिधेवणविद्वद्संस्तुयमानकाशीवासश्रीमद्देवोतवागीशचंद्रकृतः पद्यवाचनैर्म
लमासस्वरूपनिरूपणं ॥ मलमासेकथ्यकार्यं विस्तृतं प्रस्तुत्यते ॥ मलमासेकाम्यस्य
मरणः आरंभेन कुर्यात् ॥ अज्ञानादिनातत्रास्वस्यसमाधिचनकुर्यात् ॥ अत्राथातत्रैवैस
राजार्थः ३

य

॥५६॥

मात्रैः क्रियमाणयो दोषाधिक्यं नवेत् ॥ तदुक्तं असुर्यानामयेमासानेतेषु मम समंताः ॥ व्रतानां चैव यज्ञा
नामारांजाश्च समाप्रयति ॥ अत्र काम्यव्रतादीनामारंजादिर्निषिध्यते ननु नित्यादीनां इतरथा नित्यनि
मित्तिके कुर्यात्प्रयतः सन्मलिस्तु च इत्यादिविधायकवचनविरोधः स्यात् ॥ रुयमासेकाम्यस्य प्रथमारंजे
नकर्तव्यः ॥ द्वितीयां नः समाप्तिश्चकर्तव्ये वा इतरथाकार्तिकस्य रुयमासोऽतः पातेचातुर्मास्यव्रतमा
मसमाप्तिः प्रसज्येत ॥ योषस्य च रुयमासांतः पाते पूर्ववर्षे योषे प्रारब्धस्य मासस्तानव्रतस्य पुनरारं
भप्रसज्येत ॥ आरंभान्नि यमो दोषश्चासमाप्तौ स्यादितिकात्यायनवचनविरोधश्च प्रसज्येत ॥ शुद्ध
मासि सत्तया द्वितीयादिवापि कुंआदु मलमासेन कर्तव्यं ॥ तदुक्तं सत्यव्रतेन ॥ वर्षे वर्षे यज्ञं कुर्यात्
तापि त्रैर्महेहनि ॥ मलमासेन कर्तव्यं व्याघ्रस्य वचनेत्येति ॥ एतद्विद्वितीयाद्यादिकृपरे मलमासि
कुरुयेपि कर्तव्यं ॥ यदा रुयमासात्त्रैरंतर्येण पूर्वजावीर्यमासो न वर्तितदा वापि कुंइष्टव्यं

५६२

माल०
१०५०
॥५१॥

क्रोते कर्तव्यं॥ इत्येव कर्तव्यं तदुक्तं॥ मासद्वयं धूमधो तु संक्रोति न यदा न वेत् प्राकृतस्तत्र पूर्वः स्याद
ध्रिमासस्तथोत्तर इति॥ तदुक्तं एक एव यदा मासः संक्रोति द्वय संयुतः॥ मासद्वयगतं श्राद्धं मलमासे पि
रास्यत इति॥ एकाग्रं मलमासात् पूर्व प्रवृत्तं तत् मलमासे पिसमापनीयं॥ तदुक्तं काठकण्डो॥ प्रवृ
त्तं मलमासात् प्राकृत्य क्ताग्रमसमापितं॥ आगते मलमासे पितसमाप्य मसं रायमिति॥ यदि मरण
त् वर्षम धो मलमासो न वतितदा मलमासे पिसासिकादिकं कर्तव्यं॥ तदुक्तं कौशुमिना॥ अथ म
बुधरं दद्यात् अत्रे वा पिसु संचिते॥ संवत्से विवृद्धे पितृमासे च मासिकमिति॥ यदा मरणवर्षम
धो मलमासो न वतितदा प्रथमादिकं च उद्देशमासस्य अदिम तिथौ कुर्यात्॥ इदं चाध्रिमासिक
विधानासिद्धं॥ यदा मरणमासमारभ्य द्वादशमासात् अग्रिमस्त्रयोदशीः मलमासो न वतितदा म
लमासे एव प्रथमादिकं कर्तव्यं॥ तदुक्तं बृहवसिष्ठेन॥ असंक्रोते पिकर्तव्यमादिकं प्रथमं द्विजैः॥

॥५१॥

तथैव मसिकं श्राद्धं सपिंडीकरणं तथेति॥ मलमासिमृतस्य यदा कदाचि सां वत्सरिकं मलमासे श्रा
याति तदा मलमासे कर्तव्यं॥ तदुक्तं पैठीनसिना॥ मलमासपदानां च श्राद्धे यत्नवत्सरं मलमासे उक्त
र्तव्यं नायेषां उक्ता चनेति॥ अस्य मलमासस्या जावे शुद्धमासि वार्धिकं कर्तव्यं॥ तदुक्तं यासेना॥ अध्रिमासे विप
त्राणां सौरमानं समाश्रयेत्॥ स एव तस्य दिवसं श्राद्धपिंडो दद्यादिति॥ तथा च मासपक्षतिथिस्पृष्टे यो य
स्मिन् स्थिते हनि॥ प्रत्यहं उतथा नूतं कुर्यात् तस्य तं विदुरिति॥ कुर्यात् मासस्तत्र विंशदिनात्मको न व
ति॥ तत्र मासद्वयं न वति॥ तत्र पस्यास्तिथेः पूर्वाह्ने ये मृतास्ते षोडशः यदा सां वत्सरिकमायाति तदा
कुर्यात् मासे यो द्वौ मासौ स्तः तयोर्मधो पूर्वमासस्य तस्या तिथौ सां वत्सरिकं कार्यं॥ ये उत्तराह्ने मृताः तेषा
मुत्तरमासे मरणकालीने पक्षे कुर्यात् मासोत्पन्नस्य वद्वापने ये वमेव तिथिग्राह्या॥ तदुक्तं तिथ्यादौ प्रथम
पूर्वाह्नीये ह तदुत्तरः॥ मासादिति बुधैश्चिन्त्यो कुर्यात् मासस्य मध्याह्नादिति॥ मासो पक्षात् तं नियमेन ति

॥५८॥

रादिनेसाधत्वात्। शुद्धेः आरभ्य मलिनपिसमापनीयं न सदाहमारभ्य प्रथमादिकपर्यन्तं समग्रं प्रेतकार्यं
तथागतीधानमारभ्य चैतन्मूलः प्राकृताते विविनामलमासे कर्तव्योऽत्र संकोचेऽप्ययं गण्डो
याया मघायुक्तयोदश्यां तीर्थी अमायां चैवाहं मालमास्यापि कार्यमेव अमुकमासे कर्तव्यमिति
नोक्तं। अथ च नित्यं यथाग्निहोत्रादि एवं च महायज्ञाः अग्निहोत्रोक्तानि निर्देशपूर्वमासे
पर्यन्तं मित्रिके ग्रहस्नानादि एतत्सर्वं मलमासेपि कर्तव्यं। अग्रेऽनाशानंतरं यत्पुनराधानं प्रति
मायाः स्योसति पुनः प्रतिष्ठादिकं। हाहं ह्यादियत्स्वकालोद्धरणे गौलणकालस्यानुकृतात्
पुनर्लुप्येत। उपक्रान्तकाम्यं वा। एतत्सर्वं अधिकमासे कर्तव्यं। चंद्रसूर्ययोर्ग्रहेण काम्यादि श्राव
स्य कंच देवं पित्र्यं मलमासेपि कार्यं नित्यं शने। नृत्यस्य मासिकदिद्वाने च कृणस्य वृद्धिद्वयदानं च
मलमासेपि कर्तव्यं। तदुक्तं ज्योतिः पराशरेणाउपाकर्म तथा सर्गनाष्टकाः। मासवृद्धौ पराः का

यत् ३

॥५८॥

प्रसवाहोसवा?

यीकैवर्जयित्वा तु पैतृकमिति पराकार्याउत्तरे मासिकार्यादित्यर्थः। अत्र उपाकर्मकं दोगव्यतिरिक्तं
विषयं तेषां उतिहास्यैवोपाकर्मविधानात्। प्रमवाहो ज्ञाने विरित्यर्थः। काम्या इष्टीश्ववर्जयेदित्य
नेन समानार्थत्वात्। तदुक्तं काठकण्डपरिशिष्टे। प्रेतमात्यादिमासं चैवाहं पिंडोदकाक्रियाः। स
पिंडीकरणं ताश्च यथाकालमुपास्मिताः। यवब्रीहिति चैर्होमो ज्ञातकर्मादिकाः क्रियाः। मघात्रये
दश्याश्चाहं प्रत्युपस्थित्युपस्थितौ तद्देव्ये। अनन्यगतिक्त्वेन कर्तव्यं स्यान्मलित्वेन। तदुक्तं यमेना
गर्भे वाहुं चिक्रे च येऽहं कर्मणि मासिके। सपिंडीकरणे नित्यं माधिसासैवि वर्जयेदिति। तदुक्तं ब्रह्म
तिनापि। नित्यं नैमित्रिके कुर्यात्प्रयत्नः सन्मलित्वेन। तीर्थयात्रां गण्डकाया प्रेतयात्रां तथैवेति।
तदुक्तं गण्डपरिशिष्टे। अथ ब्रह्महोमाश्च पूर्ववाययणं तथा। मलमासेपि कर्तव्यं काम्या इष्टीश्च
वर्जयेदिति। अथ ब्रह्महोमाः। अग्निहोत्रोपासनवैश्वदेवाद्याः पूर्वदर्शयौर्णमासौ स्थावीर्या

पाठः
॥५८॥

कोः वा आग्रयणो आग्रयणेष्टिः सा च दुर्निहा। तदुक्तं चंद्रसूर्यग्रहे चैव मरणेषु तज्जन्मानि। मल
मासे षिदेयं स्यात्पितृणां दत्तमहयमिति। एतानि वचनामि यथा योग्यमुक्ते श्रुत्युप्रमाणत्वेन
बोद्धव्यानि। अग्न्याधानं। महाव्रतं। उपनयनं। महाव्रतौ च नयनं वा। राजा पिषेकः। महादानादि
अन्या न्यपि दानानि च। मरणात् एकादशे क्लृप्तं कर्तव्यं। वृषोऽसर्गवतिरिक्ते वृषोऽसर्गश्च। प्रति
ष्टायज्ञः। वेदव्रतमहानाम्नी व्रतो यनिषत् व्रतानि। विवाहः सर्वाणि मांगल्यानि च। योले
अथर्वतीर्थस्नानं। एतानि सर्वाणि नावश्यक्यानि। अग्न्याधानीनि चंद्रसूर्यग्रहयतिरेकेण मल
मासि शुक्लस्य बाल्ये वृद्धत्वे अस्ते च म्योतिः शास्त्रोक्तेन कार्याणि। तदुक्तं वृद्धमनुबृहस्पतिपे
ठीनीसंज्ञोतिः पराशरेः। अग्न्याधेयं प्रतिष्ठां च यज्ञदानव्रतानि च। वेदव्रतवृषोऽसर्गहृडा
करणमेकं। खलो मांगल्यमग्निषेकं च मलमासे विवर्जयेदिति। क्वचिदुपज्ञदानप्रतिष्ठा

॥५९॥

प्रसिद्धस्वयंरे

हानिति पाठः। बाले वा यद्विवाहेश्च वास्तु पागते। मलमासद्वैतानि वक्तव्ये देवदर्शनमिति। एता
नि वचनामि यथा योग्यमुक्ते श्रुत्युप्रमाणत्वेन बोद्धव्यानि। अधिकं अपूर्वदेवालो कर्तव्यं न च वतीति केषां चिदेवम
तं शुक्लहा विस्वात्यानां वीषु उअपूर्वदेवालो कर्तव्यं न च वतीति सर्वेषां मतमिति विशेषः। मल
मास कार्यवर्जने शुक्लवात्यादौ कर्म विशेषवर्जने नोक्तिस्तु प्रासंगिकी। मलमासद्वैतानीति प्रमा
णाञ्ज। मरणे सपिंडीकरणानंतरं क्रियमाणान्युदयिकातिरिक्तं। आच्युदयिकं। याज्ञ। वास्तुनिवे
राः। वृद्धनविधिः। पर्वीसवः। उष्यर्जने। उपा कर्म च। आग्रयणं। प्रतिग्रहः। पुष्टीष्टिः। पूर्तं अष्टकं
यत्प्रजातेष्टिसौमादिकं नित्यं शुद्धे उत्तरमासे कृतमपि स्वकाले कृतं न वति। अथ चरवौ केन्याम्
विद्यमाने वा अविद्यमाने वा मलमासे तानि सर्वाणि मलमासेन कर्तव्यानि किंतु शुद्धे उत्तरवर्ती
यानि। तदुक्तं हारीतेन। अधिमासेन कर्तव्यं आश्विनमासं तदुक्तं यत्कर्म वसराभ्य

प्रा.ल.
प्रि.थ.
॥ ६० ॥

हि १

माहेतोसपिंडीकरणहृद्यत्किंचिद्वाचिकंनवेत्तु। इष्टवाप्यवापूतेतेनकुर्वाभलिभुवोतदुक्तंन्योति
शास्त्रे। असेनां ते प्रकृत्या। नयत्रीनविवाहश्चनचवास्तु निवेशनं। न प्रतिष्ठावैदेवानां प्रासादग्राम
भूरुहो। तदुक्तं प्रजापतिना। उपाकर्मचहव्यंचकृत्वां पर्वोसंवतथा। उत्तरं नियतं कुर्यात् पूर्वतन्निः
लेनवेदिति। तदुक्तं कौशुमिना। वर्षद्वयमिषेकादिकर्मयमधिकेनउ। तदुक्तं कारकगृह्यपरीशिष्टे। मले
नान्यगतिं नित्यां कुर्यात्त्रिमैत्रीक्रियां। सोमयागादिकर्माणि नित्यान्यपिमलित्युचै। उशी घ्राययण
धानचातुमस्यादिकान्यपि। महालययाष्टकाश्चादोपाकर्माद्यैकर्मयन्। स्पृष्टमासविशेषाव्याविहितं
वर्जयेन्मलइति। महालयोनाद्रपदस्यापरपक्षः तत्रच आर्द्रकर्तव्यौ। तदुक्तं आषाढ्याः पंचमेपहेकन्य
संस्तेदिकाको। यो वै आर्द्रः नरः कुर्यान्नएकस्मिन्नपि वासरे। तस्यसंवसरं यावत्तत्प्राः स्युः पितरो भूवमि
नि। तदुक्तं नागरखंडे। नचावाथनचस्योवामलमासोयदा चवेत्। स तमः पितृपक्षः स्यादन्यत्रेचतुपंच

शि ५

॥ ६० ॥

वि ४

मशति॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमेदिनीमन्त्रमहाराजनेदनश्रीमन्म
हीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमानसिंहमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरी
पुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणकल्याणमन्त्रमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंश
चूषणमुनिजिनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचंद्रगश्रीगोपालमहाराजस्ययशोनिधे
धर्मनिर्णयग्रंथस्य हृदनागरजातीययाज्ञिकश्रीहोमोदरनेदनश्रीमन्मुनिवरनायाणसरस्वतीच
रणसंसारसीरुहयुगलसंज्ञितिषेवणविद्वंससंस्तुयमानकाशीवासश्रीमद्देहांतवागीशानंद
चार्यकृतपद्मवानदेमलमासेकार्यकार्यनिरूपणं॥ ॥ अथग्रहणकालो निर्णयनो। ग्रहणचंद्र
विधांसूर्यग्रहणं। चंद्रग्रहणंच। तत्रवेद्यग्रहणग्रहग्रहात्पूर्वप्रहरचतुष्टयेनचोक्तं। तदुक्तं मार्के

य ४

श्रीमदानंद ४

ग. वा. ल.
५०४
॥६१॥

य ?

यनोग्रहणं न वेदि हो प्रथमा दधियामतः । चंडी तावर्तना तूर्वप्रथमे प्रथमा दशति । अत्रयस्मिन् य
मे ग्रहणं तस्मात् पूर्वयामत्रयं परित्यज्य चंडी तेत्युक्तं न वतीत्यर्थः । यदा सूर्यचंद्रमसो ग्रस्तौ सौतो अस्तौ
गच्छतः । तर्थादा तयो रद्वये जाते स्नात्वा नो ज नं कुर्यात् । तदुक्तं ग्रह काले तु नाश्रीयात् स्नात्वा श्रीयात्
सुक्तयो रित्यनिधाय स्नात्वा दृष्ट्वा आद्यात् यस्नास्तमितयोस्तयोरिति । सूर्ये द्वोरिति । बालापुर
स्त्रार्चकौः । ग्रहप्रहरात् प्रथमे प्रहरनोक्तयोः । अयमनि संधिः । बालवृद्धादुरो विनेति वृद्धौ त
मोक्तेः । सायाद्वे ग्रहणे चे स्या दपराद्वे नो ज नं । अपराद्वे न मध्याद्वे मध्याद्वे न उ सेंग वे । चंडी त्सेंग
वे चे स्या न्न पूर्व नो ज नं कियेति । मार्कंडेयवाक्ये वृद्धाद्विषयोः । पुत्रवान् गृही न वतिसः ग्रहप्रह
रात् प्रथमो द्वौ प्रहरो त्यक्त्वा अद्यात् य ग्रहणं नंतरं वा अद्यात् । उपवासं तु नैव कुर्यात् । अयमनि
संधिः । आदि त्ये ह निसं कां तौ ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः । पारणं चोपवासं व न कुर्यात् पुत्रवान् गृही ति

॥६१॥

जेमिन्युक्तेः । सायाद्वे सेंगवे श्रीयां शारदे सेंग वा दधः । मध्याद्वे परतो श्रीयां नोपवासो रवे ग्रहो । रासदे परा
द्वेः । यदपराद्वे यशारद इति श्रुते गंधारविग्रह इति चंद्रस्य स्थायुफलक्षणं । एतत् स्मृतिवचनं
विग्रहि विषयं बोद्धव्यं । ननु संध्याकाले यशारदु ग्रसेते चंद्राश्चरो । तदा दिवान्नोक्त्यमावुस्त्व
शिश्चिने ति । स्मृत्या दिवा नो ज नं निषिद्धं । अथुक्तयोरस्तेंगयो र्दृष्ट्वा स्नात्वा परे हनीति वचने न रात्रावपि
नो ज नं निषिद्धं । आदि त्ये ह नीति वचनाच्च नोपवासस्तथा सति गृहिणा किमनुष्ठेयमिति चेत् । अ
ण्यदशरविः यस्तः स न स्याति । नदाग्रहात् प्रहरं त्यक्त्वा पुनितृहणा नो ज नं कर्तव्यं । तदुक्तं सायाद्वे
ग्रहणे चे स्याद्वितीयः निषिद्धकालो नो ज नं समर्थः सन् । ग्रहकाले चुक्ते स प्राजापत्यं प्रायश्चित्तं कु
र्यात् । यदि ग्रहकालान्तिष्ठे प्राकृते काले चुक्ते तदा शुद्धार्थं अर्च्यं प्राजापत्यं कुर्यात् । अस्मि यमनि
संधिः । आपुरस्त्री शिश्चिने ति स्मृतेः । चंद्रसूर्यग्रहे तुक्ता प्राजापत्येन शुद्धानि । तस्मिन्नेव दिने तुक्ता

प्राप्त
५५

त्रिरात्रेण्युद्यतीति कात्यायन वचनं शक्यविषयमिति। पुत्रिग्रहि चित्तिदिक्कानां ग्रहे उपवासः पुण्यजनको
नवति। तदुक्तं। नित्यं द्वयोरयनयोस्तथा विषुवतो द्वयोः। चंद्रार्कयोर्ग्रहणयोर्धर्मोपातेषु पर्यस्तु। अहोरात्रोपि
नः स्नानं श्राद्धं दानं तथा जपः। करोति प्रसन्नात्मा तस्मिन्सादृश्यं वतति। ग्रहदिनमारभ्य पूर्वेषु विषुविषु
नेष्टु दिशः कानां मुषोषणं पापनाशकं नवति। तदुक्तं लिङ्गपुराणे। एकरात्रमुपोष्ये वस्त्रां स्नात्वा दत्त्वा
च शक्तिः। कंचुकादिव सर्पस्य निवृत्तिः पापहोरातः। त्रिरात्रं समुपोष्ये वग्रहणं चंद्रसूर्ययोः। स्नात्वा दत्त्वा च
वर्धिवे मादत्ते ब्रह्मणो सहति। अत्र च उपोषणत्रयं शक्यविषयं शक्तिवत्तु कत्वा न। सूर्यग्रहोपरिविवा
रे नवति। चंद्रग्रहः सोमेन नवति तदा ब्रह्मण्ये गस्तत्रानं तफलं नवति। तदुक्तं व्यासेन। न विग्रहः सूर्यं वारे
सोमे सोमग्रहस्तथा। ब्रह्मण्ये रिति ब्यातस्तत्रानं तफलं लेनेदिनि। कार्त्तिके ग्रहणे प्रयागः श्रेष्ठः। तदुक्तं ॥६२॥
देवीपुराणे। कार्त्तिके ग्रहणं श्रेष्ठं गंगायमुनसंगमे। गंगायमुनमित्यत्र सर्वे देहा विनाशये कवद्रव्यं ति

एकादशी

एकवक्त्रावः। तदुक्तं देवीपुराणे। मार्गशीर्षदिषु मासेषु ग्रहणे क्रमात् दोषविकानर्मदां निहिता वरणा सरस्व
ती चंद्रनागा कौशिकी तापिका सिंधुगंडकी सरस्व एकादशेन ग्रहपीडाशान्ति कार्यः श्रेष्ठोऽनिका
श्च नवति। अतिशुभः। तदुक्तं देवीपुराणे। मार्गश्रियग्रहणं पुण्यं देविकायां महामुने। पौषे तु नर्मदा पुण्यामा
घे सन्निहिता शुभेना। फाल्गुने वरणा पुण्या चैत्रे पुण्या सरस्वती वैशाखे तु मही पुण्या चंद्रनागा सरि
द्रा। ज्येष्ठे तु कौशिकी पुण्या आषाढे तापिकानदी। श्रावणे सिंधुनामा तु तथा जादे वगंडकी। अश्वि
नसूर्यः श्रेष्ठे त्रिगंगाद्याः रुद्रनद्योपि ग्रहणेषु नानवन्ति। तदुक्तं मत्स्यपुराणे। गंगा कनखले
पुण्या प्रयागं पुष्करं तथा। कुरुक्षेत्रं तथा पुण्यं रादुपस्ते दिवा कुरु इति। इंदोर्लक्ष्मणं पुण्यं रवे
रो मुलं हितं। गंगा तोये च संप्रापे इंदोः कोटी रवेर्दशोत्थादि। राजी वापि ग्रहस्तानादिकर्मफलदं
५ तदुक्तं व्यासेन। सर्वे भूमि समं दानं सर्वे ब्रह्म समा द्विजाः। सर्वे गंगा समं तोये रादुपस्ते दिवा कुरु इति

३२

वति। तदुक्तं देवतेना यथा स्नानं वृत्तं वसुधैव कुटुम्बकम् इति वा। सोमस्यापि तथा। तत्रोक्तं नानं विधीयते इति
 अत्र हे आह आमेने हे आ वा कुर्वीत। तदुक्तं कात्यायनेन। आप घनमौनोर्वेचं वंदसुर्व्यहंतया। अत्र आ
 हं प्रकुर्वीत हेमश्चादमथापि वेति। श्रुतिः शास्त्रात् प्रमाणे काले ग्रहः। सम्प्र कृतानः यत्र माणे काले
 बाह्यषडाने विषयो वान वति तथा च मे कौतौ पुण्य कालस्तु जोड शो नयतः कालाः। वंदसुर्व्यो परागे युया
 वदरनिगो चर इति श्रुति बाह्ये वचने नया वदरनिगो चर इति पदमाहिय निणेतं कालानि एव कृद्भिः।
 सः ग्रहः यस्मिन् देरो बाह्यषडान विषयो न वति तस्मिन्ने वदेरो स्नानादि प्रयोजको न तु यत्र वेदेरो बाह्यषडान
 विषयो न वति तत्र प्रयोजकः। तदुक्तं षड्विंशाम्ने। सुर्व्यहोय दारा चो दिवा च द्वाग्रहस्तथा। तत्र स्नानं न
 कुर्वीत दद्याद्दानं च न कुचिदिति। ग्रहणं ने स्नानं कर्तव्यं। ग्रहणमप्ये होम देवा च न कर्तव्यं। शुच्यमाने न
 यो वा विनिवादानं। मुक्ते च तस्मिन्नुनः स्नानं कर्तव्यं। तदुक्तं ब्रह्म के वरी स्नानं स्यादु परागा दोम धो होमं सुखा

न ३

॥ ६३ ॥

तदुक्तं अन्यत्रापि॥ स्वर्गोत्थानं जपं कायेन च्यवत्पुण्यं च न॥ मुच्यमाने न दारा चो दिवा च द्वाग्रहस्तथा। तत्र स्नानं न
 कर्तव्यं। तदुक्तं ब्रह्म के वरी स्नानं स्यादु परागा दोम धो होमं सुखा

चनं। तदुक्तं मन्त्रापि यस्मान्ने न वेत् स्नानं ग्रहो होमो विधीयते। मुच्यमाने न वे दानं हं सुक्ते स्नानं विधी
 यते इति। ग्रहण काले यदि पक्षं अन्नं वत्ते ते तर्हि तत्त्यागं न के नापि जोक्तव्यं। तदुक्तं षड्विंशाम्ने।
 सर्वेषामेव वर्णानां सूतकं राडु दर्शना स्नाना कर्माणि कुर्वीत श्रुतमन्त्रं चि वज्रये दिति। श्रुतं पक्षं। ग्रहणे
 स्नानं सर्वे लं कर्तव्यं। तदुक्तं बृह वसिष्ठेना। सर्वेषामेव वर्णानां सूतकं राडु दर्शने। सर्वे लं न वेत्तानं सूतको
 विवर्जयेदिति। आचो वे पिराडु दर्शने कृतं स्नानादिकं कर्तव्यं। तदुक्तं लिंगपुराणे। वंदसुर्व्यहं स्नानं सूतके
 मृतके पिः। वा। अस्त्रायी मृत्युमाप्नोति स्त्रायी पापं न विंदतीति। राडु सूतके पि कर्म कर्तव्यं। तदुक्तं ष
 षड्विंशाम्ने। स्मार्त्तकर्म परित्यागो राहोरा न च सूतक इति। राडु सूतकं विना अन्य स्मिन् सूतक इत्यर्थः। ज्येष्ठा
 तु राधोत्तरा षाढा निजिद्वपणो र्द्विणा। ध निष्ठा सुसं प्रसून रुचे पुष्य द्वि विरा विग्रहं न वति तर्हि शु
 नावहं जये। तदुक्तं गर्गणे। ज्येष्ठा आहोतथामेव प्राचे श्वं वासवं तथा। वै। स्नानं वेत्तं च पुनरुक्तं मृतकं

न ४

पाव०
य० धर्म
॥१४॥

मंडले स्मिन्समुत्पन्नं ग्रहणं जगत्पुत्रोऽत्रानंदं सर्वज्ञानं विदधाति विशेषत इति। एतत्सप्रन कृत्वातिरिक्तं
हृत्वेषु यदिरविशोऽग्रहणं न वतित राअशुना वहं न वति। तदुक्तं भोणि। तिष्ठमात्रपदे वै वधाम्यं नाग्रं चैव त्रुं
एद्रा प्रमग्निदेवं च सत्रेता न्यानलौगणः। आनले मंडले दृष्टं ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः। राज्ञां नयकरं विद्यात्प्रजा
नां हवदुःशेषकृदिति। आहिर्बुध्नितथापोहं मूलमायं च शां करो। वारुणं सपदे वयं वारुणं मंडलं स्मृतं। ए
तस्मिन्नुपरागः स्यामंडलं सोमसूर्ययोः दुर्जिह्वा मयनाशास्त्रप्रज्ञानामिति निश्चयः। रुक्ताण्ययं मारी निचन्य
मिचपुनर्वसुः। सौम्यं चैवाश्विदेव तं वायचं मंडलं च वेत। सामयं सनयं चैव दुर्जिह्वं कुरुते विराता। व्याधिश
स्त्रादिकोपश्च मंडले स्मिन् पशुत इति। एतेषु मंडलेषु यद्यग्रहणं न वतित रा नूपा लेन पीडितं वृथं शंतिः
कृतं व्यातदुक्तं काश्यपे नैतान्येव मंडलान्यनिधाय आग्नेये कारये कौतिकुप्यं शांतिं दुर्जिह्वं वारुणं वाय
व्यं शांतिमिच्छेत्तमाहं द्वे च कारयेदिति। यदाग्रहणं स्वजन्मन कृत्वेतस्मान् पूर्व वाउत्तरे वा स्वजन्मले प्रेव

शु

तर

॥६॥

नराः

न वतित राअन्येनापिमनुष्येण पीडा निवृत्त्यर्थं शांतिः कार्या। तदुक्तं होरायां गृह्यते यस्य न कृत्वे वानिशा
करः। प्राणसं देहमाप्नोति स वामरणमु कृति। होरास्यग्रे तथायस्य त्रिजन्मन कृत्वे स्येता शिनास्त्रो
तज्जातानां न वेत्यीदृशे नराः शांतिं वर्जिता इति। चंद्रार्कयोर्ग्रहे त्रयोदशीमारन्यत्रुः। प्रथमं वा
र्ज्यमाहुः दिनानां न वक्तुं मां गत्य कर्माणि व्याज्यं न वति। तदुक्तं। त्रयोदश्यादितो वर्ज्यं दिनानां न च कं ध्रुवं
मां गत्येषु समस्तेषु ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः। केचिच्चंद्रग्रहे द्वादशीमारन्यत्रुतीयापर्यंतं वर्ज्यमा
हुः। सूर्यग्रहे तु एकादशीमारन्यत्रुथीपर्यंतं वर्ज्यमाहुः। तदुक्तं स्मृतौ। द्वादश्यादितृतीयांतो वेध इंदुय
हि स्मृतः। एकादश्यादि कसौ सचतुर्थीतः प्रकीर्तित इति। यदा चंद्रार्कयोः खंडग्रहणं न वतित राग्रह
नैतस्मात् प्राक् पश्चाच्चैतिदिनत्रयं वर्ज्यं। तदुक्तं न्यहं खंडग्रहे तयोः। उपाकर्मणि उमर्ग तर्पणनि
न्यने मित्रिके जपहोमयज्ञे च अयं ग्रहवेधो न व्याज्यः। तदुक्तं। निव्यने मित्रिके जपे होमे यज्ञा क्रियंते

गोपाल
य० ध०
॥६६॥

तदुक्तं गणेशसिंहेरवोऽस्य देवो देवि वेददहिः। उदोगामिलिताः कुर्युः सर्वसिद्धिदसाः। शुक्लपत्रे उद
स्त्रिनउपाकर्मपराङ्मुक्तिमिति। यदा दिनद्वये हस्तनक्षत्रं उक्तकर्मकालयापिनवति तदा विद्वाविद् हस्तनक्ष
त्रे उपाकर्मसामग्रेः कर्तव्यं। तदुक्तं पराशिष्टे। धनिष्ठाप्रतिपद्युक्ते वाद्युक्तसमन्वितमिति चित्रासंयुक्त
स्तइत्यर्थः। यदा उपाकर्मकाले ग्रहणसंक्रांती नवतः तदा वाजसनेयिनिःवह्नवस्तु तैश्च श्रावणस्य शु
क्लपंचमी हस्तयुक्ता वासती हस्तयुक्ता वासती ग्राह्या। अथ वा श्रावणस्य शुक्लपंचमि त्रिनीपंचम
तिरिक्ता तिथिः हस्तयुक्ता ग्राह्या। अथ मज्जिमसंघिः उपाकर्मनक्षत्रं तत्र स्मृता सामर्थ्यमुर्विदः। ग्रह
संक्रांतियुक्ते उहस्तश्रवणपर्वींश्च त्रिस्तुतौ निषेधश्रवणात्। हस्तौ षड्भिर्वा पंचम्यां श्राव
णस्य तिथिः। सर्वशास्त्रासामान्येन याज्ञवल्क्यो विद्वत्प्राश्रयणीयः। सच विकल्पः। हस्ते न युक्ते
श्रुतिवा पंचम्यां वेति याचकृत इति कालनिर्णयकारौ को ग्राह्यः। संक्रांतिग्रहणं वापि पौर्णमास्यां यदा

६१

॥६६॥

न०

नवेत्। उपाकृतिस्तपंचम्यां कार्यवाजसनेयि निरिति स्मृतिर्महर्षिर्बोक्तं यदुःशारिमद्ये वाजसनेयि नाम
बोक्तो विकल्पः अथ श्रावणीग्रहसंक्रांतियुक्तं ता नवति तदा समर्थो यस्तु पाकर्मविधिः। नाडपदपौर्ण
मास्यां निरतिरिशादिति नक्षत्रेष्वयः। न श्रावणसितपंचम्यां। अथ मज्जिमसंघिर्नैत्रिरीयाणामपि पंचमी वि
धाने कार्यवाजसनेयि निरिति विशेषविधानं यथं स्यात्। अतस्ति त्रिरिशास्ति निः। अथातः स्वाध्या
योपाकर्मश्रावण्यां प्रोच्यदां वेति वसिष्ठाक्तो विकल्पो ग्राह्यः। धैतस्मात् ग्रहसंक्रांतिदुष्टायां
श्रावण्यां नैत्रिरीयैः। प्रोच्यदां तु पाकर्मकार्यमिति सिद्धमिति कालनिर्णयकारौ पसंहतां यदि
श्रावणीग्रहणादिदुष्टा नवति तदा बोधायनीयैः श्रावणीप्रतिषेधि धिष्येत्। आषाढग्राह्या। तदु
क्तैः धर्मयनेन। श्रावण्यां पौर्णमास्यां आषाढां वोपाकृत्य कुंठस्य धीयतेति। मुख्यकालसंज्ञे उ
सर्वैः स्वगृह्यानुसारेण गौणाः कालाः ग्राह्याः। तदुक्तं कालनिर्णयकारैः। तत्र ग्राह्यानुसारेण य

२४

गोप
३॥

६४

वस्तिनविकल्पोपपन्नो नाव्यवस्थितविकल्पाश्रयणं युज्यते इति श्री ह्यार्यसु त्वत्यादिना पदश्रावणाति
क्रमोचवतितदाव हूचैरी नोदश्रवणं ग्राह्यो यजुः शास्त्रिभिः नाद पदपोर्णमासी ग्राह्या सामगेः नो
द पदे हस्तन कर्तव्यं ग्राह्यो अथ वा विजिरापिष्ठ कर्तव्यं नमी ग्राह्यो तदुक्तं मनुना आ वणो प्रौष्ठ पद्या वायु
पाठ्य पथा विधिः युक्तं स्य धी पीत मासान्वि प्रो ई पंचमानिति अ ई पंचमो येषां ते तथोक्तः ।
अपिशब्देन नाद पदश्रवणं हस्त पंचमीनां ग्रहणात्तदुक्तं बहूचपरिशिष्टः । अ ई पंचमो येषां ते तथोक्तः ।
अथ श्रौषधयस्तस्मिन् मासे तु न च वन्ति चेत् तदा नाद पदे मासि श्रवणेन तदिष्टं त इति तदुक्तं
गान्धिलेना प्रौष्ठ पदी हस्ते न चोपाकरणमिति प्रोष्ठ पदी प्रायेत्यर्थः । एतां निमनुबहूचपरिशिष्ट
गो नि लवच नानि यथा योग्यमुक्ते श्रुत्युपमाणात्वेन बोध्यानि उपाकर्मणः पूर्वह्ना कालोऽप्येतत्तदुक्तं ॥६॥
अथेवमा न चेतुः पाठ्यतिपोर्णमास्यां पूर्वह्ना एव वन्ति । साम गायति रिकानो सर्वेषां अथि कौमादि

॥६॥

२३

नोर

ई एकोऽ

उपाकर्मन च वति हि तीर्थेषु दे न वति । तदुक्तं कात्यायनेन उक्तं कर्षः काल इहो स्यादु पाकर्मदि कर्मणि
अनिषे कादि च्छीनो न तूत्कर्षो युगादि क्षिति । दशहोरो सुशोक्तं श्रुतं पियुगादिषु उपाकर्म महापद्याः
ह्येतदिष्टं पृष्ठादिन इति रुच्यं गव न सीं हेरवा वि त्यादि गर्वा क्ये न सीं हो पाकर्म विधाना च साम
गानामधिकमास एव उपाकर्म न वति । उपाकर्म कृत्वा शुक्ल कृष्ण पक्षे द्वये वेदः पठितव्यः । तदुक्तं मनुना यु
क्तः कं हो स्य धी पीत मासान्वि प्रो ई पंचमान् । इति तथा उपाकर्म प्रवृत्ती सा दान् चतुरा मासान् शुक्ल कृ
पक्षे शु निर्तरं स्या ध्या यमं धी पीतेत्यर्थ इति कालनिर्णय कोटि र्या र्व्या तं च । वेदोत्सर्जनं च कृ
त्वा शुक्ल पक्षे वेदः पठितव्यः । कृष्ण पक्षे एको ते शि हा दीन्यं गानि पठितव्यानि । तदुक्तं मनुना । अत ऊर्ध्व उ
क्तं दामि शुक्लेषु त्रिथं पक्षे विदो गानि हस्येव कृष्ण पक्षेषु सर्वदेति ॥ इति श्री मन्मही मंडलाधीश
शि वपुरी वंद वंडेल वंश नृपण मे दिनी म ह्य म हारा जने दन श्री मन्मही मंडलाधीश शिवपुरी चं

२३

॥८०॥
५०
॥८०॥

इत्येवं शूषणमानसिं हमासजनं दनश्रीमन्महीमंडलाधीशिवपुरीचंद्रवैदेवशूषणमुनिर्जनैश्च परमहंसैश्च
एवमहमासजनं दनश्रीमन्महीमंडलाधीशिवपुरीचंद्रवैदेवशूषणमुनिर्जनैश्च परमहंसैश्च
श्रीरामकृष्णचरणरतिद्वयगलचंगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधेर्दुर्मर्तिर्नयग्रंथस्यैव महागुरुजन
यया किञ्च श्रीदामोदरनेदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसरस्वतीरुहयुगलनिषेवण
विद्वद्संस्तूयमानकाशीवासश्रीमद्देवानवाग्विरानह्वाचार्यकृतोपदेशवानेदेवपाकर्मकल्प
निरूपणं ॥ अथोसर्जनकालो निर्णयेत ॥ पौषमासिरोहिण्यां कृष्णष्टम्यां वा उदसर्गतर्पणं
कर्तव्यं विद्विद्भिः । तदुक्तं याज्ञवल्क्येन । पौषमासस्य रोहिण्यां मघायां मघायां पौषमासस्य रोहिण्यां
उदसां कर्तव्यं विद्विद्भिः । तदुक्तं ब्रह्मविद्भिः । पौषमासस्य रोहिण्यां मघायां मघायां पौषमासस्य रोहिण्यां
श्रावण्यामुपाकर्मकृतं तदा पौषशुक्लप्रतिपदि उदसर्गतर्पणं कर्तव्यं । यदि नाद्रपद्यामुपाकर्म

॥८०॥

कृतं तदा माघशुक्लप्रतिपदि उदसर्गतर्पणं कर्तव्यं । तदुक्तं मतुना । पौषे उदसां कर्तव्यं बहिरुसर्जनं हि
जः । माघशुक्लस्य चाप्राप्ते पूर्वदिने प्रथमे हनि । अर्द्धपंचममनासात् । अधीयतेति । अथ वायस्मिन् दिने उ
पाकर्मकर्तव्यं नस्मिन्नेव दिने उदसर्जनमपि कर्तव्यं । तदुक्तं स्वाहिरगृह्ये । पुष्ये उदसर्जनं कर्तव्यं । तदुक्तं
मदिने धेवेति । बौधायनाद्यास्तपौष्यां पौर्णमास्यां माघ्यां वा उदसर्जनं प्राहुः । तदुक्तं बौधायनेनाश्रा
वण्यां पौर्णमास्यां माघाद्यां वा पाकृत्यतेषां माघ्यां वोस्तुतेदिति । कात्यायनस्तु नाद्रपदे उदसर्ज
नं प्राह । तदुक्तं । कात्यायनेना उपाकृत्योदसर्जने ततोऽधीयते धर्मवित् । उदसर्जनं तथानेष्ट्यामा
घ्यां प्रोषुपदेपि वेति । सामगैस्तस्यैव सिं हस्तिनेषु धनं कृते उदसर्जनं कर्तव्यं । तदुक्तं । सिंहैरवो
उपुष्यैर्वैश्वदेविः । रुद्रागामिलिताः कुर्युः सगर्गं दसामिति । यदा सौरेनाद्र
हस्तात् पूर्वपुष्यो न वेत्तदा चंद्रावलो सामगैः पुष्ये उदसर्जनं कर्तव्यं । तदुक्तं परिशिष्टे । मासे

नेपाल
५०५
॥ ६५ ॥

प्रोष्ठपदेहस्तापुष्यः पूर्वोत्तरेद्यदातदाचंश्रवणेकृपादुसर्गं छंदसां द्विजुतिउसर्जनोपाकर्मणीति
यमेनप्रतिष्ठितकर्मयो। ताभ्यां वेदस्याप्यायनेन वति। तदुक्तं कात्यायनेनाप्रत्यक्षदुपाकर्मसे
सर्गविधि वदितैः। क्रियते छंदसां तेन पुनराप्यायनेन वेदिति। ॥ इति श्रीमन्महीमेडलाधीशशि
वपुरी चंद्रचंद्रेलवंशचूषणमेदिनीमहामहाराजनंदनश्रीमन्महीमेडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रेल
वंशचूषणमानसिंहमहाराजनंदनश्रीमन्महीमेडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रेलवंशचूषणकल्याण
महामहाराजनंदनश्रीमन्महीमेडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रेलवंशचूषणमुनिजनेश्वरपरम
हंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचूर्णश्रीगोपालमहाराजस्यपत्नो निधेधर्ममिलीयग्रंथ
स्यैवदत्तजामीययाज्ञिकश्री दामोदरनंदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसर
सीरुहयुगलनिषेवणविद्वद्वंससह्यमानकाशीवासश्रीमद्वेदतवागीशानृचाचार्यकृ

श्रीमदानंद

॥ ६५ ॥

नेपञ्चवानंदेउसर्जनकालनिष्पत्तौ ॥ अथ प्रेताक्रियासुनिषिद्धकालो निर्णीयते। प्रत्यक्षरावरा
हेनिदितानिदितदिनविचारो न कर्तव्यः। यदि आशौचमध्ये प्रति कृतेर्दाहो न वतिन दाययारं सन
वंदिनेशो ध्यानवति। आशौचात्यरं दिनं सर्वप्रकारेण शोध्यानवति। यदि अन्नानं तं प्रति कृतेर्दा
हो न वतिन दाउ नरायणे कृष्णपक्ष एव रात्रौ न वति। उक्तकालत्रये पिदिनरूपः पारिद्वयः। तदु
क्तं गार्ग्येण। प्रत्यक्षरावसंस्कारदिनं नैव किं ध्येता। आशौचमध्ये क्रियते पुनः संस्कार कर्म चेत् ॥
शोधनीयं दिनं तत्र यथासंजन वमेव। आशौचविनिवृत्तौ च पुनः संस्कारे मृतसंशोधो कर्तव्यं
ह्यमृद्धं संवसराद्यदि प्रेतकार्याणि कुर्वीतश्चेन्न जोत्ररायणं। कृष्णपक्षश्च तत्रापि वर्ज्यं
बुदिनरूपमिति। प्रतिपत्पञ्चमी एकादशी चतुर्दशी तिथिः। शनिशुक्रौ च वरौ। परिध्वै धृतिव्यती
पातान् योगान् स्वातिहस्ताश्विनीपुष्यश्रवणव्याति रिक्ता निन कृत्राणि प्रेतकृत्येत्याद्यानि।

७५
११०॥

तदुक्तं मरीचिना। नंदायां नार्गवदिने कुरुदृश्यां विष्णु घरे। तत्र आहुं न कुर्वीत यही। पुत्रार्थं कयाता। विष्णु
 छरं विष्णु न कुर्वी। अहोरात्रे नात्र प्रेता क्रिया विवक्षितेति कालनिर्णयकाराः आहुः। तदुक्तं मरी
 चारते। दारुणे शुच्यं न कुत्रेण न कुर्वीत यस्मिन्नातो न वेत्तरः। न प्रोक्ष्य पदयोः कार्यं तथा ये
 ये च नारतता। दारुणे शुच्यं प्रवृत्ते वा विवर्जयेत्। जन्मैश्च कर्तुः प्रोक्ष्य पदयोः नात्र पदयोः। दारुणा
 न्याशेषान्तेष्वाभूत्। तन्मन्त्रं च मां। चतुर्दशं वषट्त्रयोविंशं चैतरे। तदुक्तं ज्योतिः पराशरेण।
 साधारणे कृत्ति का विचारवे। कृत्वा एषु तत्रात्र यं रोहिणी च। उग्रालिपू वत्रियं च रणी प्रधाव। मैत्रालि
 मगवित्रातुराधारे वयः। यम लक्ष्मिं धनिष्ठा। तदुक्तं वाराहपुराणे। चतुर्थाष्टमगे चंदे द्वादशे च विवर्जयेत्।
 प्रेत्य कृत्यं तीपाते च धृते परिश्रेतथा। करणे विधिं संज्ञे च शनैश्च आदिने पि च। त्रयोदश्यां पि शेषे

११०॥

एतन्मन्त्रात्रयेतथेति। एतन्मन्त्रात्रयं तत्पत्तिन कुरुं दशममेकोनविंशं चेति। तदुक्तं अथ
 नरण्यार्द्र तथा शेषामूलं निचरणानि च। प्रेत कृत्येति दुष्टानि धनिष्ठा घं संप्रं च कमि। उक्तं
 र्थेषु यथा योग्यमेतानि प्रमाणानि बोध्यानि। विचारवारोहिणी पूर्व फल्गु न्युत्तर फल्गु नीम
 चित्रा धनिष्ठा पूर्वाषाढा उत्तराषाढा अत्राध्या पुनर्वसु संक्रान्ति नक्षत्राणि प्रेत कृत्यं स
 तिसंज्ञं वेत्त्या तानि। तदुक्तं काश्यपेन। फल्गु नीम द्वितये रोहिण्युत्तराध्या पुनर्वसु द्वे आषाढे
 विचारवारुजा निधिवं चरणानि च। एतानि किंचिदुष्टानि वर्जये सति संज्ञं वदति। शुक्लवारयुक्ता
 त्रयोमं कृत्ति का पुनर्वसु उत्तरा फल्गु नीम विचारवारुत्तराषाढा पूर्वाषाढा संक्रान्ति
 नक्षत्राणि एकादशी नात्र पदच उदरियो च निधौ प्रेत कृत्यं नाज्ञं तत्। तदुक्तं मरीचिना। एकादश्यां

५ निधौ शुक्लवारयुक्ता मन्त्रां च तिथिः।

प्राक्
०५
१७११

वनर

निम

उनंदायां सिनीवाल्यां नृगोदिनि नर नस्य स्या च उद्दिष्टां कान्ति का सुत्रिपुष्टो अत्र आहं न कुर्वीत य
हो पुत्रं कया दिति जन्म न ह्यत्र जन्म न ह्यत्र यो विंशो दशमं च उद्दिष्टो पंचमं एकोनविंशो एतानि प्रेत कृत्ये
या ज्ञानि नृणां ह्यहाष्टमराशौ शिमतो जन्मराशिगतस्य प्रेत कृत्ये त्वया ज्ञातुं क्वारा हपुराणे च उ
र्थो प्रमेति मरण निमित्तं एका दशाहादि केशादे प्रवृत्तानां नरादीनां निषेधः न दुर्कं गोचि लेनानं राया
शुक्ल चोच च उद्दिष्टां विजन्मसु एका दशाह प्रवृत्तिने को दित्वं निषिध्यत इति मन्त्रोद्योगो दौ संक्रांतौ
अमाया च प्रेत कृत्ये दिने नशो धनीये तदुक्तं युगमन्त्रादिसंक्रांति र्वी प्रेतक्रिया यद्दि देवा राप ततिता
तनं नृकादिशोधनमिति यदा एकस्मिन्ने व समये द्वयोर्बहूनी वामर एन व तितरा एकस्याः श्रेष्ठमेव विताया
तेषां दाहं कृत्वा पृथक् श्राद्धा निमरण उक्रमेण कर्तव्यानि तदुक्तं भृगुणा एक काले गता सूनो बहूना मथका
द्वयोः तत्रैव श्रपणं कृत्वा कुर्याद्वाद्दं पृथक् पृथक् पूर्वकस्य मृतस्यादौ द्वितीयस्य ततः पुनः मनी

३३

॥७१॥

४४

ततः कुर्यात्संनिपाते श्रयंक्रम इति ॥ इति श्रीमन्मही मंडलाधीशशि वपुरी चंद चंद्रवंशचूषणमेदिनीमल्ल
महाराज नंदन श्रीमन्मही मंडलाधीशशि वपुरी चंद चंद्रवंशचूषणमानसिंह महाराज नंदन श्रीमन्म
ही मंडलाधीशशि वपुरी चंद चंद्रवंशचूषण कल्याणमल्ल महाराज नंदन श्रीमन्मही मंडलाधीशशि
वपुरी चंद चंद्रवंशचूषणसु निजनेश्वर परमहंस श्रीराम कृष्ण चरणारविंद युगल चंग श्रीगोप
ल महाराजस्य प्रशो निधे र्धर्म निर्णय ग्रंथस्य मंडलान्तरात्तीय यादिक श्री रामो हर नंदन श्रीम
सुनि वरनारायण सरस्वती चरण सरसीरुह युगल निषे वण विद्वद् संसूयमान काशी वास श्री
महाराज वागीश चट्टाचार्य कृते पं पद्मवानदे प्रेतक्रिया सुनिषिद्ध काल निरूपणं ॥ अथाशौचादि
निमित्तेषु श्राद्ध काल निरूपणं क्रियते ॥ य रामासिक श्राद्ध श्रावौ च प्रति बद्धं न वति तदा श्रावौ च

श्रीमदानंद ८४

नकाव
य-धर्म
॥१२॥

अष्टो१

स्योत्प्रादकर्मणि न वति अस्मत्पुनरंतरकालस्य मुख्यकालप्रत्यासन्नत्वात् अथ वा उत्तरे मासि सैव तिथि ग्रा
ह्या अथ वा आशौचापगमे यात्रमासा ग्राह्या अथ वा शुक्ला कृष्णा एकादशी ग्राह्या एते त्रयः गौणकाला
न वंति एतेषां कालानां मुख्यकाला प्रत्यासन्नत्वात् तदुक्तं रुच्यश्लोकादिपेपित्वां आदेतु आशौचं
यते यदा आशौचे तु यत्किं ते ते न्यः आद्विधीयते तदुक्तं अत्रिणा तदहश्चेत्पुनश्चेत्त केन विसृतका
दिना स्मृतकानं तं कुर्वत्युनस्तदहरे ववेति पुनः उत्तरमासे तस्मिन्नेव दिने इत्यर्थः तदुक्तं षड्विंशत
तो अष्टौ मासिके प्राप्ते अंतरामृतसूतके कार्यवदतिशुध्यते दर्शो वापि विशिष्यत इति तदुक्तं म
रीचिना आद्विघ्ने समुत्पन्ने अविज्ञाते मृते ह नि एकादश्यां तु कर्तव्यः कृत्स्नपक्षे विशेषतः
त्यनेन शुक्लपक्षौ धृतुं शक्येते (वाषिकस्य आशौचविघ्नेषु) समुमासिक आद्वेयत्वारः काला उक्ताः
तेषां मध्ये उत्तरे मासि सैव तिथि ग्राह्ये न पक्षं विहाय अवशिष्टास्त्रयः पक्षाः गौणा ग्राह्या नैव

॥१२॥

शौच

गौणमुख्यरूपाः मासिकवत् बोधाः अथ मन्त्रसंधिः तदहश्चेत्पुनश्चेत्त्यादि वचनं मासिक आद्विष
यं तत्र मासस्य एकाला नावेष्टि पृथतिथिमात्रस्य पृथ्यापि ग्राह्यत्वादिति कालनिर्णयकारोक्तैः
आशौचं विना अन्यविघ्नेन यदा द्विकं प्रतिबद्धं न वतित ददर्श एकादश्यां कर्तव्यं
तदुक्तं यो स न आद्विघ्ने समुत्पन्ने अंतरामृतसूतके अमावास्यां प्रकुर्वीत न आद्वै के मनीषिण इति
तथा एकादशी विधायकं च पूर्वोक्तं च वचनमुसंधेया यदि मासिकं आशौचाग्नेनेन विघ्नेन प्रतिबद्धं
न वतित ददर्शो केषु आशौचविघ्नोक्तकालेषु कर्तव्यं तदहश्चेत्पुनश्चेत्त्यादि वचनं मासिकविष
यमनिहितमेव आदे ब्राह्मणनिमंत्रणानंतरं प्राकारं जानंतं वदतु गृह्यतिरिक्तं गृहगयोर्मृत्युदस
नोः श्रुतयोः आशौचदोषो न वति तदुक्तं पञ्चपुराणे निमंत्रितेषु विघ्नेषु प्रारब्ध आद्वकर्मणि निम
नणाद्विघ्नस्य स्वाध्यायादिरतस्य वा देहपितृषु तिष्ठसु नाशौचं विघ्नं कचिदिति पदिसृतिरुमा

मोपाल
॥१५॥

दुक्तं उशनसा ॥ विदेशगो वा विगताश्चिन्ने वारजस्व लाया मापि धर्मपत्न्यां । अपत्नीकं प्रवासी च यस्य नायारिजस्वला
सिद्धां चैननकुर्वीत आमतं स्य विधीयत इति ॥ यदि आमश्राद्धे आर्तिर्न वतितर्हि हे श्राश्राद्धं कर्त्तव्यं नार्य
प्रादिषु पुत्रजननि च दानयोऽप्य ब्राह्मणं संचवेवात्तु क्तं चासेना । दद्यान्नावेदिता जावे प्रवासेषु वज्रम
निहमश्राद्धं प्रकुर्वीत यस्य नायारिजस्वलेति ॥ इति श्रीमन्म हीमंडलाधीशशिबपुरीचंद्रचंद्रलवंशचू
षण्मेदिनीमल्लमहाराजनेदनश्रीमन्म हीमंडलाधीशशिबपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमानसिंहमहाराज
नेदनश्रीमन्म हीमंडलाधीशशिबपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणकल्याणमल्लमहाराजनेदनश्रीमन्म
हीमंडलाधीशशिबपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमुनिर्जनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदसु
गलचंद्रगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधेर्धर्मनिर्णयंश्रयंष्टुद्धनं गजातीययाज्ञिकश्री रामोद
रनेदनश्रीमस्तु निवरनारायणसरस्वतीचरणसरसीरुहसुगलनिषेवणविद्वंससूयमानकाशी

॥१५॥

० य३ श्रीमदानंदर

वासश्रीमहेदंतवागीशानदाचार्यकृतं पंचवामेदे श्रौतौ चादिनिमित्तेषु श्राद्धकाले निरूपणं ॥ अथ श्रौ
चकालो निर्णयते यदि श्रौचे मासत्रये संपुष्पनिहितः श्रूणावयवः गर्जश्रुतो न वतितरामाता श्रि
त्रमश्रुचिर्न वति । सपिंडां नो नो श्रौचोऽपि तुः स्नानमात्रेमात्रे वा तदुक्तं स्मृतौ तस्य श्रौचं सपिंडानां गर्जस्य
पत्तने सतीति । तदुक्तं मरीचिना । गर्जस्य यथा मासमाचरेत् तत्रेव यथेति । अत्रि श्रौचे मासत्रये । उत्तमे
श्रास्त्रणजातो त्रयोदिवसाः श्रौचो च हेतवः स्युः । मासत्रये च ह्यमिति गौतमोक्तेः स्मृत्यन्तरेणुक्तेः स्वावेमा
उच्चिरात्रं स्यात्सपिंडश्रौचवर्जनमिति । चतुर्थमासपर्यंतं गर्जस्य स्थावः तैदुक्तं । आवतुथान्न वेत्तवा
वः पातः पंचमषष्ठयोः । इत ऊर्ध्वं प्रोसूतिः स्याद्दशाहं सूतकं न वेदिति । सप्तमपुष्पवत्तनमिति
इति । यदि चतुर्थपंचमषष्ठेषु मासेषु गर्जश्रुतो न वतितरामाता गर्जधारणमासमादि कृतवान्मा
समसंस्त्यदिना नि अशुचिः पिबुस्त्रिरात्रं सपिंडां स्नानमात्रे पंचमषष्ठयोर्मासयोः सपिंडां स्त्रिदि

सप्तमपुष्पवत्तनमाः सपिंडाः तेषां

नमः श्रुः। तदुक्तं। पाते मातुर्यं यामासं पित्रादीनां दिनत्रयं मिति। अत्र पातः पंचमषष्ठयोः सति वचनात्पातशब्दः
 पंचमषष्ठमासौ संपूर्णहणपरः। सप्तौष्ठमासयोर्द्विगर्जश्रुतो न वति तर्हि न न निमित्तं दशाहमासौ च न
 वति। तदुक्तं। दशाहं शावमासौ च सपिंडे शुद्धिं विधीयते। जनने चैवमेव स्यात्तन्निपुणां शुद्धिमिच्छतामिति
 तदुक्तं स्मृतौ। षण्मासाभ्यन्तरे यावत् गर्जस्वाको जवे दद्यात्। तदा माससमेप्ता मासो दिवसेः शुद्धिं सिध्यते। अतः
 ऊर्द्धं स्वजात्युक्तं तामा मासौ च मिष्यत इति। तदुक्तं हस्तीतेना। जातमात्रे मृते मृतजाते वा सपिंडानां दशा
 हं मिति। एतदसौ च चतुर्णां वर्णानां साधारणं ज्ञेयं। ब्राह्मणादि वर्णकृतविशेषा जातानां यद्वयपो
 विशेषोपरतिनिमित्तसौ च वर्णविशेषोपादानराहित्येन विहितं तदपि चतुर्णां वर्णानां साधारणं ज्ञे
 ज्ञेयं। तदुक्तं व्याघ्रपादेन। उल्लेख्यसिमेर्वैद्यमतिज्ञाने तथैव चेति। जन्मासौ च मथ्येनालहे दाने दश
 नंतरं यदि बालो म्रियते अथ वा प्राणरहिर्नो निर्गच्छति तदा जन्मनि मित्रमासौ च पूर्णं न वति। नशा

॥१५॥

नार

वशौ च न जननाशौ वनि वृत्तिः किं उक्तं मासौ च नैव बालमरणमिति तसौ वनि वृत्तिरिति ज्ञातः। तदुक्तं बृहन्म
 ना। दशाहमाभ्यन्तरे बाले प्रसीते तस्य बोधवेः। राबाशौ च न कर्तव्यं सत्याशौ च विधीयत इति। यदि जननानंतरं ना
 लहे सैनप्राक म्रियते बालः तदा पित्रादीनां च द्वादशशुद्धिः मातुः सकलमासौ च दशाहं प्रसवनिमित्तं न
 वति। शावशुद्धिस्तस्यः प्रसवनिमित्तमेव न वति। नशावमिति ज्ञातः। तदुक्तं। जीवमृजातो यदि मृतो
 मृतः स्रुतक एव कुतः। स्रुतकं सकलं मातुः पित्रादीनां त्रिरात्रकमिति। तदुक्तं। यावन्न छिद्यते नाले तावन्न
 श्रोति स्रुतकं। छिन्नेनाले ततः पश्चात्स्रुतं उ विधीयत इति। नाम कर्णात् पूर्वबाले मृते स्नानमात्रे न
 तन्निमित्तमासौ च। तदुक्तं रवेन। प्राक नाम कर्णात् तस्यः शुद्धिरिति। नाम कर्णात् ऊर्द्धं तज्जननात्
 प्राक मृते अग्निदग्धे माते एकरात्रमासौ च। तदुक्तं पादवल्केन। अहस्त्वदन्नकया सुबालेषु बाविशो
 धनमिति। अदग्धेषु सद्यः शुद्धिः स्नानमात्रमिति त्वर्थः। आहं तज्जननः सद्य इति स्मृतः। दंतो हमा दूध

प्रा०
११०६११

वर्षत्रयपर्यंतं ब्रूडाकर्मादिस्मृतेस्तिए करात्रं। कृतवृत्तकरणेभृते विरात्रं। निर्वृत्तवृत्तज्ञानांनुवि-
 त्शुद्धि विधायन इति स्मृतेः। कृतचौले अकृतचौले वामृतेतदुपरि वर्षत्रयादूर्ध्वं उपनयनात्प्राक् कृत-
 तया अथ यमर्थः। प्रथमाद्ये कृतवृत्तस्य यावदुपनयनं विरात्रं। वर्षत्रयादूर्ध्वमेकतवृत्तैः। पिया
 वदुपनयनं विरात्रं। विरात्रमत्रेतादेशादिति वचनात्। वयोवस्थाविशेषेण इदमाशौचमुक्तं। उपन-
 यनानंतरं जतिप्रयुक्ते दशाहादि कमाशौचं बोध्यं। दशात्रयमतः परमिति वचनात्। अत्र
 तेमा नापित्रोस्त्रिरात्रमाशौचं वा खानामजातैर्दानानां च हाकुडि इति स्मृतेः। वेजिकारिणेरात्र-
 अत्रुक्तं। अहमिति स्मृत्यंतराञ्च। नामकरणात् पूर्वबालेभृते स्नानमात्रमिति यदुच्यते तत्स-
 धौ शिशुमरणे बोध्यं। असंनिधौ पुमरणे अत्रिज्ञानाशौचमेव न अवतीति नावः। तदुक्तं व्याघ्रप्रसा-
 उपनीतेषु विषमं तस्मिन्नेवातिक्कालजमिति। जन्मानंतरं असंपूर्णद्विवर्षेभृते सति। नृपितृ-

नात्पुणो दशाहमाशौचमिदमेकः पक्षः। तदुक्तं पेंग्येन। गर्भस्थे भ्रूते मातुर्दशहं ज्ञाते उच्यते कृते नामिमा-
 राणा मिति। अथ वा पित्रादि त्रयस्य विरात्राशौचे अमृश्यत्वेमेवाधिकं तस्मिन् पक्षे स्तुतं कथं गीतं। अ-
 कारितालक्षणं विरात्रं सपिंडैः सह समानमिति नावः। एतत्पक्षद्वयं। विरात्रे दशात्रं वा वात्रावमाशौच-
 मिष्यते। ऊन द्विवर्षे उच्यते। सूतकं मातुरे वहीत्येतद्व्याख्याना ममये विज्ञाने श्वराचार्यैः। पृष्टीक-
 स्त्रीषु वयोवस्थाविशेषेणाशौचमुच्यते। नामकरणादूर्ध्वयावत्तदौरकालं मृतासुकं यासु याव-
 पुरुषं ज्ञातिः स्नानमात्रेण शुध्यति। कन्यानां सपिंडं त्रिपुरुषं बोध्यं। अप्रतानां मुस्त्रीणां त्रिपु-
 विज्ञापन इति स्मृतेः। एतच्च सद्यः शौचं। अत्रुत्तरायां च कन्यायां सद्यः शौचं विधी-
 स्तं बोक्तं बोध्यं। ब्रूडाकरणानंतरं वाग्दानात्पूर्वैकरात्रेण ज्ञातिः शुध्यति। त्वदत्तकन्या-
 सुवालेषु च विशेषधनमिति स्मृतेः। वाग्दानादूर्ध्वं उपनयनस्थानीयां वा प्राक्पदिकं वा।

हृत्

६२५

नेपाल
५०४०
॥११॥

योनतदानश्रुमोत्रं पितुगेत्रं वत्रिचिदिनेः शुध्यति इत्येवं श्रुतिः स्त्रीणामसंस्कृतानां तु च हाकुडुनिवांधवाः य
 त्रैनेव कल्पेन शुध्यति तु स नान परतिमि नूक्ता बोध्याः ब्राह्मण हवियं वैश्याः यदि कृतो पनाम्रियं तेषु इत्य
 कृतविवाहो म्रियते तद्दशाहं पंरं मासं क्रमेण च त्वसो वर्णाः अशुच्यो न वंति पाकयज्ञादितस्तस्मात् कृद्ः पंचद
 शरात्रं अशुचिर्न वति भद्रुकं हवस्य द्वादशाहानि विशः पंचदशो वतु । त्रिंशदिनानि श्रु इत्यतर्द्धं न्याय्यंति
 मइति स्व वैशेष्यं वा न प्रस्मिन्त्या सिनि क्ती वे मृते स्नानमात्रेण शुद्धिः । गो ब्राह्मण स्त्री रक्षणार्थं साहात
 युदे मृते स्नानमात्रेण शुद्धिः । पुद्गलेन कालांतरमृते तु एकं दिनं अशुद्धिः । तदुक्तं मनुना । ब्राह्मणार्थं विपत्रो येष
 वितां गो गेहपिवा । आहवे च हतानां वा एकरात्रमथैवोचकमिति । उद्यंते राहवे शस्त्रैः कृतधर्मस्तस्य च
 स्मृत्वाः संतिष्ठते यस्तथाशौचमिति स्मृतिः । आशौचं हातेमवच्छेदो अशुद्धिर्मिति न वति । द्वादशाहदिकं
 मृतो शौचं यस्मिन्देशे मृते स्तस्मिन्नेव देशे दशादिना घृते नरं यदिकायेत तदा प्रथममासत्रयं विरात्रा वि

॥११॥

त्रिमासानंतरं षण्मासात् प्राक्यदिज्ञायते तदादिने कमाशौचो पूर्वपरदिनाया युक्ता रक्त्रिपदिणी अशु
 द्धिर्निमित्तं षण्मासाद्दुर्धनं वमासात् प्राक्यदिज्ञायते तदादिने कमाशौचो न वमासाद्दुर्धनं स्नानमत्रं
 न वति । मृतिदेशात् देशात्तरे यदि श्रुयते तदाः विशेषेण त्रिमासादावपि स्नानमेवा तदुक्तं स्मृत्ते । मास
 त्रये विरात्रं स्यात् षण्मासे पक्षिर्बलीकृत्वा । अहस्तन वमाद्दुर्धनं स्नानमात्रेण शुद्धिः । देशांतरं मुंस्कृत्वा
 क्ती वे वै रवानेसं यतो । मृते स्नात्तेन शुद्धं तिगर्जसावणमोत्रेण इति देशांतरं उच्यहस्यति नाउक्तं । महा
 नद्यंतरं यत्र गिरिर्वा न्यवधायकः । वाचोयत्र विनिद्यते तद्देशांतरं सुच्यते । देशांतरं वदं न्येके प्राच्योक्त
 नमायंते । चत्वारिंशद्दशम्ये त्रिंशदन्ये तेषु वंति । पितृजनन्योक्तस्वदेशे देशांतरे वा यदा कदाचि
 न्मरं लंश्रयते तदा तदिनमारभ्य ब्राह्मणादेः स्वस्वप्रयुक्तं पूजं देशाहाद्यां शौचं वत्येवा तदुक्तं

पणल.
॥१५॥

स२

ली १

वैगनामुवात्राशौवंपदि लीराविमृतामातामहायदीति। तथाच। पाहमेसपिरेयोमिसंबधेसहाध्याधिनि
चेति। स्वदेशस्वामिनिग्रामनाथेचमृतेज्योतिरेवकालःशुद्धिहेतुः। अयमर्थः। दिवानृचनंरुद्रदर्शनाशुद्धिः।
रात्रौचंद्रचसूर्यदर्शनाशुद्धिः। तदुक्तंमनुस्मृत्युक्तं। प्रतेराजनिस्त्र्योतिर्यस्यस्याद्विषयेस्ति तत्र
इति। ग्रामेश्वरेकलपंतोत्रोत्रियेवानपांसनि। त्रियोपंचवमापनेशुद्धिर्नृचंद्रदर्शनादिति। एकत्रेवयत्रःप
क्षिण्यहोरात्रेउक्तं तत्रदेशकालादित्रेदतोयवच्छापनीये। गुरुतनयाचार्यनार्थसंगोत्रान्नानाशिषोपा
ध्यायवंधुत्रयेषुस्वप्नेत्रयस्मिन्मृतेमातुलेमृतेचएकरात्रंसब्रह्मचारिणिचैकरात्रं। तदुक्तं
याज्ञवल्क्येनासब्रह्मचारीगुर्वेतेवास्यनृवानश्रोत्रियेषुचेति। तदुक्तंमनुना। त्रिरात्रंशुद्धिराशौ
चमासंयमेसंस्थिते सति तस्य पुत्रवपन्योच दिवारात्रमिति स्मृतिरिति। तदुक्तंजाबालिना। ॥१५॥
अहमेकोदकाननुगोत्रज्ञानामहःस्मृतमिति। तदुक्तंविष्णुना। अस्पृष्टेषुस्ववैश्वानरेमृतेषु

चार

मिति। विरोधेउपलवदमुण। वद्विषयत्वेनसन्निहितासेनिहितविषयत्वेनयवच्छात्रेयासमानशम। तत्र
त्रियेष्टतैचैकरात्रं। तदुक्तमाश्वलायनेना। ॥१॥ हंसब्रह्मचारिणिसमानग्रामीणेधिति। स्वस्वसंबंधिन्पिकमि। श्विन
नगिन्त्यादौमृतेवासोपुतंस्त्रीनमात्रं। तदुक्तंयाज्ञवल्क्येना। नगिन्त्यासंस्कृतायोनुच्चार्यपिचसंस्कृते। पि
त्रेजामातृप्रतेदौहित्रेनगिनीसुते। शातकेतसुतेचैवसद्यःस्नानेनशुद्धातीति। एतदाशौचंसर्ववर्ण
साधारणहेयं। प्रवृत्ताशौचस्यमध्येयद्विषुनमपरंसमानेदशाहाशौचमध्येदशाहाशौचंनवतिसव्यंवा
त्रिरात्रमाशौचंनवतिसव्यमानजातीयंजाताशौचमध्येजाताशौचंसृताशौचमध्येमृताशौचंन
वतितदापूर्वशेषणशुद्धिः। तदुक्तमुशनेना। स्वल्याशौचस्यमध्येउदीर्घाशौचंनवेद्यादि। नपूर्व
शुद्धिः स्यात्कालेनेचशुद्धातीति। प्रेताशौचमध्येयदिजाताशौचंनवतितदापूर्वणप्रताशौचंन
शुद्धिः। ननुजातीशौचमध्येमृताशौचस्यपूर्वणशुद्धिः। तदुक्तं। शाबेनशुद्धतेस्मृतिर्नस्मृतिशौ

॥१५॥

॥ ५० ॥
॥ ५१ ॥
॥ ५२ ॥

वशोधिनीति। रात्रिमात्रविशेषपूर्वशौचे यदि पूर्वोक्तमाशौचं न वतितदाहान्यामपदिनाभ्यां शुद्धिः।
यामिनीचतुर्थप्रहरमात्रावशेषपूर्वशौचे यदि पूर्वोक्तमाशौचं न वतितत्रिचिन्त्रदिवसेः शुद्धिः। तदुक्तं गौत
मेन। रात्रिकोषे सानिद्राभ्यां प्रजातेति स्मृतिः स्मृतेति। अग्राशौचमध्यं यदि मातृपितृसंबन्धि आशौचं प
तितं तदा न पूर्वशौचे एते वक्ष्यन्ति। किंतु पितृपुत्रौ मातृवर्मनौ तद्दशाहमेषां शुद्धिः। यदि मात्राशौचमध्यं
पित्राशौचं न वतितं तदा न पूर्वशौचे एते वक्ष्यन्ति तदा न पूर्वशौचे एतां पित्राशौचं निवर्तते। पित्राशौचम
ध्यं यदि मात्राशौचं न वतितं तदा पित्राशौचान्तरापरपक्षिणी अधिकान्वति। तदुक्तं स्मृतौ। मातृपितृप्रमी
तायां अशुद्धौ क्षिपते पितौ। पितुः शौचे अशुद्धिः स्यात्मातुः कुर्यात्पक्षिणीमिति। सर्वमिदमाशौचं यमि
त्राशौचं तर्माशौचं न वतितं तदा शौचमात्रेण दशाहमध्यं गान्यवशिष्टानि दिनानि त
नवहानदिनां न्येष्टं त्रिदिनां प्राशौचे पितृशौचं। प्राचि ते काले शौचं स्यादिति या
॥ ५० ॥ शुद्धिः ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥

२१

॥ धीतिर ॥

त आह। ताम्रे ह। दिवसात् दशादिनाभ्यां शौचं न पुनर्मरणदिवसात्। तदुक्तं त्रिगिरसाह। अनग्रिमस्तु उक्तो
तेः साग्रेः संस्कारकर्मणः। शुद्धिः संचयनं दहा तं दहाहस्तयथिति। पूर्णं आशौचं वसवस्तु कृतज्ञान
देवपितृकार्ये योग्या न वंति सर्वे। कन्याप्रसूः स्मृति कामासपयं तं पितृसुरकार्येन कुर्यात्। पुत्रप्रसू
स्तु विंशतिदिनानि पितृसुरकार्येन कुर्यात्। तदुक्तं पैठीनसिना। स्मृतिकोष्ठं वती विंशतिदिनां
मालिकारयेत्। मासेन स्त्रीजननीमिति। अतस्तद्वहवासी अतस्तद्वहवासी अतस्तद्वहवासी अतस्तद्वहवासी
निर्हरानि तदा दिवसमष्टचिह्नं वति। यदि तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी
तदा त्रिंशत्तमश्चिह्नं वति। यदि तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी
पितृदेहिं तं तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी
उदशाहेन वक्ष्यन्ति। अतस्तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी तद्वहवासी

॥ ५३ ॥
॥ ५४ ॥
॥ ५५ ॥

गोपाल-
य० ध०
॥८१॥

४२

हरति तदा तदुक्तं शौचवाचवति। अथमर्थः। ब्राह्मणश्चेदुक्तं निरतिरासा समशुचिः। शूद्रश्चैव
स्रणं तदा दशाहमशुचिः। तदुक्तं स्मृतौ। एवमवश्यं द्वेष्टः। पूर्ववर्णेषु पश्यते। पूर्ववर्णवतं तत्र
हृदयमाशौचं। अत्र उपस्पर्शनं शब्देन प्रवृत्तं न लक्ष्यते। यदि अनाथं ब्राह्मणं मृतं वेहति तदा त्रि-
नमात्रेण शुद्धीति। अत्रोक्तिर्यमप्रलभा अवति। तदुक्तं पराशरेण। अनाथं ब्राह्मणं प्रेतये वहति। द्विजो-
यः। पदे पदे यज्ञफलमानुष्याद्यन्नं तिते। नते प्रामशुचं किंचित्पापं वा शुचकर्मणा। लावणाहना-
त्रेषां सद्यः शौचं विधीयत इति। ब्रह्मचारी यस्मिन् पाथायमा त्वष्ट परमगुह्यं मृतान् वहति तदा नत्रा-
यश्चिन्तीभवति। व्रतान्तरानां तदुक्तं याज्ञवल्क्येन। आचार्यपि शुपाध्याया निहृत्वा पित्रो ब्रवीति
ब्रह्मचारी पाथाया घतिरिक्तं यदि मृतं वहति। तदा स्वस्ति त्व ब्रह्मचर्ये अवति। तदुक्तं वसि-
ष्ठेन। ब्रह्मचारिणः शब कर्मणो व्रतान्निवृत्तिरन्यत्रमाणा पित्रोरिति। यदि ब्राह्मणः ब्राह्मणं

॥८१॥

अनुगच्छति रुत्रियः रुत्रियं वैश्यं वैश्यं शूद्रः शूद्रं। रुत्रियः ब्राह्मणं वैश्यः रुत्रियं शूद्रः वैश्यं अनुगच्छ-
ति तदा सवस्त्रः नराद्यो स्नात्वा वस्त्रं स्पृष्ट्वा पृथक् तं प्राश्य विशुद्ध्यति। तदुक्तं मनुना। अनुगम्येच्छया
प्रेतं हतिं अज्ञातिमेव वा। स्नात्वा स वैश्यः स्पृष्ट्वाग्निं घृतं प्राश्य विशुद्ध्यतीति। ब्राह्मणादेः रुत्रि-
याद्यनुगमने अनुगंतं ब्राह्मणादिरहो सत्रमशुचिः। ब्राह्मणस्य वैश्यानुयाये रुत्रियस्य वश्यं
नुयाये पादौली आशौचं। ब्राह्मणस्य शूद्रानुयाये त्रिचमनुगंता ब्राह्मणः। अशुचिः। विराजते
नद्यो स्नात्वा प्राणायामरातं कुर्यात्। नदनंतरं घृतं प्राशनं च पश्चात्कुर्व्यात्। तदुक्तं पराशरेण।
प्रेतीन् तं वयः शूद्रैः ब्राह्मणो हान दुर्बलः। अनुगच्छेन्नीयमानं सत्रिरात्रेण शुद्धीति। विराज-
तु तं तस्मिन्नेति गत्वा समुद्गो। प्राणायामरातं कृत्वा घृतं प्राश्य विशुद्ध्यतीति। ब्रह्मचरी
पितृमात्रा यार्थेभ्यः अनलजलति लान् ददाति तदा तदरीया शौचवान्भवति तद्वैद्येन शुद्धीति

तिपावता १९८८ न्ये न्यः यदि वद्वादिनरात्राशौचोने पुनरुपनयनसंस्कारयोगो नवतिव्रत
 यती। तदुक्तं पाठवत्कोना आचार्यपितृपांथायान्निहत्यापित्रतीव्रती। सकृन्नेचनाश्रीया
 तूनचैतः सहसंवेसदिति। ब्रह्मचारिव्यतिरिक्ताः अन्ये जात्यतिरिक्तेभ्यः अनलादिवंशान
 गरात दीपाशौचेनाशौचवंतः स्युः। कृत्वा यं नकुपुः शुद्धार्थे। यदि अमं धमं देहं यु
 मवल्याचवंति। देशांतरे मृतस्य साग्रिकस्य अस्ति निःप्रतिकृतिः कर्तव्या अस्मामन्तानेव
 नकादिगृह्याक्तापालाशानिर्मितो प्रति कृतिर्दृश्यया। दग्धायांतस्यांज्ञानयः दशाहाद्याशौ
 चाः। अनाहिनाग्रेः पलाशादिप्रतिकृतिर्दृश्यया तस्यांच दग्धायांज्ञातयस्मिदिनमशुचयः। त
 क्तं नसिद्धेना आहिताग्निश्चेत्यवसनो। यतेतत्पुनः संस्कारं कृत्वा शबवराशौचो अना
 हिताग्निस्त्रिरात्रे इति। तदुक्तं। सुपिष्टे र्जतसंमिश्रे दग्धयाश्च कराग्निना। असौ स्वर्गायलो

निर

कायस्वोहेत्युक्तासंवांधवैः। एवं पलशरंदग्धात्रिशत्रमशुचिर्नवेदिति। असक्तुल्यः यदि दशाहाद्याशौ
 चव्रतागे हे एकवारमपि यदि अन्नंचुं के तदा त दीपाशौचो नवति। तदंतेतेषां पुनरि हितं व्रतं नदपि
 कुर्यात्। तदुक्तं। उच्यते दशाहानि कुलस्यान्नं नकुप्यत इति। प्रेतसपिंडे सहरो द्दने कृते एक
 रात्रमाशौचं नवति। तदुक्तं पराशरेण। मृतस्य वांधवैः स्यंसादे कृत्वा उपरिदेवनां वज्रयेन दहोभा
 र्वं दानं आह्वयिकमवेति। जन्माशौचनिमित्तं सपिंडानां सौंदाकानां असृश्यत्वे न नवति। सूतिका
 पास्तु असृश्यता नवति। पितुः सवेत्तस्मान्मृतं मृच असृश्यता नवति। नो ध्वं नदुक्तं सैव वां
 गिरोऽनां। जातेषु त्रेपितुः स्नानं सवेत्तं विधीयते। माताशुश्रूषाहेनरात्रानां सुस्पर्शयोगे पितुरिति। सूते
 सूतिकावर्जं संस्पृशेन्निति ध्यात इति। यद्यमरणनिमित्तं त्रिरात्रादि कृमाशौचं नवति। तदा तत्तत्र
 विनाशं कृत्वा प्रथमनागादुपरि असृश्यता न नवति। दशाहादि कृपिमरणाशौचे त्रिरात्राशौ

पल
॥८३॥

८३

यवदेवा यदि अस्मि संवयनं प्रथमदिने क्रियते यदि अस्मि संवयनं प्रथमदिने न क्रियते तदा अस्मि संव
यनानंतरं दिनानि त्रेधा विचर्य प्रथम जागत्य क्त्वा उक्तं जागृये अस्पृश्यता न भवति तदुक्तं मृतौ
स्वाशौच काला विज्ञेयं स्पर्शनं तु त्रिजागतः शुद्ध विदुः कचि प्राणा यथाशास्त्र प्रणेदिता मिति
तदुक्तं दशाहादि त्रिजागे न कृत संवयने न मातुः अस्पृशनि मिच्छेति वर्णानां तत्त्व दर्शने द्वितीया त्रिच
तुः पंचदशभिः स्पृश्या वर्णाः क्रमेण त्विति पञ्चगृहोत्पन्नयोः दासी दास्योः स्नानानंतरं अस्पृश्यता न
भवति अत्रे न गृहीतयो दासी दास्यो स्त्रिया जानंतरं अस्पृश्यता न भवति इदं क्रीतादि दासानां
स्नाना शौचाहः संख्या समदिन गमनानंतरं अस्पृश्यता न भवति दासस्य स्वसाध्य कर्मण्ये वयस्य
ताननु कर्माधिकारोऽस्ति कायाः दास्याः स्वप्रसवनिमित्तमस्पृश्यत्वं मासं भवत्येव दासाद्याशौचे
सद्यः शुद्धोत्तं गन्तव्यं दासो न कदापि स वैवयस्य च वलस्य यो न वेदात् तद्वत् स्य न वेद्यो दास्या मासं
स्मृत्वा शुद्धोदिति स्मृतं तदुक्तं मां गिरसा दासी दास्य च

उक्तं त्वमिति अपत्ये जाते तन्मंगलार्थं आसणादेः पितुः दिवसे रात्रौ वा प्रथमदिनादिसाध्यो पुक्रम
सुश्राद्धं नयिस्मिन् तदुक्तं व्यासेन स्मृतिका वा सानि तया जन्मदाना मदेवताः तासां यथा निर्मिता
यं शुद्धिर्द्विभक्तिः त्रिजागता प्रथमे दिवसे षष्ठे दशमे चैव सर्वदा त्रिचैतेषु न कुर्वीत स त्वं पुत्रजन्म
ति एतत्सर्वमाशौचं सर्वदा सन्यासि वान प्रसूत ब्रह्मचारिणां न भवति रात्रौ न वृकृत् पदं हीहि त
सात्रे वृत्तिनां संवाशौचं न भवति बद्धवे दशास्वाध्यायनशीलित्रो गिलोः आशौचं न भवति
निषकृत्तारं क्षिप्यानां आशौचं न भवति यज्ञनश्या द्दानोपनयनं वृत्तार्थं यथावा नृप परिण
यनयुद्धं प्रतिष्ठाप्यतेषु अस्त्रेषु आशौचं न भवति त्वदेवान् शो आनृच आशौचं न भव
ति तदुक्तं पादवल्केनां रुन्विजं हीहि तानां च यज्ञियं कर्म कुरुतां मन्त्रि व्रति ब्रह्मचारि दातु
असविदां तथा दाने विवाहे यज्ञे च संयाग्रे देशे विह्वे आपद्यपि न कुर्यात् सद्यः शौचं

विधीयतइति। कृष्णपदोदुर्निहायाः। तदुक्तं प्रचेतसा। कामवः। शिल्लिजोवैद्यासीदासास्तथैवना।
 जानोरात्रन्याससद्यः। शौचाः प्रकीर्तिताइति। मुजंगब्राह्मणराजन्वचंडालपश्चाद्येहतेषु। शानीनां
 नाशौचं। निषिद्धविषयनशनैः। शिवादिनिर्मृतेषु। इरीषु। वस्त्रीषु। शानीनां। शौचं। नर्तपुत्रब्रह्म
 रूपातिनद्यातिनी। स्त्रीषु। मृतासु। प्रसूतासु। पिनाशौचं। शानीनां। पेषां। मरणेनाशौचं। तेषां। प्रसवेपिना
 शौचं। बोद्धव्यं। नदुर्कया। नुवल्केना। पाषाणानां। शितास्तेना। नर्तः। कामगादिकाः। सुता। पश्चात्। त्व
 गिन्यानाशौचोदकजातनाइति। मांसोपधिमूलपुष्पफलदधिमधुनिर्दण्डजिनकाष्ठहीरजल
 शाकेषु। इक्ष्ममज्जयोः। पणिता। पणितयोश्च। पतः। मरणशौचे। अन्त्यसिन्ध्याशौचे। अशुचिन्नास्ति।
 अनः। स्वामिनः। आइयास्तनकरहितः। अन्यः। अन्येभ्यः। सूतकिं संप्रदायः। कान्यपिमांसादीनि। दद्यात्स्व
 ता१

॥८॥

यन्वद्वीयता। मांसादीनां। शुद्धत्वादिति। नावः। तदुक्तं। हारीतेना। लवलेमधुमांसे। चंपुष्पमूलफलेषु। चारा
 ककाष्ठतले। श्वेत्सु। दधिसर्पिः। पयः। सुवातिलोषधा। जिने। चैव। एक। पक्वे। स्वयं। ग्रहः। पण्येषु। चैव। सर्वेषु
 नाशौचं। मृतसूतकइति। पक्वं। न। स्मृतांतं। अपक्वं। तदुलादि। एतत्पक्कापक्काच्युतु। शानमन्त्रमन्त्रप्र
 तपुरुषविषयां। तदुक्तं। मे। गिरसा। अन्नमवप्रवृत्तानां। आममन्त्रमगर्हितं। उक्तापक्वांने। मे। तेषां। वि
 रात्रं। उ। पयः। पिवे। दिनि। विवाहान्मृतस्य। जातकसमये। अरणिमथनोद्भवेन। वाह्निना। दाहः। कर्तव्यः।
 विवाहोत्तरं। श्रौताधानां। प्राकृतस्य। स्मात्ताग्निना। दाहः। कर्तव्यः। श्रौताधानां। नंतरं। मृतस्य। दक्षिणाग्रादि
 निर्दाहः। कर्तव्यः। गयदिजातकर्तव्यं। ग्राह्योपनैतितदालोकि। केनाग्निना। दाहः। कर्तव्यः। अतिनाश
 चिताग्निस्तिकाग्निर्वंशलाग्निश्च। ध्याग्रयोदाहेन। ग्राह्यः। तदुक्तं। देवलेना। चंडालाग्निरपि
 तिकाग्निश्च। कर्हिचित्। पतितो। ग्निश्च। चिताग्निश्च। नशिष्यहणे। चितइति। श्रुदानीन

॥८५॥

प्रजादिनाशहो न कर्तव्यः। तदुक्तं येमेनायस्यानयतिशयोः। गित् ल काष्ठं हवीषिचा प्रेतत्वं सदा तस्य
 स बाधमैल्यिस्मत्त इति। उपनयनात्पूर्वं मृतस्य दाहादि कर्ममंत्रकं कर्तव्यं। पनय नानंतरं दाहा
 दिसमंत्रकं कर्तव्यं। तदुक्तं याज्ञवल्क्येन। उपेतस्ये दाहिताग्रथवेदिति। एतत् दाहमाभ्युदशा होतेश्च
 पुत्रेण कर्तव्यं। तदज्ञावेन कनिष्ठेन वा। पुत्राज्ञावे सपिंडेन तदज्ञावे सोदकेन। तदज्ञावे जनन्या। तद
 ज्ञावेवं शङ्गेन तदज्ञावे शिष्ये ब्रह्मण तदज्ञावे रुक्मिणि। तदज्ञावे आचार्येण कर्तव्यं। तदुक्तं गोतमस्मृतौ॥
 पुत्राज्ञावे सपिंडाः शिष्या दद्युस्तदज्ञावे रुक्मिणि गार्ग्या विनि। दाहमाभ्युदशा हांतं कर्म एकैने
 व कर्तव्यं। ननु चिन्तेन। तदुक्तं गृह्य परिशिष्टे। असगोत्रः सगोत्रो वा यदि स्त्री यदि वा पुमान्। प्रथमे
 हनियो दद्यात्तदज्ञाहं समापयेदिति। यस्मिन्देशे प्रथमदिनविधिः कर्तव्यः। तस्मिन्नेव देशे द
 नाहपर्यंतं विधिः कर्तव्यः। तथैव शिष्टसमाचारात्। नामकरणात् प्राक् मृतस्य खननमात्रं दाहाः

॥८५॥

कर्त्त०

न च जलदाने। नाम करणानंतरं वर्षत्रयमश्वे मृते दाहजल दानेन नियमेन। वर्षत्रयानंतरं अकृतद्वे मृते दाह
 जल दाने नियमेन कर्तव्यं। कृतसौले मृते वर्षत्रयानुप्रागपि वर्षत्रयाद्ध्यमपि दाहजल दाने नियमेन कर्तव्यं। तदुक्तं
 नृतयः। खननयोग्यं प्रतेस्त्रापयित्वा श्रं वरमात्यं धाद्यैर्नृष्यपित्वा हृतेन विविश्या निखने युः। तदुक्तं याज्ञवल्क्येन। जनदिव
 र्धनिरखने च कुं यद्विद्वैतन इति। ऊनद्वि वषं प्रतेन विदधुः। दाहनाद्वि। अत्रैकृत्युः। यैर्नृष्यपित्वा वस्ति संचयनाद्वैतो। नास्ति का
 योऽपि संस्कारो नापि कार्योदकक्रिया। अरण्यकाष्ठवत्क्लाद्वि येषु स्नाहमेव तु। ऊनद्वि वषं प्रतेन विदधुः। दाहनाद्वि। अत्रैकृत्युः। यैर्नृष्यपित्वा वस्ति संचयनाद्वैतो। नास्ति का
 अत्रैकृत्युः। यैर्नृष्यपित्वा वस्ति संचयनाद्वैतो। नास्ति का
 णे मृतं नगर्याः पश्चिमदिग्वारेण बहिर्नाययित्वा अनुगच्छेयुः। अनुगमन नियमो द्विवाधिकाधिकवयोवाहिते मृतौ
 द्वयः। तदुक्तं याज्ञवल्क्येन। अग्निमशाना दनु ब्रज्य इतरो कृति निर्मृत इति। वृद्धपुरः सराः सर्वे ज्ञानतयः मृतान् कृत्रि
 यैवेत्यश्वज्ञान नगर्याः उत्तरं प्राग्दक्षिण द्वारैः बहिः क्रमेण नाययित्वा अनुगच्छेयुः। तदुक्तं स्मृतौ। दक्षिणेन

॥ ८५ ॥

नर

मृतं शूद्रं पुरो हारं निहंत । पश्चिमोत्तरपूर्वे स्तूपं यथा संखं द्विजातय इति । जनद्विवादि क्रियः । नियमो
 न अत्रुगमनं न वति त्रैवर्णिकः त्रैवर्णिके सति यत्किं हं दे लस्यते ज्ञाते वा तदा तस्य प्रेतत्वं कुर्यात् । तदु
 क्तं मनुना । न विप्रं स्वेष्टु तिष्ठ सुमृतं शूद्रेण हारयेत् । अस्वर्गाद्याः कृतिः सा स्यात् । इदं स्यात् । इति । सपि
 नां सपिण्डो देशे न को दकानां सो दको देशे न पुत्रस्य मो दपि तद्देशे न ब्रह्मचारिणः । आचार्यो देशे न दौहित्र्य
 मातामहो देशे न यदु दकदानं तन्नियं । तदुक्तं याज्ञवल्क्येना । सप्तमा दशमा द्वापि ज्ञातयोऽप्युपयंत्यपः । एवं
 मातामहोचार्यप्रेतानामुदकक्रियेति । सखि परिणीतु द्विदस्वस्व जाग्निने यया ज्यगुरुश्च शुरया ज
 सुहृदां रुच्य उदकदानं । तदुक्तं याज्ञवल्क्येना । कामोदकं सखि प्रत्ना स्वस्त्रीयश्च शुरस्ति । जामिति ।
 पौत्रेति । एतिन पुंसकपाखं रियौरसा वित्री पति त ब्रह्मचारिणः उदकं न दद्युः । तदुक्तं स्मृतौ । न ब्रह्
 मारिणः कुर्युदकं पतिता न वेति । स्त्रीबाद्या नोदकं दद्युस्तेना ब्राह्म्या विधर्मिणा गजं न तद्दुहस्येव

॥ ८६ ॥

नर

सुरायाश्चापियोषित इति । सर्वे ज्ञातयः प्रेतं दाहयित्वा दाहनुवमनीकृमाणाः बालपूर्वाजं लेगत्वा दृ
 द्दुः सः सवेस्त्रा एकवारं निमज्ज्य पाषाणे वास्त्रये एकवारं वा प्रत्यहं दशदिना वधि उदकं दद्युः ।
 तदुक्तं स्मृतौ । तप प्रचेतो याज्ञवल्क्यैः । यथा विनागं शरिरं मग्नो सं यो ज्ञा । न वे कृमाणा । अपोऽप्युपय
 ति मेतस्य बांधवो यथा रुद्रमुद्रकमवतीर्य नो दुर्षयेयु रदको ते प्रसिं चैयु रदकं यज्ञोपवीतवासो दक्षिणा नि
 शुखा ब्राह्मणस्यो दद्युः स्वाः प्रादुः स्वाः क्षत्रियै र्ययोरिति । स रुद्रसिं चैत्युदकं न मग्नो वेणवायताः
 विः प्रसे कं कुर्युः । विहितं एकदिने वा अजो जना न वेयुः । कीता न्नाशनावा । अया चिता न्नाशना वा
 वेयुः । आमिषं खवणं हारमन्ने वजे येयुः । मृणा क्वा दित नू मो ब्रह्मचर्यादि नियमयुक्ताः पृथक्
 स्वपेयुः । मंगलरोदनं हसन स्त्रीसंगमसौ हसनामिन जे युरहर्तिशः । तदुक्तं स्मृतौ । कीतल
 नू मो च पेयुस्ते पृथक् पृथक् । तदुक्तं । वसिष्ठेना । गहान् बजित्वा धः प्रस्तरं च ह मन्ने सं त

श्रार

ग. वा. च.
य. ध.
॥८१॥

तो त्यजेन वनेति इति। तदुक्तं स्मृतौ। अक्षरखवणाजस्युनिमित्तं युज्यते च। इमां सशो न वनाश्रयुं गृहीरन्ते पृथ
कक्षिता विति। तदुक्तं। अथः शयासनिनो ब्रह्मचारिणश्च सर्व इति। दाहकः दहदिना संतरं प्रतिस्ति दशावधि
देर्न समुदाशये च मावेव एकैकं समधु पिंडं दद्यात्। तदुक्तं स्मृतौ। न वनिदिवसैर्दद्यात् न वपि ज्ञानसमहितो
दशमं पिंडमुत्सृज्य रात्रिषोष्ठ्युचिर्न वेत्ता तदुक्तं रात्रे वा सौमौ मात्स्यं पिंडं पानीयमनु लेपने च दद्यात्। प्रथम
दिने यत् च रुद्रयौत देवदशं हृदयं तं ग्राह्यं। ननु द्रव्योतरं। तदुक्तं। शुनः पुच्छे मंशादिना संकुचि वपि
शाकैर्वाप्यथानिर्दपेत्। प्रथमे हनि यद्रव्यं तदेव स्याद् दशाहिकमिति। अस्ति संवयनं दाहात्तद्गोदेव
गच्छेन्ननु मरणदिनात्। तदुक्तं मेघि स्यात्। अस्ति संवयनं दाहात्तद्गोदाहस्यथा तिथ्यति। इदं अस्ति संव
यनं दाहादिना न्यानि चत्वारि दिनानि तेषां चत्वारि वसन्तं मध्ये एकस्मिन् दिने दाहः। स प्रथमवारि
तृतीये वा नवमे वा कर्तव्यं। तदुक्तं संवनेन। प्रथमे द्वितीये वा स प्रमे न वमे कपिका अस्ति संव

॥८१॥

यत्

कुर्यादिने तद्गोत्रकेः सहेति। स्मृत्यन्तरे षि। द्वितीये अस्ति संवय इति। तदुक्तं विष्णुना। चतुर्थे दिने तस्मिन् संवय
ने कुर्यात्तेषां च गंगाजसि प्ररुप इति। वृद्धश्चेत् सति स्मृतं को देवो मे हनि वपनेन रवादि कृद्ने च कनीयांस
कुपुः। केचित् आत्मा च मध्ये द्वितीये तृतीये च मे स प्रमे वादिने वपनेन रवादि कृतं तेन बाहुः। तदुक्तं
वलेन। दशमे हनि सं प्राप्ते स्नानं ग्रामाद्गृहिर्न वेत्। तत्र त्वां ज्ञानि वासां सिकं शरमं क्रूरवानि वेति
द्वितीये हनि कर्तव्यं रुद्रकर्म प्रयत्नः। तृतीये च मे वापि स प्रमे वा प्रधानं तदिति। पितृपुत्रमशु
रुश्चैव हौरादिकं नियते पुत्राणां नान्येषु। तदुक्तं स्मृतौ। गंगायां जास्कर हेतुमाता पित्रोऽगो मृते। आ
धानं काले सोमं च वपनेन स प्रसृज्यते इति। सृते कांते स्वस्वयत्त सृजेय कर्तव्यं कृतं तत्कृत्वा अग्नि
घनि च ते येऽष्ट प्राप्ते च ब्राह्मणादि पूजने कर्तव्यं। शवदं ध्यापिंडं दत्त्वा आगता सपिंडा अस्ति
शश्व अकहित चेत्तस्काः संतः मृते गृहं स्मृत्वा रिति वपत्रं चर्वित्वा पश्चादावम्य अग्न्यादीन्

१०५०
॥८८॥

६१

वि३

स्पृष्टाया च पदं दत्त्वा मृत्तुं प्रविशेयुः। तदुक्तं स्मृतौ। इति संस्मृत्य गच्छेयुर्गृहं वा तपुरः सराः।
 विद्वयनिवपत्राणि नियताहारिवेस्मनः। आचम्याद्यादिसलिलं गोमये गौरसर्षपां प्रवि
 शेयुः समात्तव्यं कृत्वा श्मनि पदेशेन शिः॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रेलवं
 नृषणमेदिनीमल्लमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रेलवंशानृषण
 मानसिहमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रेलवंशानृषण कल्याणम
 ध्वमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रचंद्रेलवंशानृषण मुनिर्जनैश्चरपम
 हंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचंद्रगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधेर्धर्मनिर्णय
 यत्तुं वचनामृत्तातीयादि केश्रीदामोदरनंदनश्रीमनुनि वरनाथपणसरस्वती वरणसुर
 सोरुहयुगलनिषेवणविद्वहंसस्तुयमानकाशीवासश्रीमद्वेदांतवागीशानंदार्यकृतं प

श्रीमदानंद २

य
॥८८॥

ध्वानंदे आशौचानिरूपणं संपूर्णं॥ ॥ अथ राजस्वलासूक्तिकोर्मृतयोर्द्वहयोऽयनासंघादिक
 आदिरग्निधीयतोऽसूक्तिकायां मृतायांच कथं कुर्वंति याज्ञिकः इति शुद्धिप्रश्ने तत्रोत्तरं। कुं
 सलिलमादाय पंचगव्यं तथैव चापुण्यद्विरग्निमं आपो वाचाशुद्धिं लजेनूरः। तेनैव स्नापयि
 त्वाउदाहं कुर्याद्यथाविधि। पंचनिः स्नापयित्वा पुनर्गव्यैः प्रतारजस्वलो वस्त्रान् सवृतो कृत्वा स्नाप
 येद्विधिपूर्वकं। योचाद्विजवाक्येन। हारिनायारजस्वलायाः स्नानागच्छेत् शुद्धिं प्रकाश्याशनसाड
 कः। हाराजिन्मृतायानारीरजसाचपरिष्कृता। कथंतस्यानवेष्टावैशुद्धिः स्यात्कर्मणा इति शु
 द्धिप्रश्ने तत्रोत्तरं। चतुर्थे हनि सं प्राप्ते स्पृशेदन्याउतां स्त्रियं। सामवेलावगाद्यापः स्नान्वास्नात्वा पु
 नः पुनः स्पृशेत्। दश दश कृत्वोवा आचमं घृणुनः पुनः। अंतैव वाससां त्यागस्ततः शुद्धान्वेतुम्
 दद्यात्कृत्यानतोदानेषु ण्यहं नविशुध्यतीति। राजस्वलाप्रसंगिकं किदुःखात् शुद्धान्वेतुं शक्यं

३२

पा ७
७५

स्तोने नस्त्रीरजस्वला दैवे कर्मणि पित्रे च पंचमेहनिष्ठश्चतीति। पंचमेहनी तिरजो निवृत्ति कालो
 पञ्चकालः॥ अत्रिणानविशेष उक्तः। रजस्वला यदि स्नाता पुनरेव रजस्वला। अष्टादशदिना दवा
 गस्थित्वेनाविद्यते। एकोनविंशतेरवगकाहोत्तमो द्यहं। विंशत्यनृत्युत्तरेषु त्रिरात्रमशुचि
 र्नवेदिति। यदुवाक्यं तस्योच्यते। दशदिना दवगस्थित्वेनाविद्यत इति तत्स्नानं दिनप्रभृति
 गणना। त्रिप्राये बोध्यमिति॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्रलवराचूषण
 मेदिनीमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्रलवराचूषणमान
 सिंहमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्रलवराचूषणकल्याणम
 महाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्रलवराचूषणमुनिजनेश्वर
 परमहंसश्रीरामकृष्णवरणाराविंदयुगलचंद्रगश्रीगोपालमहाराजस्य यज्ञोपनिषत्

॥ ८ ॥
४२

श्रीमदानंद ९

धर्मनिर्णयग्रंथस्यैव तद्वत्प्रातीययाज्ञिकश्रीरामोदरनंदनश्रीमन्मुनी निरनारायणसरस्वती
 चरणसरसीरुहयुगलनिषेचणविद्वंससूयमानकाशीवासश्रीमद्देवतागीशानुचार्यकृते पद्य
 वानंदरजस्वलासूक्तिकाशुद्धिनिरूपकः पञ्चवर्गदः संपूर्णः॥ ॥ ॥ अथ प्रेतश्राद्ध उक्तवशाद्
 लोनिर्णयते। मृतस्य मरणस्थाने विश्रमणस्थाने अस्ति संचयने स्थाने एकोद्विष्टविधिना श्राद्धं कृ
 यो। अस्ति संचयने च चतुर्थे दिवसे तृतीये वा नवति। तदुक्तं नागरखंडे। त्रीणि संचयनस्थानि
 वैश्राण्णसंप्रर्त। यत्र स्थाने न च नृत्युत्तत्र श्राद्धं प्रकृत्यमेता एकोद्विष्टं ततो मर्गविश्रामोयत्र का
 तः। ततः संचयनस्थाने तृतीये श्राद्धं मिष्यत इति। प्रथमचतुर्थयचमसप्रमाष्टमनवमदशम
 श्राद्धं दिवसेषु मृतस्य श्राद्धं अयुग्मविप्रैः कर्तव्यं। तदुक्तं कूर्मपुराणे। प्रेतार्थे च गृहद्वारि प्रथमे

४४

येदिज्ञान। द्वितीयेहनि कर्त्तव्यं हरकर्मसिवांधवैः। चतुर्थेवांधवैः सवैरस्त्रिसं चयनेनवेत। विप्रात्रैः प्रसी
 नयुग्मास्तुश्रद्धयाशुचीना। पंचमेन वमेनेवतयेवैकादशोहनि। युग्माश्च नोऽयदि प्रात्रे च आहं नदि
 रिति। अनेन न वशाद्वै चैयुग्मा ब्राह्मणेनोऽनमनिहितोतदुक्तं नागरस्वेडे। न वशाद्वा निनीलि सं चयनस्या
 र्थमिच्छन्निष्ठापयेचमे स प्रमेतद्दृष्टमेन वमे तथा। दशमेकादशे च वने वशाद्वा निवेति। यत्तु तद्व्यति
 यस्य यस्य प्रेतस्य प्रियमनूत ननु देवेन द्रष्टव्यं। ब्रह्मिलोः ब्राह्मणेभ्यः अस्त्रिसं चयनमिच्छा
 तयं। कृत्रियेण मृत्युपेक्षयापंचमे। चैत्रेन न वमे श्रद्धेणैकादशोः दानयोः ब्राह्मणेभ्यः। तदुक्तं
 हस्यति नाचि चैत्रे हनि। चैत्रे चोदयमन्नादिवांधवैः। गवः सुवर्णं वस्त्रं च प्रेतमुदिरयराक्तिः। यदि
 जीवतश्चासीदेषं तस्याप्रयत्नतश्चि। चतुर्थेहनि सं चयनामेतस्य प्रेतस्योत्थः। तदुक्तं ब्रह्मपुराणे। चतुर्थे
 ब्राह्मणेनोऽपंचमेहनि चूचनो। न वमे वैश्यजातीनां श्रद्धाणां दशमात्यं रं इति। यस्य यावत्तत्तत्तत्

व

दृष्टवान् भूतेषु न वतिसत्तांशोचांते अत्रै ब्रह्मणान्तर्पयेत्। तदुक्तं ब्रह्मपुराणे। सूक्तं न व
 आद्रमेकोदिष्टं प्रवक्तु नश्चि॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद्रचंडेय वैशम्पय
 नीमल्लमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद्रचंडेय वैशम्पय नृपणमानसिंहमहा
 राजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद्रचंडेय वैशम्पय नृपणमानसिंहमहाराज
 श्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद्रचंडेय वैशम्पय नृपणमानसिंहमहाराज नृपणमानसिंहमहाराज
 दयुगलचंद्रगश्रीगोपालमहाराजस्य इत्यंशो निधेयं निर्णयग्रेथ स्यैष्टद्वन्महाराजस्य
 वृश्रीरामोदरनंदनश्रीमन्मुनिवरनाभायलसरस्वती चरणसरसीरुहयुगलनिषेवणविद्वद्भक्तसूयमान
 काशीवासि वैद्योतवागीशानयचोयकृतेषु ध्यानं दे प्रेतश्रद्धेः। पुनर्वशाद्वा कालनिर्णयः॥ ॥ इति
 इतीश्रद्धा कालनिर्णयः। आद्यथा इष्टकादवोद्वा दशोवादिने स्यात्। द्वितीयादिमासिकं श्रद्धाद्वि

य ५

इयते

तीयादिमासौ प्रतिमासं न वति। तच्च मृततिथिषु ऊनप्रथमासिकं ऊनर्षिमासिकं ऊनद्वादशमा
 सिकं प्रथमं पञ्चद्वादशमासेषु एकै न विनिर्वाहो निरुद्धैर्न वति। पञ्चमये वसमात्रे त्रिपाक्षिके ए
 वं षष्ठ्येकालेन वमिश्रकाणि आहानिषद्दशान्वाहानि एकोद्विधधानेन कुर्यात्। तदुक्तं याज्ञे
 एकादशोचतुर्थे च मासिमासि च वसरं। तदुक्तं पद्मपुराणे। द्वादशो हनिमासे च विपक्षे च ततः परं।
 मासिमासि तु कर्त्तव्यं वा वसरं वसरं द्विजैः सिद्धं तथा। एकादशे चतुष्मासाय द्वाभ्यां विनिर्
 न्यूनाः संवसरश्चैव स्यात्पाण्डिमासिके तदा। यदा एकेन चक्राविनिर्वादि वसेः न्यूनाः षण्मा
 साः स्युः संवसरश्च न्यूना न वतितदा न्यूनर्षिमासिकं न्यूनाद्विके स्यात्। मित्यर्थः। इदं च न्यू
 नमासिकं स्यात्पुनस्तत्काले। तथा सपिंडी करणाद्विकं यानि आहानि षोडशा। एकोद्वि
 विधधानेन कुर्यात्सर्वाणि तानि विनिर्वाहो न सिने। मासिका निस्तक्ये उदि वसेद्द

॥८५॥

दशोपिवेति। एतेन मृतदिवसे मासौ कार्यमित्युक्तं न वति। सागरे कादशाहादशान्यतपत् एका
 दशाहद्वादशाहत्रयोदशाह ऊनमासि द्वितीयमासत्रिपक्षं संविधित्रिपक्षश्चाहपयैर्न वति
 तत्र तद्वादशाहान्य उक्ततिथिषु कर्त्तव्यं। तृतीयमासिकं माससंवसरं कर्त्तव्यं मृत
 तिथिमाससंवसरं उक्ते काले न वति। तदुक्तं कात्यायनेन। आहमग्रिमतः कार्यं तद्वादशाह
 हनि। क्रवाणितु प्रकुर्वीत प्रमीता हनि सर्वदेति। त्रिपक्षिका द्वात्रिंशति क्रवाणियदि कर्तुः
 पृथक् पृथक् आहोत्रसामर्थ्यं न वति। तदा कर्तुं कर्तुं प्रतिद्वे द्वे आहोत्रे कर्त्तव्यं। तथा च ष
 ष्टिर्लुक्। द्वादशमासिकं निन वति। अथ वा यदा कदाचित् प्रतिदिनमेकैकमासिकं कर्त्त
 व्यं। अथ वा एकस्मिन् दिवसे द्वादशमासिकं आहानि कर्त्तव्यानि। अथ वा द्वादशोदशोपद्वाद
 शापि मासिकं आहानि कर्त्तव्यानि। तदुक्तं हारीतेन। मुख्यं आहं मासिमासि अथवा

प. ५०
॥ ५३ ॥

ब्रेण। आनंत्यात् कुलधर्माणां पुंसां चैवायुषः कृयात् अस्थिरत्वात् शरीरस्य द्वादशाहं प्रशस्य
तदति। यदावधत्त अवीगण्डि केनेचिद्दे उनासपिंडीकरणं क्रियते तदा षोडशाश्राद्धा निष्कस्मि
न्नेवादिने अवशिष्टानि कृत्वा सपिंडीकरणं कर्तव्यं। तदुक्तं वृद्धवसिष्ठेनाश्राद्धा निषोडशाह
त्वानकुर्व्यान्नसपिंडं नमिति कृते सपिंडीकरणं यावन्ति मासिका निश्वसिष्टानि नवंति
तानि सपिंडीकरणानंतरं पुनः कर्तव्यानि। तदुक्तं लौगाक्षिणा यस्मिन् संवत्सरादवकिसपिंडी
करणं नवेत्। मासिकं चोदकुं न च देयं तस्यापि वत्सरमिति ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधी
राशिवपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमणिदिनीमन्त्रमहाराज नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि
विक्रपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमानसिंहमहाराज नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि
पुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणकल्याणमलमहाराज नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि

॥ ५३ ॥

३२ श्रीमदानंदर

वपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमुनिजनेश्वर परमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचूषण
गोपालमहाराजस्य पशोनिधेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्य ईश्वरजातीययाज्ञिकश्रीरामोदरनं
दनश्रीमन्मुनिवरचरणसरसीरुहयुगलनिषेवणाविद्वंसस्तुयमानकाशीवासश्री
महेशोक्तवागीशानंदाचार्यकृते पुष्पानंदे सपिंडीकरणकालनिर्णयः ॥ अथ साग्निक
स्य सपिंडीकरणकालो निर्णयः। यतो यदानिरग्निः साग्निकस्य सपिंडीकरणं करोति तदा
मरणदिनात् त्रिपक्षे पूर्णकुर्वन्। तदुक्तं लघुहारीतेनात्र नग्निः कोयदावीर नवेत् कुर्वन्। तदा
ग्रही। प्रतश्च दग्निमास्तु स्यात् त्रिपक्षे सपिंडं नमिति। यदानिरग्नेः सपिंडं नं साग्निकः कुर्यात्।
तदा द्वादशोदिने कुर्यात्। तदुक्तं यजमानो ग्निमानुराज नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि
नाहे न वेत्तार्य सपिंडीकरणं सुतेरिति। अथ यदा द्वादशाहे मातापिता

प्रेतक्रियां कृत्वा श्रमायाः पूर्वकस्मिंश्चिन्त्रिधौ सपिंडीकरणं कर्तव्यं। तदुक्तं कात्यायनेनाह
 कादशाहं निर्वर्त्य पूर्वदशान्तं यथाविधि प्रकुर्वताग्निमान्निप्रोमातापित्रोः सपिंडीकरणमिति
 अथ वा स्यादौ चानंतं प्रथमतोयः दशः तस्मिन् कुर्यात्। सपिंडीकरणं साग्निकः। तदुक्तं जांबा
 लीना। सपिंडीकरणं कुर्यात् पूर्वदशेऽग्निमानुसृतः। परतो दशरात्रस्य पूर्णे वैदुतथा परदति
 दशरात्रग्रहणं श्रावो वस्यो पलकृणाथी। तदुक्तं हारीतेनापादुराजन्तमावास्यामन्ता
 शमीनवेत्। सपिंडीकरणं तस्यां कुर्यादेव सुतोऽग्निमानिति। यः श्रद्धः श्रमाश्च कृतं
 तस्य सपिंडीकरणं मंत्रवहितं द्वादशोद्दिनवति। तदुक्तं विश्वना। मंत्रवर्जं च श्रद्धा
 हनि प्रकीर्त्तिमिति। तदुक्तं कालनिर्णयकारैः। एतदमावास्यां श्राद्धं कारिष्यदवि
 मिति वृद्धा इति॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंदचंद्रवंशचूषणमंदि

नीमध्वमहाराजं दनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंदचंद्रवंशचूषणमानसि हमह
 राजं दनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंदचंद्रवंशचूषणकल्याणनरहारा
 जं दनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंदचंद्रवंशचूषणमुनिं जनेश्वरपरमहंस
 श्रीरामकृष्णवरणारविंदयुगल-हंगश्रीगोपालमहाराजस्य चो निधेयमिति पा
 थस्यैव द्वादशरात्रजातीययाज्ञिकदामोदरनंदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वती
 णसरसीरुहयुगलनिषेवणाविहृदंसं कौशिकस्य मानकाशीवासश्रीमद्देवोक्त
 वागीशानंदाचार्यकृते पुष्पानंदे साग्निकस्य सपिंडीकरणकालनिरूपणे॥ ॥ अथ मन्त्र
 न्यतः श्राद्धनिधिर्निर्णयतोऽस्मिन् श्राद्धकीदृशं इति धिप्रलितिप्रसन्नो यदक्षि
 णिः दिनद्वयं अपराह्णे कंदशयाप्रोतितदापार्वणश्राद्धं च रूपराह्णयापिनीयाद्य

पाव.
५.
॥५॥

तदुक्तं हेतुः। पूर्वाह्णे देवकार्याणि मनुष्याणां तु मध्यमे। पितृणां चापराह्णे तु कार्याण्येताः।
यत्नत इति अपराह्णस्य प्राशस्त्या त्वह्णपराह्णयापिनी ग्राह्येत्यर्थः। यातिथिः तद्वत् पशु-
दिनद्वये बह्णपराह्णं व्याप्यतिष्ठति यदा वा दिनद्वये अपराह्णं संबन्धिन्यपि नास्ति तदा धि-
मायास्तिथेः पौर्णमासी पूर्वा ग्राह्या। तदुक्तं मनुना यस्यामस्तरवियाति पितरस्तस्मात्
सतोऽपि कुर्यात् यतो ह त्राह्णपराह्णं स्वयं जुवेति। यस्या अपराह्णं संबन्धे सति अस्तमया बुवतिः सा पित-
राह्येत्यर्थः। एतद्वा क्यो दिनद्वये का स्यात्प्रिविषयं बोद्धव्यं। सायाह्णयापिनी यातुपार्वणे सा उ-
हतेत्यादिगोत्रिलादिवाक्यज्ञातेषु दिनद्वये अपराह्णयापिनी स्यात्तावविषयं बोद्धव्यं। ननु य-
स्यामस्तरवियातीति मानवेनापराह्णयापिनी ग्राह्येत्युक्तं तथा सति दिनद्वये अपराह्णया श्रानवे-
दनकर्तव्यमिति चेत् न। तिथ्यादिषु न वेद्यावास्तसो वृद्धिः परहनि। तावान् ग्राह्याः सौ पूर्व-

॥५॥

तिथिः १ स्थाः

धुरदृष्टोपि स्वकर्मणीति। वचनेन पूर्वतिथौ उत्तरं द्वा स प्रहर्षात्तिहितत्वात् अपराह्णे पितिथेः संन-
वात् प्राहुः कर्तव्यमेवेति संनयरात्रु दिनद्वये व्याप्य कालव्याप्तिरस्ति तस्मात्तदा अग्रिमायास्तिथेर्दृ-
ष्टिसाम्ययोः संतोः पराग्राह्या। तदुक्तं व्याघ्रेणाखवेदिर्यस्तथा हि सा त्रिविधं तिथिं लभते। खवेदयोः पौ-
ष्यो हि साम्या पूर्वकालिकीति। खवेदयोः साम्यो ह्यर्थे वृद्धिः। हिंसा त्रयः। यत्रात्र दिनद्वये तु व्यापराह्णे
रासंबन्धिनी तिथिर्न वेति। तदा ह्यसादि केयुक्तराग्राह्या तदुक्तं यो यस्य विहितः कालः कर्मणस्त-
त्तमे। चिद्यमानो न वेदं नो जितो पक्रमेण त्विति। एकोदिष्टं प्राहुः मनुष्ययज्ञश्च मध्याह्णे कर्तव्यः।
नादिकं प्रातः काले कर्तव्यं। देवसंबन्धियज्ञं शाम्नाह्णं पूर्वाह्णं कर्तव्यं। तदुक्तं हारीतेनां आ-
मश्राहुः पूर्वाह्णे एकोदिष्टं तु मध्यतः। पार्वणं चापराह्णे रात्रिद्विनिमित्तकमिति। तदुक्तं हेतुः।
पूर्वाह्णे देवकार्याणि मनुष्याणां तु मध्यत इति। एकोदिष्टं मनुष्ययज्ञं नोदिकामश्राहुषु रा-

पाल
५०५०
॥८५॥

स्वकालेतिथेर्द्वैधावर्णवन्निलयो बोध्यः। देवकर्मण्यं विशेषः। यदा दिनद्वये समग्रकल्पयोः पूर्वाह्नयोः
देवकर्मोक्तातिथिर्वर्तते त्रयवादिन द्वये पूर्वाह्ने त्र्ययस्यैव देवकर्मोक्तातिथिर्वर्तते तदा उदयसंवेधिनीशु
ज्ञानवति। तदुक्तं हि सुहृत्त्रिरहो वासातिथिर्ह्यन्यथयोः। उदिते देवर्तनानो वपि चैवास्तमिते रवा
विति। यातिथिः पूर्वावपरास्वामग्रकर्मकालव्यापिनी नवतिसे वयाह्या। तदुक्तं कर्मणा स्याथः कालस्तथा
लव्यापिनीतिथिः। तथा कर्मणि कुर्वन्तदा सवृद्धीनकारणमिति। शुक्लपक्षे वर्तमानाः मन्वादि युगादि कर्मति
थयः पूर्वाह्ने स्थाग्राह्या। कृष्णपक्षे वर्तमानास्तत्र पराह्णकालस्थाग्राह्या। तदुक्तं देशु लोके नथा क
ले युगादी कवको विदुः। शुक्ले पूर्वाह्णे क्राशे कृष्णे वा पराह्णे इति। अत्र पूर्वाह्णपराह्णे द्विधा
नक्तदिनौ रौग्राह्यौ। तदुक्तं। आवर्तनात् पूर्वाह्णे पराह्णस्यथा परइति। तिथेः कालव्याप्यादि
ना द्वैधे धावर्णवन्निलयो बोध्यः॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमानसिंहमहा

॥८६॥

॥८२

श्रीमन्महीमंडल

अथ

लमेदिनीमन्महाराजनेर्न श्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमानसिंहमहा
राजनेर्न श्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणकेत्यालमसमहाराजनेर्न श्रीमन्महीमंडलाधी
शशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमुनिर्जनेश्वरपरमहंस श्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगलचैंगश्रीगोपालम
हाराजस्य पशो निधेर्धर्मनिलयं प्रथमं। तदुक्तं जानीयया हि श्रीरामो दरनेर्न श्रीमन्मुनिव
रनाराधणसरस्वतीचरणसहस्रैरुहयुगले निषेवणविद्वंससूयमानकाशीवास श्रीमंदेह
तवागीशमहाचार्यकृते पुण्यादेयामान्यतः श्राद्धतिथिर्निरणयः॥ अथ पूर्वाह्णदिकालविभागनिरूपणे
पंचदशवं बोध्यं। तदुक्तं प्रजासर्वदे। अहो सुहृत्त्रिरहो वासापंचवसर्वे इति। दिवसस्य मध्यसमयः समया
हो बोध्यः। तदुक्तं सुहृत्पुराणे। आवर्तनात् पूर्वाह्णे पराह्णस्यथा परइति। आवर्तनं दिनमध्यं। अ
हो नागवंशे पूर्वाह्णमध्याह्णपराह्णसंज्ञासमास्रयो नागबोध्यः। तदुक्तं श्रीतौ। पूर्वाह्णे वेदे

अक्रिमुह

गोपाल-
य० धर्म
॥८७॥

वानोमथं दिनोमनुष्णामपराहः पितृणामिति। दिनस्य नागचतुष्टयपक्षे साई-प्रहरः पूर्वाह्णः। त
तः प्रहरो मध्याह्नः। यामाईमपराहः। चतुर्थो यामः सायाह्नः। तदुक्तं पूर्वाह्णः प्रहरं साई मध्याह्नः प्रह
रं तथा। आहृती यादपराहः सायाह्नश्चतुर्थाः परं इति। दिनस्य नागपंचकपक्षे प्रातः संगवः। मध्याह्नः।
अपराहः। सायाह्न इति। अंशानवन्ति। तदुक्तं प्रनामस्वेदो। मुहुर्त्तत्रितयं प्रातस्तावने वसुसंगवः। मध्या
ह्नः। त्रिमुहुर्त्तः स्यादपराहोपितादृशः। सायाह्नस्त्रिमुहुर्त्तः सर्वकर्मबहिः कृत इति। एतेषु दिनद्विनाग
त्रिनागचतुर्नागपंचनागपक्षे स्युः पूर्वाह्णः। दिसमयात् यः सः सः पूर्वाह्णः। दिकालोक्तं क
र्मसु अष्टौ बोद्धव्यः। अपमन्त्रिस्थिः। स्खलपह प्रतिपादकरास्त्रस्य बंधानर्थक्यपरिहाराय सः सः प
रु प्रतिपादकरास्त्रस्य प्राशस्त्य प्रतिपादकत्वमेव सुं रं। गावः। द्विजाः। अतिथियः। रवद्वपात्रं। ॥८७॥
तिलाः। दन्तः। अष्टमो मुहुर्त्तः। मुहुर्त्तः पुत्रः। सः। वक्रिः। निपालकं कंबलः। कलकंबलोव
स्वादिदिक्कालः सः ४

एते कुतपसंस्तकां पित्रे प्रशस्तानवन्ति। तदुक्तं कालिकपुराणे। ब्राह्मणाः कंबलो गावो रूपा ग
तिथयो पिवा। तिला दन्तश्च मध्याह्ने नवैते कुतपाः स्मृता इति। तदुक्तं प्रनामस्वेदो। अहो मुहु
र्त्तविज्ञेयादृशपंचचमर्वदा। तत्राष्टमो मुहुर्त्तः सः कालः कुतपः स्मृत इति। तदुक्तं मध्याह्नः। स्वज्ञ
पात्रं चतथाने पालकंबलः। सः। दन्तः। स्तिलागावो दौहित्रश्चाष्टमः स्मृतः। पापं कुसितमित्या
हः। सः सः तापकारिणः। अष्टावे ते यत्नेमात कुतपा इति विप्रता इति। कौपीनकिनातुतथान्यः
कालकंबल इत्युक्तं॥ शनिश्रीमन्महीमंडलाष्टीशशि वपुरीचंद्रचंद्रेश्वरानृष षण्मेदिनी
महामहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाष्टीशशि वपुरीचंद्रचंद्रेश्वरानृष षण्मानसिंहमहारा
जनेदनश्रीमन्महीमंडलाष्टीशशि वपुरीचंद्रचंद्रेश्वरानृष षण्कल्याणमहामहाराजनेदन

श्रीमन्महीमंडलाधीशिवपुरीचंद्रसेलवेंशानूषणमुनिउनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णवरणारविंद
 युगलचंगश्रीगोपालमहाराजस्ययशोनिधेधर्मनिराखयथस्थ... राजातीयकात्तिकम्भीहामीदरने
 दनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसरसीरुह्युगलनिषेवणविहृदंसस्यमानकाशीवास
 श्रीमहोदंतवागीशजहाचार्यकृतेपुष्पांनंदेपूर्वाह्लादिकालविनागनिरूपं॥॥अथश्राद्धविशेष
 णपराह्लादिविनियोगनिरूपणे॥सायिकस्यीनित्यावेश्वदेवानंतरं पिंडपितृयज्ञानंतरंस्त्रीत्रि
 धाविनक्तस्यदिनस्यत्रेत्येअशेआहुंजवनि।तदुक्तंलौगाक्षिणा।पक्षांतंक्रमनिर्वर्त्यवेश्वदेवंस
 ग्निकः।पिंडयज्ञंनतःकुर्यात्ततोवाहार्यकंषुधइति।अन्वाहार्यकंदर्श्याहुं।नदुक्तंमनुना।पिंडावा
 हार्यकंआहुंहीणराजनिशस्यते।वासरस्यवृत्तीयाशेनातिसंध्यासमीपतइति।निराग्निकोद्दि
 जश्रीशुद्धाणांदिधाविनक्तस्याहुःमध्येयःकुतपःतस्यत्रेत्यांशप्रचृतिक्तेदशश्राहुंजव

॥८८॥

अ३

ति।निराग्निकाशीनांकुतपः... यापिनिदर्शेश्राद्धममावास्यानिराग्न्यापिष्यते।शुक्लपक्षस्यपूर्वा
 ह्नेश्राहुंकुर्याद्विचक्षणः।रुक्लपक्षेपराह्णुत्तरोहिणंउनलंघयेदिति।मार्कंडेयवचनंतस्यायमर्थः।
 शुक्लपक्षेपूर्वाह्णान्तिकुतपःपूर्वाहुंकुर्यात्तर्गातेकुतपोतराह्णेश्राहुंकुर्यादिति।
 ब्राह्मणहोत्रियवेश्याश्रामश्राद्धंरुक्लपक्षेऽप्युक्तं।पःशुद्धःसकुतपोतराहुंनि... प्रचृतिक्तेकालेश्राम
 श्राहुंकुतपन्ति।अयमनिसंधिः।श्रामश्राद्धंउत्पूर्वाह्णकोद्विष्टंउभयतः।पार्वणंचपराह्णो
 प्रातर्वृद्धिनिमित्तकमिति।हारीतवर्चनेनपूर्वाह्णेयश्रामश्राद्धंविहितंतद्विग्विषयमिति
 मथ्याह्लात्परतोयस्तकुतपःसउदाहृतः।श्रामश्राद्धंनतत्रैवपितृणांदत्तमकथयमितिशातत
 पवचनंशुद्धविषयमिति।आत्मनेदेशकालानांविषयेसमुपस्थितोश्रामश्राद्धंदिशैःकार्य
 श्रुदेणउसदेवहीति।शुद्धस्यनित्यत्वेनाश्राद्धंप्राप्तंनपावर्तंशुद्धेणक्रियमाणंपार्वणिके

प्रातः
२०५०
॥५५॥

वापवकायां द्विजस्युनेमित्रिकमामश्राद्धमिति। आमश्राद्धं पुर्वदिदतिविधिः पार्वणकाले बाधतरति।
तथेवोपसंहृतं निर्वर्णकारैः। तस्माद्वा आमश्राद्धं कुतपोत्तराई प्रवृत्ति प्रवृत्तपरात्
द्विजा आमश्राद्धं पुर्वदिदतिवाक्यात् एकोदिष्टश्राद्धं कुतपोत्तराई प्रातर्नादीमुखं वा न
णीये। पुत्रोत्पत्तिनिमित्तं नुं दीमुखं नाले छेदनात् प्राकूनवति। तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे। अक्षिन्नना
प्यो कर्तव्यं श्राद्धं वै पुत्रजन्मनीति। यदा पूर्वं प्रवृत्तमाशौचांतरं नवति तदा पुत्रे जाते कर्तुं स्ताक
लिकीशुद्धिरान्युदयिककर्मणि नवत्येव। यदि निरपि पुत्रजन्म नवति तदा रात्रा वप्यात्
दयिकं कर्तव्यं। तदुक्तं प्रजापतिना। स्मृतकेउत्सुत्ये पुत्रजन्मपराचवेत्। कर्तुं स्ताकालि
कीशुद्धिः पुर्वशौचनश्च्यति। तदुक्तं व्यासेन। पुत्रजन्मन्यात्रायां शर्वयं दत्तमरूपमिति। य
हानाले छेदनात् प्राकूनजाते तदा ब्राह्मणकृत्रियविद्वज्जाणां स्वस्वशौचांतरं आनुदयिकं

॥५५॥

य ५

ज्ञातकर्मचकर्तव्यं। तदुक्तं जन्मनंतरं कार्यं जातकर्म यथाविधि देवास्तीति काले च देवतीते सूतके न
वेत् ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरी चंद्रवंशचूषणमेदिनीमहामहाराजनेदनश्रीमन्महीमं
डलाधीशशिखपुरी चंद्रवंशचूषणमानसिंहमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरी चंद्रवंश
चंद्रवंशचूषणकल्याणमहामहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरी चंद्रवंश
वंशचूषणमुनिर्जनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णकरणासविंद्युगलचंद्रगश्रीगोपालमहाराज
हस्ययशोनिधेधर्मनिर्णयग्रंथस्यैवंद्विजगतीग्रयतिष्ठश्रीहामोदनेदनश्रीमन्मुनिवर
नारायणसरस्वतीवरणसरसीरुह्युगलनिषेवणविद्वंसस्तुयमानकाशीवासश्रीमहोदयतेवा
गीशानेदाकार्यकृतैषध्यानेदप्रपराक्कादिकोत्पत्तिविधौगनिरूपणं ॥ अथश्राद्धविधिः
लोनीलप्यते। रवेरुदयात्प्राकूनहर्षद्वयंप्रातःसंध्या नवति। रवेस्तानंतरं धृतिः कोत्रयंसा

श्रीमदानंद ५

पाठ
॥ १०० ॥

धं सं ध्या न व ति । तदु क्ते या ज व ल्के ना उ द या त्पा क्त्वा नी सं ध्या मु क्त र्त्त द य सु च्य ते । सा यं सं ध्या त्रि ध रिका ह्य स्म
 इ प रि मा स च त इ ति । न योः सं ध्य योः रा त्रौ च । सं ध्य योः स मी प च श्रा द्धे न क र्त्त र्यं । तदु क्तं म नु रा ता त पा न्य
 रा त्रौ श्रा द्धे न कु र्वी त रा ह सी वी र्ति ना हि सा । सं ध्य यो र न यो वा पि सूर्ये चै वा चि रो दि तौ । सूर्ये चै वा
 चि रो दि त इ ति सं ध्या स मी पं का लो य ल ह णं । तदु क्तं स्त द पुरा णे । उ प सं धं न कु र्वी त पि त प्र जा क
 थं च ना स का ल श्रा द्धे न प्रो क्तः । श्रा द्धे न तत्र वि व र्ज्ये इ ति । आ शौ चे श्रा द्धे न कुर्यात् । प्र त कृत्य वि न
 प्र त कृत्य च कु र्या देव । तदु क्तं पे धी न सि ना । दानं प्र ति गृ ह्णे हो मं स्त्वा ध्या यं पि त क र्म च । प्र त पि उं कि
 या व र्ज मा दौ चे वि नि व र्ज्ये इ ति । यः उ क्ते श्रा द्धे काले श्रा द्धे क र्त्तु म श क्तः स रा त्रि श्य ति रि क्ते क
 स्मिं श्चि क्त्वा ले श्रा द्धे कुर्यात् । तदु क्तं व्या धि ष्ठी । वि धि जुः श्र द्धो येतः स म्य क्त्वा त्रि नये ज क्तः । रा त्रौ
 र न्य त्र कु र्वी तः श्रे यः प्रा न्नो न्यु त्त म मि ति । चं द्र सूर्यो र्ग ह्णो तु सं ध्यो रा त्रौ दौ च न श्रा द्धे हो

३१

३२

६४

निषेधः । तदु क्तं वि श्रु ना । सं ध्या रा त्रौ न क र्त्त र्यं श्रा द्धे ख लु वि च ह्णैः । तयो रपि च क र्त्त र्यं यदि स्या द्वा द्ध री
 न मि ति । अथ पि उ दान निषे ध कालेऽनं रण्यं श्रो त्रि या ग मने च पि उं ही नं । श्रा द्धे क र्त्त र्यं । तदु क्तं ब्र
 ह्म पुरा णे । प रा च श्रो त्रि यो न्ये ति य हं वे द वि द ग्नि वि त् । ते न के न च क र्त्त र्यं श्रा द्धे वि श्रु व त्त्त इ ति ।
 वि श्रु वं त्ये ने न पि ड र ह्ति तः । श्र द्धि सु क्तं । तदु क्तं ब्र ह्म पुरा णे । यु गा हि सु म धा यां च वि श्रु वे श्र य ने
 तथा । न र णी षु च कु र्वी त पि उं इ ति र्व प णं न ही ति । व्य ती पा ता दि काले पि उं र ह्ति तं श्रा द्धे क र्त्त र्यं । वि
 वा हो त्रं रं स पि उं जो पि द्वा द श मा स प र्यं तं पि उं दानं न कु र्यात् । उ प न्य नो त्र का लं ष ण्मा सां
 श्र व न कु र्यात् । तदु क्तं ज्यो तिः प रा शौ णं । वि वा हे वि हि ते मा सा न न्य जे यु द्वा द शौ व हि । स पि उः पि उं नि वा
 पं मौ जी वं धे ष डे च ही ति । उ द्वा हो दौ जा ते पि । पि त्रोः सां व स रि के स पि उं ड र णे । म हा ल ये ग या श्रा द्धे न
 पि उं दानं क र्त्त र्यं । तदु क्तं । म हा ल ये ग या श्रा द्धे मा ता पि त्रोः कृ णे ह नि । यस्य क स्या पि म र्त्त्यं स्य स पि

श्रीमदानन्द३

पुणदिश्राद्धं मन्वादिश्राद्धं रुपाहश्राद्धं च एतानि सर्पिणी करणोत्तरं कर्तव्यानि। तानि च एक
स्मिन्काले आगतान्यपि पृथक् पृथक् कर्तव्यानि युगापत्नी अयमभिसेधिः पूर्वयुगादि मन्वा
दिनिमित्तश्राद्धं कृत्वा पश्चान् रुपाहनिमित्तश्राद्धं कर्तव्यं। युगादिकालानां चेदातश्राद्धेनैक
त्रिवंशुल्लं पञ्चनवमी वैशाखशुक्ल पञ्चवर्तिनी तृतीया माघे अमा वास्या पूर्णिमा वा। नाडप
क्षे कृष्णत्रयोदशी। एते युगादयो बोद्धव्याः। तदुक्तं। नविच्छात्सुराणे। न वध्नां शुक्लं पक्षस्य का
निके निरगा कृतं। त्रेतासित तृतीयाया वैशाखे सम पद्यता ददर्शुमाघ मासस्य प्रवृत्ते ह
परं युगं। कलिः कृष्णत्रयोदश्यां न प्रस्ये मासि निर्गतः। युगादयः स्युता स्येते ते दत्तस्यार
यकारकाश्च। त्रिपदासौराब्दमसैक्यं तदान कश्चिदिशेषोस्ति। यदासौराब्दो मसौ पृथक्
र। हरासुनोत्पद्ये च दुर्घपि युगादिषु उपक्रममहावद्यास्तदिष्टं वृषादितस्ति।
न नवतः तदा अर्धमासाः स्युताः दशहराया युगादयो आस्ताः तदुक्तं
न नवतः तदा अर्धमासाः स्युताः दशहराया युगादयो आस्ताः तदुक्तं

नं० ३४
०२१॥

तस्मात्पौरमात्मयता एव युगादयो ग्राह्या इति सुं दरां सिं ह वृश्चिक वृष च कुं जे पुर वे र्य संक्रमः तेन
मिण्युगोता बोध्याः । तदुक्तं ब्रह्मपुराणे सूर्यस्य सिंह संक्रान्त्या मंतः कृत्युगस्य त्वित्यादि । युगोते
चापि युगादि वृत्तानं । शस्त्रं तदुक्तं मनुना । स ह स्वयं लिने दानं च वेद्यो ते युगादिषु । कर्मश्राद्धादि
वैवतथा मन्त्रेतरादि स्थिति विवचनादयोः शुक्ल तृतीये प्रखिनु नम्य शुक्ल म प्रमीने श्रावणस्य नादस्य व
रु ज्ञाष्टमी आश्विनस्य शुक्ल नवमी । आषाढस्य शुक्ल दशमी । पौषस्य शुक्लैकादशी । कार्तिकशुक्लै
कादशी । चैत्र फाल्गुनाषाढ ज्येष्ठ कार्तिक वृश्चिक पर्व फाल्गुन वती श्रावण वती वादशी
एते च उद्देशमन्वा दयो न वंति । एतेषु च श्राद्धादि कर्म कथं न वंति । तदुक्तं मस्य पुराणे । अथ यु
शुक्ल नवमी दशमी कार्तिकस्य उचैत्रस्य उतृतीयायां तथा नादपदस्य उ । फाल्गुने त्वमावस्यो
पुष्यस्यैकादशी तथा श्रावणस्याष्टमी रुद्रा तथाषाढस्य षष्ठीमि । आषाढे शुक्ल दश

॥२०२॥

वा दशमि

मीतया माघस्य सप्तमी । कार्तिकी फाल्गुनी चैत्री ज्येष्ठी पंच दशी तथा । मन्वंतरादयस्त्वेतादत्र स्या कय कस
का इति ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद चंदे ल वंश चूषण मदिनी मध्व महा राज नं दन श्रीमन्मही
मंडलाधीश शिवपुरी चंद चंदे ल वंश चूषण मानसिं ह महा राज नं दन श्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद चं
दे ल वंश चूषण कल्याण मध्व महा राज नं दन श्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरी चंद चंदे ल वंश चूषण सु
निजनेश्वर परमहंस श्री राम कृष्ण चरणारविंदयुगल चंद्रगश्री गोपा ल महा राजस्य यशो निधेय
मीनिर्णय ग्रंथस्य स्रष्टु नगरजा तीर्थपात्रि केशीरोमादर नं दन श्रीमन्मुनिवर नाथ गणसरस्वती च
रणसरसी उहयुगल चंद्रगशि द्वंद्व सस्तू यमान काशीबास श्रीमद्दे हांत वागीश च हाचार्य कृतं
षानं दे प्रति मित्रं आ इने दे निरूपणं ॥ अथ काले क्ये तं नानु ज्ञाने निरूप्यते ॥ देहा काल क्ये तं
व तर्जना नु ज्ञानं न वंति । तथा च आ इनि मित्रानो का लानां दश च ती पात संक्रांतीनां लुक्स्मिन्

य ५

श्रीमदानंद ४

वदिनेपादि समागमः तदा दर्शयामि निमित्तं यती पात निमित्तं संक्रांति निमित्तं त्रैलोक्यं करिष्ये
 रतिसंकल्प्यात् एकवारं श्राद्धं कियत्सु चलेन मकलश्राद्धं निमित्तं दुक्तं सकलं दुष्टं तन्मने कोपकारकं
 तत्र मिति एकेन कत्रा एकास्मिन् दिने वारद्वयं श्राद्धं न कर्तव्यं कर्तुं हारीतेनानेक श्राद्धं द्वयं कुर्यात् समा
 ने हनि कुत्रचिदिति ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरी चंद्रचंद्रेलवंश नृषणमेदिनीमन्त्रम
 हाराज नंदन श्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरी चंद्रचंद्रेलवंश नृषणमानसिंह महाराज नंदन
 श्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरी चंद्रचंद्रेलवंश नृषण कल्याणमन्त्रमहाराज नंदन श्रीमन्म
 हीमंडलाधीशशिखपुरी चंद्रचंद्रेलवंश नृषण सुनिर्जनेश्वर परमहंस श्रीरामकृष्ण चरणारवि
 द्युगल चंद्रगंजी गोपाल महाराजस्य यशो निधेयं निर्माणं ग्रंथस्य दृष्टुं नागराजातीय याज्ञिक
 श्रीरामोदर नंदन श्रीमन्मन्महि हैं सवरनारायण सरस्वती चरणसरसी ह्युगल निषेवण

॥१०३॥

य ३

श्रीमदानंद २

विदुः सत्सूयमान काशी वास श्रीमद्देहांत वागीशानदाचार्य कृतं पुष्पां दे कालैक्ये तत्र निरूपणं ॥
 ॥ अथ नित्यश्राद्धकालो निरूप्यते ॥ दर्शादिश्राद्धानंतरं नित्यश्राद्धं मपि तेने वात्रेन अथेन वा कर्तव्यं
 दिनित्यश्राद्धे व तां पूर्वश्राद्धे नार्जितान वंमि तदुक्तं चमत्कारवंडे ॥ नित्यश्राद्धं न कुर्वीत प्रसंगाद्यत्र मिथ्याति ॥
 श्राद्धांतरे कृतेनैव नित्यत्वात् न च हापयेदिति ॥ पाकविकल्पे तु मांकेडे येनोक्तं ॥ नतो नित्यक्रियां कुर्यात्
 जो जयेच्च तथा चिंत्वा ततस्तदन्तुं जीत सह चृत्यादि निरैरिति ॥ ततस्तन श्राद्धे विशेषेण अन्नम
 ध्या नित्यक्रियां नित्यश्राद्धमपि कुर्यादिति पाकैक्यमनिहितं ॥ तथापि नित्यश्राद्धमधिकृत्य तेन
 वोक्तं ॥ पुष्टकूपाकै नैव मित्तिकमिति ॥ अतो विकल्पः सिद्धः ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरी
 चंद्रचंद्रेलवंश नृषणमेदिनीमन्त्रमहाराज नंदन श्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरी चंद्रचंद्रेलवंश नृषण कल्याण

११

मन्त्रमहाराज नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीश शिवपुरीचंद्रचंद्रवंशानुषणमुनिजिनेश्वर परमहंससंन्यास
 तामकृष्णचरणारविंदयुगलचंगश्रीगोपालमहाराजस्ययशोनिधेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्यैवद्वितीयोऽध्यायः
 तीर्थयात्रिकृष्णश्रीरामोदरनंदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसरसीरुद्रयुगलनिषेवण
 चिद्वंद्वंसंस्तूयमानकौशीवासश्रीमद्वेदांतहवारीराजद्राचार्यकृतेषुष्यानेदेनित्यश्राद्धका
 लनिरूपणं ॥ अथ वैश्वदेवश्राद्धकालनिरूपणेत्साग्निकः वैश्वदेवकृत्वा वैश्वदेवसंबंध्यन्नातश्च
 न्येनान्नश्राद्धं कुर्यात् । पश्चात्तृतीयराहीनिकुर्यात् । साग्निकः श्राद्धात् पूर्ववैश्वदेवं कुर्यादित्या
 हलौगाक्षिः । परांतं कर्मनिर्वर्त्य वैश्वदेवं साग्निकः । पितृयज्ञंततः कुर्यात्ततोवाहार्यकंबुध्रद
 क्षिप्रापहंतमन्वाधानै । अन्वाहार्यकंदश्राद्धं तत्रनेव पाकयार्थं कर्मयुक्तं । पितृथे निर्वपेत्पाकं
 वैश्वदेवार्थमेव च वैश्वदेवं पितृर्थनराशे वैश्वदेविकमिति विश्वदेवार्थं पक्वमन्त्रेवैश्वदेवं

॥१०४॥

तत्रपितृर्थं दशश्राद्धार्थेन च वति । दशश्राद्धार्थं पक्वमन्त्रं दशोक्तं वैश्वदेवार्थेन च वति । दशश्राद्धेन
 दशश्राद्धेनिकर्तव्यता वंति । नित्यश्राद्धयतिपि कानि श्राद्धान्यतिधीयते नित्यश्राद्धस्य वैश्वदेव
 स्यच एकः पाको न वति । तदुक्तं कालनिर्णयकारैः । अन्वहं मनुष्यमा नानो देवपितृहृतमनुष्यो
 पपहानो यज्ञानामेकपाकसाध्यत्वनिश्चयादिति । तृतीयमन्वादि कंश्राद्धं तं तरे कर्तव्यमित्युक्तं ब्रह्म
 डे वैश्वदेवाहुतीरग्रावर्वाग्ब्राह्मणनो जनात् मुद्रया तत्र तयद्रादिश्राद्धं कृत्वा तु तस्मात्तमि
 ति । निराग्नेकस्तत्रगौकरणांतरं ब्राह्मणनो जनात् प्राक् वैश्वदेवं कुर्यात् । अथवा विकिर
 दा नानंतरं स्वस्तिवाचनात्प्राक् वैश्वदेवं कुर्यात् । श्राद्धं स्यात्तत्र तव न्यादिकुर्यात् । अथम
 नि संधिः । साग्निकस्य श्राद्धात् पूर्ववैश्वदेवस्य विहितत्वात् । पितृश्राद्धमकृत्वा तु वैश्वदे
 वं करोति यः । अकृतं तद्देवश्राद्धं पितृणानोपतिष्ठत इत्यादिनिषेधकवचना निरग्निदि

ध्याति। निरग्रिकस्य प्रथमवैश्वदेवकाले वैश्वदेवाहुतीरग्राविति ब्रह्मोऽचचनवेऽम्। प्रमाणो नि
 रग्रिकस्य द्वितीयवैश्वदेवकाले उपितु न संतर्प्य विधि वद्वल्लिं दद्याद्दिधानतः वैश्वदेवं ततः कु
 र्यात्पश्चाद्वा स एवाचनमिति। तत्र वैश्वदेवं दृष्ट्वा कोन निरग्रिकेन कर्तव्यं। पृथक् पाकविधौ
 एकवाको साग्निक निरग्रिक विशेषा नावाता। अथ वा निरग्रिकः श्राद्धोक्तैर्वैश्वदेवां द्वौ ते वैश्वदे
 वादिकं सकलं कुर्यात्। तदुक्तं पैठीनसिना। पितृपाके समुद्युतवैश्वदेवं करोति यः। आसुरं तद्
 वेष्ट्या इदं पितृणां नो पतिष्यति। आसुरं निर्वृत्य विधिवत् वैश्वदेवादिकं ततः। कुर्याद्दिधानं ततो दद्या
 दंतकारादिकं तथेति। अर्थः। यतः श्राद्धात् पूर्वपितृपाका समुद्युतेनाचनं वैश्वदेवे
 क्रियमाणे श्राद्धमासुरं भवेत्। तस्मात् श्राद्धं निर्वृत्य ततः श्राद्धावशिष्टादन्नात्किं विदादाय
 वैश्वदेवादिकं कुर्यादिति। साग्निक निरग्रिकौ कदाहो वैकोदिते पुं श्राद्धो वा ब्राह्मणेनो

॥१०५॥

दत्ता। अग्नौ नैव वैश्वदेवं कुर्यात्। अयमग्नि संधिः। आशौचमर्थो वैश्वदेवोदरनावात्। न वश्राद्धे
 त्रिधा नैव कुर्यात्। केवनास्त्रिणा कदाहाह। तत्र उएकोदिते पुत्रो घेउ ब्राह्मणेन्यः समुसजेदिति
 तदेवैव वने न सर्वस्याप्यत्रस्य ब्राह्मणेन्यः। ततो देयत्वात् तस्यासं प्राप्ते पार्वणश्राद्धे एकोदिते
 धैववा। अग्रतो वैश्वदेवः स्यात्पश्चाद्वा दशो हतीति परिशिष्टे श्राद्धांतै वैश्वदेवं विधानादुक्तं
 वसुदेवे ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रवंदवेंश नृषणमिदिमं नृमहाराज
 नंदन श्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रवंदवेंश नृषणमानसिंह महाराज नंदन
 श्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रवंदवेंश नृषण कल्याणमहामहाराज नंदन श्रीम
 न्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंद्रवंदवेंश नृषण मुनिजनेश्वर परमहंस श्रीरामकृष्ण

मी ४

चरणारविंदयुगले नृगश्रीगोपालमहाराजस्थयशोनिधे धर्मनिर्णयग्रंथस्य प्राज्ञिकृती रामो दत्तनंदन
 श्रीच. पुत्रिवरनारायणसरस्वती चरणसरसीरुहयुगलनिषेवणविद्वद्भूमस्तु यमानकाशीवासश्रीभट्ट
 दामोदरीशानदाचार्यकृते पुष्पांने देवैश्च देवकालनिर्णयणे ॥ अथ कृष्णपक्षश्राद्धश्राद्धोत्तरेण श्राद्धे
 सर्वैर्भुक्तं पक्षे च उद्देशी विहृतं यत्र बहंश्राद्धं कर्तव्यं ॥ अथ वाप्यंभीमारया बहंश्राद्धं क
 र्त्तव्यं ॥ अथ वाप्यंभीमारया बहंश्राद्धं कर्त्तव्यं ॥ तदुक्तं गौतमेनात्रमावास्यायां पितृभ्यो दद्यात् पंक्ती
 मनुनिवात्र परपक्षस्य आश्राद्धं सर्वस्मिन् वाद्यदेशे ब्राह्मणसेनवेकालनिषेवशक्ति
 इति ॥ तदुक्तं मतुनापि कृष्णपक्षे दशम्यादौ वर्जयित्वा च उद्देशी ॥ श्राद्धं प्रशस्तं स्तियो यथै
 तानतथेतदा इति ॥ यदुक्तं भुक्तं पूर्णकृष्णपक्षादि विद्यपि पक्षे अशक्तो न वतितदा च उच्यते
 तरेण कस्मिन्नहनि श्राद्धं कर्त्तव्यं ॥ अमायां च पृथक् कर्त्तव्यं ॥ अमावास्या पृक्का वृद्धादि विधाना

तदुक्तं कल्याणननात्र परपक्षे श्राद्धं कुर्वता ऊर्ध्वं वाचउत्थापिदहः संपद्येति यदहः संपद्येत यः स्मिन्नहनि श्राद्धं
 धनसंपत्तिः केचित् बुधाः अमावास्यायां अथ दिनस्य विकल्पमाहुः ॥ तदुक्तं निगमे ॥ अथ परपक्षे यदहः श्रा
 द्धं संपद्येतामावास्यायां विशेषेणैति ॥ तदुक्तं कालनिर्णयकारैः ॥ केचिद्विकल्पेण वमन्येति ॥ इति ॥ इति
 श्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशानुषणमेदिनीमहाराजं दत्तश्रीमन्महीमंडला
 धीशशिवपुरीचंद्रचंद्रवंशानुषणमानसिंहमहाराजं दत्तश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरी
 चंद्रचंद्रवंशानुषणकल्याणमहाराजं दत्तश्रीमन्महीमंडलाधीशशिवपुरीचंद्रचंद्र
 चंद्रवंशानुषणमुनिजनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णवरणारविंदयुगलनृगश्रीगोपालमहा
 राजस्थयशोनिधे धर्मनिर्णयग्रंथस्य चंद्रचंद्रवंशानुषणमाहोदयश्रीकृष्णदामोदरं दत्तश्रीमन्मुनि
 चरणारायणसरस्वती चरणसरसीरुहयुगलनिषेवणविद्वद्भूमस्तु यमानकाशीवास

श्रीमद्देवतागीशानदाचार्यकृतं पुष्पाङ्ककृष्णपदश्रावकावलिर्लघुः ॥ अथ प्रकीर्णकश्रावकावलि
 रूपेण ॥ आर्द्रमिघारोहिणीषु श्रावककर्तव्याः अहःनित्यश्रावककर्तव्याः नद्यो वैधृतिकृष्णपदेषु श्रावक
 कर्तव्याः पुत्रजन्मानन्तरे काले श्राव्यदधिककर्तव्याः पूर्णिमासु द्वादशस्य श्रावककर्तव्याः आश्विनीमासस्य कृ
 त्तिकीपर्वते काले प्रतिदिनं श्रावककर्तव्याः एतावदुक्तं भवति ॥ आश्विनस्य कृष्णपदे कार्तिकस्य शुक्लपक्षे प्रति
 दिनं श्रावकं न वेत्तु तत्सुक्तादिमासानि प्रायः ॥ यः रविवासरे विष्टिचतीपातयोर्पौर्णमासी न वतिसः
 पौर्णमासि धः तत्र विशेषतः श्रावकं कुर्यात् ॥ न वेत्तु इके अत्रैव आगते सति श्रावककर्तव्यो ॥ ग्रहे प्रह्लादिते सति
 श्रावककर्तव्यं ॥ तदुक्तं शिवमस्य पुराणस्य पुराणजातकण्ठशातातपैः ॥ यदा विष्टिचतीपातौ ना
 उ वपस्ते शैववा ॥ पद्मकुं नाम तस्योक्तमयना बुभुक्षुर्लु ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि विष्णुनायदुरीतिं ॥
 श्रावकसाधारणं नाम मुक्तिमुक्तिफलप्रदं ॥ अयने विष्णुवैद्यसामान्ये चार्कसंक्रमे ॥ अमावास्याष्टका

यांच कृष्णपदे विशेषतः ॥ आर्द्रमिघारोहिणीषु द्वादशस्य संगमे गजकायावतीपाते विष्टि
 वैधृतिवासरे वैशारद्यायुषरागेषु ततोऽसवमहालयो ॥ श्रावकं देयमुशंतीहस्तासिमासीदुसंरुये ॥
 पौर्णमासे पितृश्रावककर्तव्यमृगोचरो ॥ नित्यं श्रावकं विधेयं च मनुष्यैरिह गीयते ॥ वृद्धिश्रावककर्तव्य
 जातकर्मादिकं तु धैः ॥ कन्यागते सवितरिदिना निदशपंचरापार्वणेने हविश्चिमाश्रावकं तनुविधी
 यते ॥ ग्रहोपरागे च सुते च जाते पितृश्रेयसायामयनद्वये वा ॥ नित्यं च रांश्चैव तथैव प्रदत्तं न वेत्ति
 श्रुसहस्रतुल्यां ॥ पितृश्रेयसायामिति नात्र पदपरपक्षमया स्थित्यर्थः ॥ आश्विनास्य कृष्णपक्षे प्रथ
 मे कार्तिकस्य चान्यस्य श्रावकं गृहीकुर्यात्सोऽश्वमेधफलं लब्धे ॥ इति निवोदकेन वात्रैव ग्रहप्रह्ला
 दने तथा ॥ पितरः स्पृहयंत्यत्र वषांसु च मघासु चेति ॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशानि वसु
 तीचंद्रचंद्रलवंशानुषणमेदिनीमल्लमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशानि वसुतीच

य२

1190511

पद
५४

द्वन्द्वे लवशः नृषणमानसिंहमहाराजतंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशाशिवपुरीचंद्रचंदुलवंशनृषणमुनिजनेश्वरप
कृत्याणामध्वजमहाराजतंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशाशिवपुरीचंद्रचंदुलवंशनृषणमुनिजनेश्वरप
रमहंसरायमकुल्लवरणारविंदगुलचंद्रेश्वरीभोपालमहाराजस्थायकोनिश्चेष्टमितिर्लयग्रंथस्य
द्वन्द्वनामराजातीयाक्षिकश्रीदासोदरतंदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीवरणासरसीरुहगुल
निषेवणविद्वांसम्बूयमानकाशीवासश्रीमद्देवांतवागीशानद्याचार्यकृतैर्पुष्पाब्देप्रकीर्णश्रा
द्धकालनिरूपकः पुष्पाब्दे- सं पूर्णः ॥ १३ ॥ अथ याद्रपदापरपक्षाश्राद्धकालोनिरूप्यते ॥ द
क्षिणायनश्राद्धेषु ज्ञानवति। दक्षिणायने पि हौस्तु प्रेमसतिमास च उष्ट्रयश्राद्धेषु ज्ञानवति। ततोऽपि
जाडस्यासितः पक्षः श्राद्धेषु ज्ञानवति। ततोऽपि पंचम्याः परः पक्षः श्राद्धेषु ज्ञानवति। ततोऽपि
शम्याः परः पक्षः श्राद्धेषु ज्ञानवति। ततोऽपि त्रयोदशी श्राद्धेषु ज्ञानवति। मघाद्युक्तास्तु

系

यो दशीश्राद्धे शुभतमानवति। तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे। उत्तरादयनां दशजन्मशस्त्रं स्याद्दक्षिणायनं। याम्या
 पनाञ्जुमसि संतत्रमुप्रेतके रावे। प्रौष्ठपद्याः परः पक्षस्तत्रापि च विशेषतः। पंचम्यध्वं तत्र पवि
 दशम्यध्वं ततोपि वा। मघा युक्ता तु तत्रापि रास्त्रा राजंस्त्रयोदशीति। यस्त्वयं तं निर्दूतो नवति स रा
 नापि त्रैपमहालय परपक्षे एकस्मिन् दिने श्राद्धं कुर्यात्। तदुक्तं नागरखंडे। आषाढाः पंचमप
 क्षे यः श्राद्धं न करिष्यति। शाकेनापि दशदिनेषु त्वमुपेयनीति। अकरले दोषश्च वणात्
 दशदिने शाकेनापि करणीयमिति तात्पर्यं। यस्तु शकौ नवति सभाद्रपदा परपक्षे प्रतिदि
 नं श्राद्धं कुर्यात्। तदुक्तं पद्मपुराणे। अश्वयुक् कृष्णपक्षे तु श्राद्धं कार्यं द्विदिने। विनागहीनं
 पक्षं वा त्रिजागं वा द्विमेव वेति। तदुक्तं आदित्यपुराणे। कन्यागते सवितरि या न्यहानि तु जोः

४-४-
॥१०८॥

कृत्वा निस्तानि च व्यानिधितृणां दत्तमक्षयमिति ननु पक्षस्य पंचदशदिनात्मकत्वात् अहानि उपो
 दशत्यत्रोदशदिनात्मकत्वं कथमुक्तमिति चेत् शृणु। तिथिद्वयात् नान्यत्र पक्षे अधिकदि
 ने पित्रपरपक्षे आहुकर्तव्यता प्राप्स्यर्थी अथवा भाद्रपदपूर्णिमासीग्रहणार्थं वा अथवा दश
 नंतरं या प्रतिपत्तत्तत्प्रहणार्थं वा अथवा यदि वा मध्यपक्षकृत्यां विवर्जने तां पक्षः संपन्नम
 पूज्यः आहुं चोदशकुं प्रतीत्यनेन च ननेन तिस्रश्चाहुतीर्जुहोतीति वत्। संवत्स्याकर्मनेदप्रती
 तेः तथा प्रतिपद् न लानायाद्वितीयादिपदेत्यादिवाक्येण पित्रिकासु तिथिषु प्रत्येकं प्र
 त्यसंबंधप्रतीतिश्च प्रतिदिनं क्रियमाणानां आहुक्रियाणां नेद एवास्ति इति प्रथमः भागः ॥१०८॥
 प्रतिदिनं आहुक्रिया समापनीया दक्षिणा च देया। यदा च नक्षत्राः सिते पक्षे तिथिषो दश

॥४२३॥

कुस्तयः। कन्यागता चित्तस्थे स्यात्स कालः आहुकर्मणी निराद्या यनवाक्ये संवत्स्यायुक्तेषु सप्तयुग्म
 ति न्यायेन तिथीनां आहुसमुच्चये विगतः स च आहुतीति विना न संनवतीति प्रतिदिनं आहुमावर्तते
 इति द्वितीयः पक्षस्तदांतिमदिनं आहुं समापनीयं। दक्षिणायां तिमदिन एवेदं यो न प्रतिदिनं तस्या
 प्रयोगं गत्वा तदुक्तं कालनिर्णयकुरैः। उदाहृतानन्यथा सिद्धिदिविधं वा कदाचनानुपपन्नमपि
 युक्तमिति। यदि एतत् आपरपक्षिकं आहुं महालये कथंचिन्न कृतं तदा आश्विनशुक्लपंचम्याः पूर्वकस्यापि
 त्रयो कर्त्तव्यो। तदुक्तं यमेन। हं सर्वेषां सुकृत्या सुशाकेनापि गृहवसना पंचम्यो रंतरे दद्यात्पक्षयोस्तु न
 योरपीति। यदि नापि सामग्याद्यनावात्न कृतं तदा यावत्सूर्यः दृश्येते स्म तो न वतितं न्यधौ कस्यापि
 त्रयो आपरपक्षिकं आहुं कर्त्तव्यं। तदुक्तं सुमंतुना। कन्यागतामहाराजं न्यावन्ति चेदिवाकरः। न स्मा
 क्कालाद्देवेदं कर्त्तव्यं वा च दशदिनादिति। अथवा आश्विने मासितदा परपक्षिकं आहुं कर्त्तव्यं। तदु

कंसु मंडुनाये तं दीपः प्रिताराज नखा तापं च दशीनु वि। तस्या दद्यात्ने वेदं पितृणां वै महालय इति। म
 हालया परपदं गतत्रयोदशी आहुं निर्णयते। नाद्रपदं कृत्वा त्रयोदश्यां पायसमधु घृतं वहुलैः श्रीर
 शेषाः पितरो यद्दद्यात्। तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे। आहुं कालममावास्या निर्वाणं शिवसत्तम। पौर्णमासी तथा म
 गी आवली च नृपोत्तम। प्रोष्ठपद्या मती तायां तथा कृत्वा त्रयोदशीति। तदुक्तं यमस्मृतौ। गार्वाक्षपितृनि
 र्गताः कर्त्तव्यं तिष्ठन् विदः। अपि नः सकुले नृपा न यो नो दद्यात् त्रयोदशी। पायसं मधु सर्पिर्ज्वा प्र
 कृच्छये कुंज रस्य च। आजेन सर्वलोहेन वधस्त्रिवमघासु चैति। अस्यां त्रयोदश्यां अज्ञानादे कवर्गय
 ज नन कर्त्तव्यं। किं तु पितृवर्गमातामहादिवर्गान् तृवर्गमातुलवर्गं इत्यादि वर्गयज नं कर्त्तव्यं। अथ
 वा पितृपत्नीयाणां सर्वेषां मातृपत्नीयाणां च सर्वेषां यज नं कर्त्तव्यं। तदुक्तं कृष्णार्जुना। आहुं नैवे
 द्यं कवर्गस्य त्रयोदश्यामुपक्रमेत्। न तृष्ठा सत्रये यस्य प्रजो हि संतितस्य तं सर्वं तिष्ठि न्यस्त्रयोदश्याः

॥११०॥

इति

तिसापितृपितृप्रतिकरत्वात् नृपे न्यएव न दीयते त एव कुपिताः संतः प्रजो पीडयंतीत्यर्थः। अस्यां
 पुत्राणामपि पितृयादीनां पार्वणं कर्त्तव्यं। तदुक्तं स्मृतौ। नेष्ठ त्रयोदशी आहुं पुत्रवानृपः सु
 तापुषो एकस्ते वनकुर्यात्। पार्वणं तु समाचरेदित्यर्थः। इदं पार्वणविधानं नपि आदीनां तत्राति
 दादे व पार्वणता। आप्रेः। अतः अशुचायेष्टनाः केचिन्स्त्रियो वापुरुषाश्च ये। ते वामपि चरेय
 स्यत् एको दिष्टं न पार्वणमित्यापस्तंबीयवाक्येन तथा सीपिंडी करणा इदं पित्रोरे वहि पार्वणं
 पितृयात् तदपुत्राणामेको दिष्टं न पार्वणमिति कात्यायनवाक्येन च प्राज्ञ्यरेको दिष्टं तद्वाधना
 यमिदं पार्वणविधानमिति नावः। तदुक्तं कालनिर्णयकारैः। पितृयादीनामेको दिष्टं प्राज्ञेन द्वाधना
 र्थमपार्वणविधिरिति। अयमग्नि सधिः। कृष्णपक्षे त्रयोदश्यां यः आहुं कुंज रतनरः। पंचत्वं तस्य जा
 नीतुं ज्येष्ठपुत्रस्य निश्चिते। त्यादीनि निषेधवाक्यानि ज्योतिर्बोहस्य तानि तथा याज्ञिकेन

मधुनाभिप्रदद्यात्तुत्रयोदशी। तदहं पातयेव स्यात् वषाचिमया सुचेत्यादिमानवविधिवाक्यानि
 तत्रहीत्रयोदशीश्राद्धं न कुर्यात्तापुत्रवानपि। उपवासं च संक्रोतौ ग्रहणं चंदसूर्ययो रित्यादि
 षडंशोद्वाक्यानि च पुत्रवत्तदहं विषयाणि निषेधवाक्यानीति केचिन्मन्यन्ते। तत्र सुदृशं
 हे। यो दशीश्राद्धं पुत्रवानप्यसुतायुषे। एकस्यै वनकुर्यात्। पार्वणं तु समाचरेत्तिदिपुत्रवतोने
 कः। गस्त्य पार्वणं श्राद्धविधानात्ततश्च निषेधवाक्यानि एकवर्गोद्देशेन क्रियमाणश्राद्धा
 वरं वंते तदुक्तं काष्ठाजिना। श्राद्धं नैवैक कुर्यात्तत्रयोदश्यामुपक्रमेत्। न तप्राप्तस्य प्रयस्य
 प्रजा हिंसंति तस्य ते इति। एतद् च न स्यात्तर्ह्यस्तु पूर्वमुक्त एव। अस्यां त्रयोदश्यां सपिंडं श्राद्धं न
 वतीति केचिन्मन्यन्ते। अयमभि संधिः। अयमहि तये श्राद्धं विषुवद्विज्ञे तथा। युगादिषु च सर्वा
 मुपेन्द्रनिर्वपणादृत इति। पुत्रस्य वचने न जाडपदत्रयोदश्या युगादित्वात् निषेधस्य स

द्विषयत्वमेवात्र स्यात्तत्रयोदश्यां काम्यं श्राद्धं न कर्तव्यमित्यन्ये मन्यन्ते। अयमभि संधिः। सजातीनो
 न वे कुष्ठः कुर्वन् श्राद्धं त्रयोदशी। अवश्यं तु पुत्री नो स्य प्रमीयंते नरा गृहे इति। व्यासवचने न तथा
 त्रयोदश्यां बद्धुचो बद्धमित्रो दशतीयापत्न्यो युवमा रिणस्तु न वंतीत्यापस्तं वचने न च श्राद्धं
 कर्तुं जति श्रेयादिफलसंबंधे एव श्राद्धं पु वंमरण लक्षण दोषा निधानात् निषेधवाक्यानां तु
 म्यश्राद्धं विषयत्वमेवाजाडपदवत्तदशीश्राद्धं निर्णयते। न तस्य बालग्रहास्त्रविषाज्जाणामु
 क्तं धृजले निमज्जनव्याघ्रवृक्षारोहणदृष्टत्विद्युत्तृगुपातः न शनसाहिषलोहकपालकुट्टना
 दिभित्तानामनुद्याणां मृनां च मृताणां कृष्णवत्तदशीश्राद्धं कर्तव्यं। नाडकृष्णवत्तदशीश्राद्धं तु विरो
 जेण कर्तव्यं। तदुक्तं ब्रह्मपुराणे। प्रायोनशनशस्त्राग्निविषाद्वै धिर्न तिथां वतु दश्यां कर्तव्यं
 त्रयोदश्यां विषातेषां तस्मिन् कर्तव्यं नृप्यर्थमिति निश्चयः। तदुक्तं नागरवदेदोषां च मृशानां

मृत्युः स्यादपमृत्युरथापि वा उपसर्गति मृतानां च विषमृत्युमुपेयुषोऽसर्पव्याग्रहानां च मृतस्यो द्वे
 धनैरपि आहूतैषां प्रकर्तव्यं चतुर्दश्यां नराधिपातेषां तस्मिन् कृते तस्मिन् तस्य कृत्वा न वेत्तुं अपमृ
 त्युरकोलमृत्युः यूनामृत्युर्निर्धनः। यत्कृत्वा तु पमृत्युनां यन्मरणं तदुपसर्गमरणं न त्वज्जामव
 स्मिन्नप्यपहं यादृशस्त्वावतीत्यर्थः। मरीचिनायुक्तं। विषयास्त्रयापराहित्यं कुत्र स्याति ना। चतुर्दश्यां
 क्रियाः कार्यायेषां मृत्युर्विगर्हितः। विषादिनिर्घातोयेषामस्तीति तेन थोकास्तेषां। प्रचेतसायुक्तं। वृक्षो
 हणलोहोद्यैर्विद्युद्वालाविषादिभिः। नखिदंष्ट्रिविषानां तेषां शक्तावतुर्दशीति। अस्यां चतुर्दश्यां ए
 तदतिरिक्तानां पितृणां आहूतं कर्तव्यं। तदुक्तं याहवल्केन। प्रतिपत्य नृतिष्ठेकां वर्जयित्वा चतुर्दशी। रात्रे
 एतद्गतोपेवेतेभ्यस्तत्र प्रदीयते रति। अथैधमरणवतामेव चतुर्दश्यां आहूतं कर्तव्यं। अतएव वदन्ति प्रवेतो नैव
 धमरणवतीनां स्त्रीणां चतुर्दशी आहूतं कर्तव्यं। तदुक्तं कावनिर्णयकौतैः। जलाग्निनो विषानां सन्यासे वाग्ये

॥११॥

न३

पथि। आहूतं कर्तव्यं तेनैषां वैर्जयित्वा चतुर्दशीमिति शक्राय न वचनं प्रायश्चित्ताद्यर्थविहितं जलाग्न्यादि
 विषयमिति। पुनरपि नैरेवैकं। अतएव प्रसीते पत्यो विहितोऽग्निप्रवेशविधिना अतुमरणकृतां योषिता
 मापिन चतुर्दशी आहूति। संप्रामानानयो वैधमरणे सत्यपि चतुर्दश्यां आहूतं कर्तव्यं। तदुक्तं मानवव्रतस
 उगणवचनायाः। तानि श्रेष्ठं नयोदश्यां चतुर्दश्यां चतुर्दश्यां प्रजाः। प्रीयेते पितरन्वास्त्यये वैशस्त्रहजारलो। प्र
 योनशानशस्त्राग्निविजोद्धिनां तथा। चतुर्दश्यां कर्तव्यं तं प्रथमिति निश्चयः। शस्त्रादिहता
 नां चतुर्दशीनिमित्तकं यत् आहूतं तत्सपिंडीकरणानंतरं एकोदिष्टमेतान् तदुक्तं गार्ग्येण। चतुर्दश्यां
 तु यत् आहूतं सपिंडीकरणान्तरं एकोदिष्टविधानेन तत्कार्यं शस्त्रघातिन इति। शस्त्रघातिन इति इतरे
 षामपमृत्युनां नाशुपलक्षणां। तत्पठितुः शस्त्रादिहतस्य एकोदिष्टपरिकृत्तं चतुर्दश्यां क्रियते न
 रापितामहादित्यर्थं नस्मिन् कृत्वा पहेत्यस्मिन्। दिनेषां वलविधिना आहूतं कर्तव्यं। तदुक्तं स्मृतौ

नया ७०
॥११॥

कां हंति पुत्रयोत्रेभ्यः पापसंमधुसंयुतां तस्मात्तानत्रविधिना तपयेत् पापसेनताम ध्यात्वा तिस्रिभ्योलेति ए
 तामहोरे महालेयतर्पणीयत्वे श्रुतं। पितृ पितामहश्च प्रपितामहानां मध्ये पूर्वोक्तशस्त्राद्यन्यतमेनैकस्मिन्
 ते द्वयोर्वामृतयोः सतोऽप्रत्येकं अपरपक्षचतुर्दश्यां एकोद्दिष्टाद्द्वैकर्तव्यो। तदुक्तं स्यात्तयो एकस्मिन् द्वयो
 र्वैकोद्दिष्टविधिरिति। एकस्मिन्निवदयोरेकोद्दिष्टकृतेपि इतरतः प्रार्थयार्पणं कर्तव्यमेव। एतेषु त्रिष्वपि
 शस्त्राद्यन्यतमेन हतेषु ससुअस्यां चतुर्दश्यां पार्वणश्राद्धं कर्तव्यं। एकस्मिन् द्वयोर्वैत्यनिधानात् त्रिषु
 नैकोद्दिष्टमिति नावः। अपरपक्षचतुर्दश्यां अस्त्रादिनाये मृतास्तेषां पुत्रैः मरणदिने प्रागते सानि स्व
 कुलानुसारेण पार्वणं एकोद्दिष्टं वा कुर्यात्। हनिमित्तं अपरपक्षचतुर्दश्यां श्राद्धं कर्तव्यं। यस्तु
 पार्वणश्राद्धनिषेधश्चतुर्दश्यां सचतुर्दशी निमित्तस्यैव चतुर्दश्या हनिमित्तस्येति सुंदरं। कुर्यादनि
 मितात् पार्वणश्राद्धात् एकोद्दिष्टश्राद्धाद्वा पृथक् चतुर्दशी निमित्तश्राद्धं न कर्तव्यं। न व न

॥११॥

संज्ञा वना ४

ति १

व न ३

चतुर्दशी निमित्तश्राद्धस्यासिद्धिर्दिवस्यंतत्रैव तस्मिन्नेकश्राद्धद्वयं कुर्यादिति एकस्मिन्नेश्राद्धद्वयं निषेधा
 द्वापदिकाम्यं चतुर्दशी श्राद्धं कर्तव्यमिति कान वतितशस्त्रादिह तन्निमित्तं निमित्तश्राद्धं कार्यवान् काय दानि त्रैजं करोति
 तशक्नोते नैव तसिद्धिः काम्याग्निहोत्रहोमेन निव्याग्निहोत्रसिद्धिर्वा रा पृथक् करोतीति तदा निमित्तं जे रा नैव भेदिक
 वृत्ति युक्ता। यदा चतुर्दश्यां विद्वाद्दिनं वतितशस्त्रं अपरपक्षे कस्यां चिद्विद्योः शस्त्रह तस्यापि अवरये पार्वणश्राद्धं कर्त
 व्यं॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशिवपुरीचंद्रचंद्रेलवंशचूषणमेदिनीमध्वमहाराजं नमः। महाराजं नमः। दनश्रीमन्म
 हीमंडलाधीशिवपुरीचंद्रचंद्रेलवंशचूषणमानसिंहमहाराजं नमः। दनश्रीमन्महीमंडलाधीशिवपुरीचंद्रचंद्र
 लवंशचूषणकल्याणमध्वमहाराजं श्रीमन्महीमंडलाधीशिवपुरीचंद्रचंद्रेलवंशचूषणमरुनिजैनेश्वरमा
 मंहसश्रीमन्महाराजं राविदयुगलचंद्रश्रीगोपाळमहाराजं स्यायशो निधेधर्मभिनर्णयग्रंथस्योद्दनायका
 तीययाज्ञिकश्री रामोदां नमः। दनश्रीमन्मनुनिवरनायणमस्मृतीवराणमरसीरुहयुगलनिषवणविद्वंससूयमानकरी

य ३

शिव
११५

तस्य श्रीमद्देहांतवर्गीशानहाचार्यकृतकलानंदेनादपरापरपक्षश्चादकावनिरूपणं ॥ अथाष्टकाकालो निर्णयतेषां
 पादेषु त्रिषु मासेषु नादेमासेन कृष्णश्चाष्टकाष्टकानां प्रोक्तानि प्रोक्तानि तदुक्तं मपुराणे अमावास्याष्टका
 न्तिस्त्रयोषमासादिषु त्रिष्विति । तदुक्तं पद्मपुराणे अग्निद्यावपितृकन्यायाः वसुनामापित्राश्रायाः धर्मसुय
 नायाः नादपरापरपक्षाष्टकान्वेनोपत्रिर्दशिताष्टौ पृथक् पृथक् कान्तयः पितृलोके न विद्यामि आपुराण्य दानित्यं स
 र्वकामफलप्रदेति । मार्गशीर्षे कृष्णष्टमी अष्टके तिके चित् । तदुक्तं शौनकेनाह मेतस्मिन् शिरो योश्च उलमि परप
 क्षाणां अष्टमी च पृक्षा इति अष्टकावासां च पृक्षा द्वैर्वीत्यनर्थनाम्ना अष्टकासमसं स्यात् अष्टकां च वहिनाम्ब
 म्भ्यः अन्वष्टकान्वेति । तदुक्तं सूत्रकृतांश्चोन्वष्टका मिति एतासु अष्टकासु अन्वष्टकासु वपार्यण आदौ कृतं
 यामेवा । तदुक्तं वसिष्ठपितामहाऽन्यांश्चावणाग्रहाण्येणांश्चोन्वष्टकांश्च पितृलोके दद्यात् । अमावास्याया
 पातपौर्णमास्याष्टकासु च विद्वान् आहुमकुर्वन्नेन रंकं प्रति पद्यतरति अन्वष्टकासु उपश्रमं मातृपार्यणं

पश्चाच्चित्पार्यणं बोध्यं । तदुक्तं देवलेना अष्टकासु च कर्तव्यं आहुतेर्मंति कासु वै । अन्वष्टकासु क्रमं वशमाह पूर्वत
 दिष्यत इति । वृद्धिश्चादे अष्टिकाश्चादे अन्वष्टकाश्चादेमा तयजुर्न पृथक् कर्तव्यं अन्वष्टकस्य प्रतिनिःसहमात्
 यजनं कर्तव्यं तदुक्तं स्मृतौ । अन्वष्टकासु वृद्धौ च प्रति संवत्सरं तथा । अत्रमातुः पृथक् अहमन्यत्र पतिना सह
 ति । द्वादिपि पूर्णिमाः आहुतौ अतिशयेन शस्त्रान्वेति । तस्मिन् पूर्णिमाश्रावणमाघनादपदगताः पूर्णि
 माः आहुतौ अतिशयेन शस्त्रान्वेति । तथा व्यतीपाता दयोपि आहुतौ दुष्यत मान्वेति । तदुक्तं पितामहेना अमा
 वस्या व्यतीपाता पौर्णमास्याष्टकासु वेति । तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे । आहुता लममावास्यानि च पार्थिवसत्तमपि
 र्णमासीनया माघीश्रावणी च नृपात्रमा । प्रोष्टपद्यामतीना यो तथा कृष्णयोदशी । आयहायण्यति क्रान्ति कृष्ण
 न्ति त्वोष्टका इति ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरीचंद्रचंद्रवंशानुयण्ये दिनीमह्यमहाराजनेदन
 श्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरीचंद्रचंद्रवंशानुयण्ये मानसि हंमहाराजनेदन श्रीमन्महीमंडलाधीश

जोपाल.
१९९५

पनेया ज्ञोति तदा ज्ञाया शब्दः। तदुक्तं चो धायेनेन। ग्रहिकै कायमावास्या प्रतिप मुने द्यदि। नृताविदा
पिकर्त्रयादैवेपि चोचकर्मणीति। प्रतिप मुग्रहिकै कापिकर्मवालसं बंधिनी यदि नस्यादि न्यर्थ इति का
लनिर्णय कोरेयास्या तेय दशदिन द्वये अर्धे अर्धे कुतपंया ज्ञोति तदा वृद्धि सम त्वयेरु तरदि
वर्त्तमानोया ह्यः। हं ये च पूर्वदिक्सेवर्त्तमानोया ह्यः। तदुक्तं प्रवेतसा। सिनी वा लीकुहू श्वेवश्रुत्युक्तं यादुक्त
मलि। स्यातोवेनुमध्या द्देशाद्वादि स्यात्कथं तदा। तिथि ह्ये सिनी वा लीति थि वृद्धौ कुहू स्मृता। सामेपि
चकुहू र्जया वेद वेदो गवेदि निरिति। पदा दशदिन द्वये अर्धे कुतपं समग्रं या ज्ञोति तदा उपरादि नेवर्त्त
नोया ह्यः। तदुक्तं प्रवेतसा। तिथि ह्ये सिनी वा लीति थि वृद्धौ कुहू स्मृतेति दिन द्वये कुतपया पित्वे
तिथि वृद्धावे वद्यते नान्यथेति नावः। दिनस्य पंच दशमुहूर्त्तानि चेति तत्राष्टमो मुहूर्त्तः
दिन ३

॥११॥

कुतपो बोधः। तदुक्तं मस्य पुराणे। अहो मुहूर्त्त विज्ञेया दशपंच सवर्दानत्राष्टमो मुहूर्त्तैर्यस्य कालः कुतपः
स्मृत इति। अरुणोदय युक्तं स्त दशः पितृ तर्पणोदये चोक्तं यः। तदुक्तं वृहद्दसि धेनो। अरुणोदय
यमि विंशति कालनिर्णयकारा अत्रोक्ते। यत्र मुहूर्त्त मप्यमावास्या प्रतिपद्यु पितृ च वेत्ता नरा नी
सुत्रं मे ज्ञेयं पर्वशेषं उ पूर्ववदिति च चनत तदुलापुरुष दानादि विषयं बोध्या। अत्योपि दश
स्तलादानोदयो ह्यः। तदुक्तं पद्मपुराणे। अमाया प्रतिपद्युक्ता सर्व पापहरा तिथिः। चंद्र
सूर्यग्रहस्तल्यास्तान दानं पादि स्थिति। यत्र ग्रहिकै कायमावास्या न वेद्यदि च उद्देशी। न
द्यो चार्थं मतदैवेपि चोचकर्मणि चोदितमिति प्रवेतो वचनं तदैवपि त प्रधानोपमास विषयं
बोद्धव्यं। देवपितृ तपोषकार्य पिदशः उपवासत्रतोष त्तया ह्यः। तदुक्तं स्कंदपुराणे। षष्ठोका

॥११॥

य४

य२

दशमो वास्या पूर्वविद्वानथाश्रमी स प्रमी परविद्वानोपोषांतिथिपंचकमिति। मिथुनकयामक
 रतुलामीनास्ति तेरत्रौ समये देवकार्यविषये दर्शः पूर्वविद्वो ग्राह्यः। एतदन्वया शिष्टे रवौ उत्र
 रो ग्राह्यः। तदुक्तं कात्यायनेन। उलाम करमीनेषु कन्यायो मिथुने तथा। नूतविद्वान्मावस्या पूज्य
 नवति तेन त इति। इदं वेदेव कार्यविषयमिति कालनिर्णयकृतः॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधी
 राशिवपुरीचंद्रचंद्रे लवंशचूषणमेदिनीमध्वमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरी
 रीचंद्रचंद्रे लवंशचूषणमानसिंहमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्रे
 लवंशचूषणकल्याणमध्वमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्रे लवंशचूषण
 मुनेर्जनैश्च परमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविद्युगलचंद्रगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनि
 धेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्य तृतीयोऽध्यायः समाप्तः॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीराशिवपुरीचंद्रचंद्रे लवंशचूषण
 मुनेर्जनैश्च परमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविद्युगलचंद्रगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनि
 धेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्य तृतीयोऽध्यायः समाप्तः॥

श्रीमदानंद१

॥११॥

न३

यणसरस्वतीचरणसरस्वीरुहयुगलनिषेवणविहङ्गसंस्तूपमानेन शकरी वाससीमहोदयता
 गीशचंद्राचार्यकृते फलानंदे अमावास्याश्राद्धकालनिर्णयः॥ अथायनादयः श्राद्धकालानि रूपाः॥
 "संक्रमणतुलामेखसंक्रमणामकविषुवमकरकर्कसंक्रमणसकार्यं यतीपातस्वजन्मनहन्त्र
 षका। युगादिचंद्रसूर्यग्रहणेषु श्राद्धं नवतिरदं च श्राद्धं निवृत्तकाम्यं नवति त्रिहोत्रवत्।
 तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे। श्राद्धित्यसंक्रमे चैव विषुवं रायनद्वयो यतीपातोऽथ जन्मर्हचंद्रसूर्यग्र
 हंस्तथा। एतांस्तु श्राद्धकालानि चैकोम्यानाह प्रजापतिः। तदुक्तं विष्णुपुराणे। पञ्चवेनेंद्रमसो
 रवेश्च घाते षकास्तथायनद्वये वा पातीयमथ त्रितिलैविमिश्रं दद्यात्पितृभ्यः प्रयतोऽमुष्य
 इति। पातीयमपि दातव्यमित्यनेन नित्यत्वं मुक्तमिति भावः। संक्रमे विषुवायनानां यथा पूर्वप्राज्ञा
 स्त बोध्यां तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे। श्राद्धे संक्रमणं जनोः प्रशस्तं पृथिवीपते विषुवादि तय

तद्विषयवर्तनं न च वति ३

पृ. ५०४
११११

तत्राप्ययने द्वे विशेषत इति। इदंश्चा इति उरहितं कर्तव्यं। तदुक्तं। अयन द्वितये आर्द्रं विषुवद्वि-
ये तथा। संक्रांतिषु च कर्तव्यं पिंडनिर्वपणादने। अष्टकास्त्रिच कर्तव्यं तिथिश्चिदुमृति हयो। अत्र
संक्रमणादिषु द्वे वस्तुयादि हयाहादि निमित्तंश्चा इति न वति। अयन द्वितये आर्द्रं मिथ्यस्मात् सं-
क्रमणादि निमित्त एव श्राद्धे पिंडवर्जनं सुदरमिति नावः। दर्शज नदिन बांधवमरण प्रशमन-
नद्विज संपत्सु मद्यायुक्तं नयो दश्या तैरिग्रह पीडायां च दुःस्वप्न दर्शने श्राद्धे ह्यायां श्राद्धं कर्तव्यं।
तदुक्तं। हर्म्युसलो अमावास्याष्टकास्त्रिचः पौषमासादिषु त्रिषु। तिस्रश्चान्वष्टकाः पुण्या-
माघी पंच दर्शी तथा। त्रयोदशी मद्यायुक्तावर्षासु च विशेषतः। तस्य पाकश्राद्धं कर्तव्यं।
प्रोक्तादिने दिनेने निमित्तं कर्तव्यं ग्रहणे च दसूर्ययोः। बांधवानां वमरणे नारकी स्यादतो नृणां
क्राव्यानि चैव श्राद्धा निशम्य ते ग्रहणादिषु। अयने विषुववे च वयती पाते पाने तं।

मत्तयश्चा इति तथा ज नदिने च पीति तदुक्तं मा कं डे यपुरालो। विशिष्ट ब्राह्मण प्राप्ते सूर्ये दुःग्रह-
यने। विषुवे रवि संक्रांतौ च तीपाते च पुत्रका श्राद्धा हेतु य संपन्नो तथा दुःस्वप्न दर्शने। ज नदृश-
ग्रह पीडासु श्राद्धं कुर्वीत चेक्येति। इत्युया श्राद्धं प्रति रुच्यो। गजकायायां श्राद्धं कर्तव्यं। तदुक्तं।
यायां जकात्रेयां प्रोक्ता नस्यां श्राद्धं प्रकल्पयेदिति। यदा सूर्यो हस्तगतो न वति त्रयोदशी तिथिर्न-
वति चंद्रः मघास्थो न वति तदा गजकाया कथ्यते। अथ वा सूर्य चंद्रमसौ द्रोहिस्तगतौ न-
वतस्तदा गजकाया कथ्यते। अथ वा दर्शांत्ये वे ग्रहणं न वति तदा गजकाया कथ्यते।
तदुक्तं। दौ। यदे दुःपितृदेवत्यं हंसश्चैव करं स्थितः। तिथिर्वैश्रवलीया च गजकाये निसा-
स्यतेति। पितृदेवत्यं मघा। हंसः सूर्यः। करो हस्तः। वैश्रवली त्रयोदशी। तथा। हंस हंस

स्थिते यावुञ्जमावास्वाकरान्विता। साङ्गे याकुंजरठायाइतिबोधायनोब्रवीत्। हंसः सूर्यः
 तदेवतत्वात्। हंसनरुञ्जमपि हंसः। करान्विता चंद्रगुहस्ताव्विता। तदासें हिनेयोयदा
 सूर्यग्रसतेपर्वसंधिषुगज्जहायेति साप्रोक्तावस्थाश्चाद्वैप्रकल्पयेदिति। सैहिकेष्टः स्वर्गः
 ॥ ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिवापुरीचंद्रचंद्रेश्वरचंद्रषण्णमेदिनीमह्यमहाराजने श्री
 मन्महीमंडलाधीशशिवापुरीचंद्रचंद्रेश्वरचंद्रषण्णमानसिंहमहाराजनंदनश्रीमन्महाने
 डलाधीशशिवापुरीचंद्रचंद्रेश्वरचंद्रषण्णकल्याणमह्यमहाराजनंदनश्रीमन्मह
 मंडलाधीशशिवापुरीचंद्रचंद्रेश्वरचंद्रषण्णमुनिर्जनेश्वरपरमहंसश्रीभामह्यच
 रणारविंदयुगलनृगश्रीगोपालमहाराजस्ययशोनिधेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्य
 नागरजातीययाज्ञिकश्रीदामोदरनंदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीवरण
 श्रीमन्महानंदः १

य३

॥११७॥

शरतीवासा।

सरसीरुहयुगलनिषेवणविहङ्गसंस्त्रयमानश्रीमद्देहांतवागीशानदाचार्यकृतं फलानंदे उपनयना
 इकालनिरूपणं ॥ ॥ अथमघाश्राद्धकालो निर्णयते ॥ मघासुपुत्रवत्तापि उरहितोऽश्राद्धं कर्त
 व्यं। तदुक्तं वायुपुराणे ॥ नविद्यात्पराणां श्रां। मघासुकुर्वन्श्रादानिमर्त्तुकामानवाप्रा
 यात्। प्रत्यक्षमर्तिना स्तेननवतिषितस्तदा। संक्रोत्यामुपवासेनपारलेन च र्चयत् ॥ मघाजोपि
 उदातेन ज्येष्ठपुत्रो विनरयति। इदंश्राद्धवर्षासु प्रसास्ते न वतिन। तदुक्तं वायुपुराणे। पितापितामह
 श्वेव तथैव प्रपितामहः। ताते पुत्रे निरीक्षेते काकुंताइव पिष्यते। मधुमांसेन रक्तं न पयसा पायसेन च। एष
 नोदास्यति श्राद्धवर्षासु वमघासु चेति। एतत्तमघाश्राद्धे विनका अपि जातरोमिलितैव कुर्युः। तदुक्तं
 विनका वा विनका वा कुर्युः श्राद्धसदे वहि। मघासु च ततो नात्र नाधिकारः पृथक् कथितेति ॥ ॥ इति श्रीम
 न्महीमंडलाधीशशिवापुरीचंद्रचंद्रेश्वरचंद्रषण्णमेदिनीमह्यमहाराजनंदनश्रीमन्मंडलाधीशशिवा

श्रीम-मही मंडल जी शशिवपुरी चंद्रवंद वंशारण्य

२२

पुरीचंद्रवंदवंशारण्यमानसिहमहाराजनेदनश्रीमन्महीमेउंलाधाराशिवपुरीचंद्रवंदवंशारण्यक
 ल्याणमहमहाराजनेदनंमुनिनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णवरणरविंदयुगलनेगश्रीमगोपालमहारा
 जस्ययशोनिधर्मिनिर्णयग्रंथस्यहैहिकमाजीतीयपादिकृश्रीरामेश्वरनेदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसं
 रसुतीवरणसरसीरुहयुगलनिधेवणविहृदंससूयमानकाशीवासश्रीमदेदंतवागीशानद्याचार्यकृ
 तंफलानंदेमघाश्राद्धकालनिरूपणं॥ - ॥ अथकाम्यश्रीश्राद्धकालनिरूपणं॥ अश्विन्यादिषुसर्वेषु
 नक्षत्रेषु स्वर्गादिफलकामनयाश्राद्धिकर्तव्यं। नदुकंविष्णुधर्मोत्तरे। स्वर्गहयपत्न्यानितथाब्रह्मव
 समेवच। शैब्याणो कुर्मणो सिद्धिं लुवंतुष्टितयाश्रियं। सवन्कामोश्चसौभाग्यं धर्मंजातिप्रधानंतां
 पयुक्तंश्चतनया। निज्यं धनसंपदं। जनकं सुहृदमात्मसफलं च। नथा कृषिं। संपुत्रपानयान
 वाने च सवन्कामोस्तथैव च। श्रेष्ठं कामोस्तथा सवन् बलमाश्रयमेव च। कुप्यं गृहं मांश्च

॥१२०॥

उरगांश्चैवजीवितं। कृत्रिकादिनरण्यतेकमादुडुगलेनरः। एकैकस्मिन्क्रमात्कुर्वन्श्राद्धमाश्र
 त्यसंशयमिति। प्रतिपदादिसर्वासुसंतिथिषुश्राद्धादिफलकामनयाश्राद्धं कर्तव्यं। नदुकंमनुना
 कुर्वन्प्रतिपदिश्राद्धं सुरुपां नलजेते सुतान्। अन्यकोउदितीयायां नृतीयायां तु वंदिनः। पशु
 न्कुरान् चतुर्थ्यां पुं चम्यां शोननानुसुतान्। पश्यां धूतं कृषिं वापि स प्रम्यां लज्जेनरः।
 अष्टम्यामपि वाणिज्यं लज्जेतश्राद्धः सदा। स्यान्नवम्यामेकसुंदशमांदि। पुनर्वसुं। एकादश्यां तथा रोप्यं
 ब्रह्मवर्चस्विनः सुतान्। द्वादश्यां तातुरुपं वरजं तं कुप्यमेव च। जातिश्रेष्ठं त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां तु सुप्रजा
 प्रीयेते पितरश्चास्येव च। स्रुह तारणो। इत्यादीश्वविनिर्दिष्टान्। विषुलान् मनसः प्रियान्। श्राद्ध
 दः पंचदश्यां तु सवन्कामोसमश्नुत इति। बेदिनस्तावकान्। आदित्यादिसर्वेषु वानेषु श्रमोपा
 दिकामनयाश्राद्धं कर्तव्यं। नदुकंविष्णुधर्मोत्तरे। आश्विन्यादिषुसर्वेषु वानेषु श्रमोपा
 दिकामनयाश्राद्धं कर्तव्यं। नदुकंविष्णुधर्मोत्तरे। आश्विन्यादिषुसर्वेषु वानेषु श्रमोपा

मांस्तथाविद्यां धनेऽपि वित्तमेव वा आदित्यादिदिने चैवं श्राद्धं कुर्वन् सदानरः। क्रमेणैते दवा प्रीतिनात्र का
 यो विवारणेति। अश्लेषामघा रोहिणी हस्ताः यदा राविदिने न वेपुस्तदा पुत्र कामः पूर्व दिने उ पवासं कृ
 त्वा विध्युक्त प्रकारेण सूर्य पूजयित्वा श्राद्धं कृत्वा तत्र हत्वा मध्यमे पिंडे प्राश्य समाश्रितुं युज्यात्
 दुर्कं न विष्यत्पुणोपंचतारं न वेद्यत्र न हत्रं गोवृषधृजं। वारे तु देवदेवस्य वासरः पुत्रदः स्मृतः। उ प
 वासो न वेत्तत्र श्राद्धं कार्यं तथा न वेत्। प्राशनं चापि पिंडस्य मध्यमस्य प्रकीर्तिते। सोपवासस्तु चैतन्न
 पूजयेत्तत्र गोपतिमिति पंचतारं रोहिण्यश्लेषामघा हस्तारव्या निनरुत्राणि श्रेष्ठो गौर्गो वृषः सः धृजो
 यस्य सः उ पवासः शनिवारं। रवियुक्तायां स प्रम्या सोमयुक्तायां अमायां नोमयुक्तायां चतुर्दश्यां शुक्ल
 णे सोमेन वायुयुक्तायां चतुर्थ्यां श्राद्धं कर्तव्यं। तदुक्तं स्कंदपुराणे। अमायां यदि सोमः स्यात् सप्रम्यां वैदि
 वाकरः। चतुर्दश्यां चतुर्थ्यां च वासो मंगलस्य तु। तदा श्राद्धं प्रकर्तव्यं पितृणां तृप्तिमिच्छता। षष्ठिवि

॥१२१॥
 ॥१२२॥
 ॥१२३॥

॥ वित्तं वा वनं पश्येत्तत्र प्राज्ञात्मानं जगत्पि इति ज्ञो योक्तैः ॥ अतः पश्येत् ॥

सहस्राणि षष्ठिवर्षातानि चानेदंति पितरस्तस्य विमानवरमाश्रिताः इति। तदुक्तं ब्रह्मपुराणे। शुक्लं
 गरक्युक्तायां चतुर्थ्यां पूजायेते यदा। श्राद्धया श्राद्धं कृतं विप्रान् प्रेतो जायते मृत इति। पितृ पितामह प्र
 पितामहे न्यः उ परिषेवर्तमानास्त्रयस्ते नो दीमुखसंज्ञा नवंति। ते च प्रौष्ठपद्यो यष्ट्याः। प्रौष्ठपद्य
 निरिक्तं स्तुले पितृ पितामह प्रपितामह इत्यादि पौनो नो दीमुखसंज्ञा नवंति न तु तदुपदिता वा स
 यः। तदुक्तं ब्रह्मपुराणे। नो दीमुखानां प्रत्यंबुक् न्याराजिर्गतिरवौ। पौर्णमास्यां तु कर्तव्यं वराहवच
 नं यथा। ये स्युः पितामहादुभ्यं ते स्युर्नो दीमुखस्त्रय इति। पितामहवाहेन प्रपितामहो लक्ष्यते। तदुक्तं
 पितापितामहस्यैव तथैव प्रपितामहः। त्रयोऽक्षमुखो ह्येते पितरः संप्रकीर्तितांते न्यः पूर्वत्रयो ये तु
 ते तु नो दीमुखरात्रपीति रयं नो दीमुखसंज्ञा ना इ पदं पूर्णमिति मित्रश्राद्ध विषयान् अत्र नो दीश्राद्ध विषय
 नदुक्तं कालनिर्णयकारैः। अस्य नो दीमुखवचनस्यैतत्पूर्णमासी निमित्तश्राद्धविधिने कदाक्यता पर

त्वात्प्राद्वाने। नान्दीश्वरवशेन प्रपितामहात्परे त्रयो न ग्राह्य इति ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीराशि व
 पुरीचंदचंद्रवंशचूषणमेदिनीमहामहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंदचंद्रवंशचू
 षणमानसिंहमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीराशि वपुरीचंदचंद्रवंशचूषणकल्याणमह
 महाराजनेदनश्रीमन्मंडलाधीराशि वपुरीचंदचंद्रवंशचूषणमुनिजनेश्वर परमहंसश्रीरामक
 ष्चरणावरिद्वयुगलचंगश्रीगोपालमहाराजस्य वृद्धमन्त्रजातीयशक्तिश्रीरामोदरनेदनश्रीम
 नुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसरसीरुहयुगलनिषेवणविद्वद्वंससत्पुमानकाशीवासश्री
 महेश्वरतवागीशानंदोवाच कृतं प्रलानेदेकाम्यथाइकालनिरूपणं ॥ अथ ह्वाद्राह्मकालो नि
 रूथते। यस्मिन्मासे पक्षे तिथौ च यस्य मरणं न व्रतित तस्य प्रतिवर्षं तस्मिन्मासितस्मिन्पक्षे तस्मि
 न्श्रुतिथौ तस्य थाई कर्तव्यं। तिथिश्च मरणसमये विद्यमाने वराह्यातदुक्तं यासेनामासपक्षे ति

५५

॥६२३॥

शिसृष्टयोयस्मिन्म्रियतेहनि। प्रत्य ब्रुत तथाच तंरुयाहं तस्य तंविदुरिति। अत्रादिकेवांशो मासो यावत्। तदुक्तं
 वासेना विवाहोदौ स्मृतसौरोय हादौ सावनः स्मृतः। आदिके पितृ कार्ये च मासश्चांशमासः स्मृत इति य
 दाधिकमासे स्युर्दस्य न वति तदा य दासौ स्युर्दस्य न वति तदा सौ स्युर्दस्य न वति तदा सौ स्युर्दस्य न वति तदा सौ स्युर्दस्य न वति
 तस्य वार्षिकं आहं अधिमासे पितृ कार्ये मिति पुनस्तदनाणि। तदुक्तं स्मृतो। अधिमासेति पत्रिष्व तसौरं म
 नं प्रकल्पयत्। स एव दिवसस्य आहं पिदो दकादि धिति। पुत्रेण माता पित्रोः वार्षिकं कर्तव्यं। पुत्रादि तयोः
 पितृश्रद्धोषु चात्रो निर्णयमेन वार्षिकं कर्तव्यं। यो यस्य वार्षिके अश्विन्म्रियते तेन तस्य वार्षिकं कर्तव्यं।
 तदुक्तं ब्रह्मपुराणे। प्रातिसं वस्य रं कार्यमाता पित्रोर्मृते हनि। पितृश्रद्धाया पुत्रस्य च स्रुज्येष्टस्य
 चैव हीति। एतच्चाधिकारिमात्रोपलक्षणमिति का लनिर्णयकारैरुक्तं। पिता पुत्रस्य आहं न कुर्वन्।
 श्रद्धोषु चात्रा न निषु चातुः श्राद्धं न कुर्वन्। यदस्ति हो न वति तदा पितृश्रद्धाया पुत्रा नुज्योऽप्ये

त कार्यं कुर्वतां सपिंडीकरणं विहायैव तदुक्तं। न पुत्रस्य पिनादद्यात्। न तु जस्य तथा प्रजः। अपि स्नेहेन कुर्वीत
 सपिंडीकरणं विनेति। तदुक्तं बौधायनेनापि। आश्विनं कर्तव्यं पुत्राणां तु कंठराचनं। आश्विनं च वनवर्तयं। आश्विनं तु
 कनीयसौ। अपि स्नेहेन कुर्वतां सपिंडीकरणं विनेति। तथा पितृयज्ञात्मातृणां मेघानां पार्वणं न वेत्। एको हि
 वृं कनिष्ठानां दंपत्योः पार्वणं मिथः। एतन्मोहानि प्रायं एको हि पृथिविधानं। न वृथा हं ब्रह्मचारिणं व कर्तव्यं न
 वृथा हं हिने स्त्रिया कुरुदानप्रसंगे किं कर्तव्यमिति चेत् नृशृणु। कर्तव्यमेव कुरुदानं। तदुक्तं मिताहराकरेण। यतो
 यत्र ब्रह्मचर्यं आहृदिषु बोधितं तत्र गच्छतोऽपि ब्रह्मचर्यं स्वरूपं। तन दोषो नास्तीति। ननु मार्गं कृत्वा पितृश्रेष्ठं
 मोक्षं प्राप्नुयान् पयसाः कर्तव्यः। तदुक्तं स्मृतौ। ततो नित्यक्रियां कृत्वा जोषयेत्। अतथा पितृन्। ततस्तद्भक्त्युजं
 तमहन्त्यादि निर्नरति। न चैवं सति एकादशयोऽष्टादिके क्रमे सति जोषयमिति चेत्। तत्राप्यं सोऽहं नित्यः। ॥१२२॥
 इह नैमित्रिकं न वेत्। उपचासंतदा कुर्याद्वापि तस्मै वितमिति। एकादश्यां आह्वे उपितस्मै विताना

कामायनवचनात् १

ग्राणमेव कर्तव्यं। यत्तमानेन न तु स्वप्रेयिकोक्त्यमिति सुंदरं। ॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिषु
 रीचंद्रचंद्रवंशचूषणमेदिनीमल्लमहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिषु रीचंद्रचंद्रवंशचूष
 णमाने सिंहमहाराजं नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिषु रीचंद्रचंद्रवंशचूषणकल्याणमल्लमहाराज
 नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिषु रीचंद्रचंद्रवंशचूषणमुनिजनश्वरपरमहंससंज्ञी श्रीरामकृष्ण
 वरणारविंदयुगलं गृहीतो पालमहाराजस्य यशोनिधेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्य ईदृशं राजजातीय
 याज्ञिकश्रीहोमोदरं नंदनश्रीमन्मुनिवरनायायणसरस्वतीचरणसरसीरुहयुगनिषेवणविह
 रं स्तुत्यमानकाशीवासश्रीमद्देवदत्तवागीशचरणार्च्यकृष्णलालदेवदत्तहृत्कालनिरूपणं ॥ १०
 अथ कुर्याद्देवदत्तकालो निर्णयते ॥ यद्दिनं द्वयं अथ राहूकेशं विषमं यात्रोति सा तिथिः पार्वणं अ
 धिका पराह्णं यापिनीयास्यात्। तदुक्तं अथ राहूयापिनीया पार्वणे सातिर्न वेदिति। यातु साम्येन अथ

यान्तिथिः २

श्रीमदानंद ५

पल-
(१२४)

गङ्गादिनद्वयेयाप्रोति सातिष्ठेद्विद्वत्तरायाह्य। हास्तसाम्योश्चशुक्लौ तदुक्तैर्बौधायनेना। अ पराह
यथापि न्यतीनस्यपदातिष्ठिः। रुपे पूर्ववत्कर्तव्यावृद्धौ कार्यनिधोत्तरंति। अतीनस्यमृतस्य। स्नायुतु
मुमंतुनाउक्तं। अहेतुयापिनीवेस्यान्मृतस्यचयातिष्ठिः। पूर्वस्यानिर्वयेत्तिउंइत्यांगिरसन्नापिनमि
यादिद्वयेअपराह् नैवस्युरातिअथवादिनद्वयेसमयमप्यपराह् याप्रोतिसाष्टवैवचनवति। दिन
द्वयेप्यपराह् याप्यचावेमनुनोक्तैर्नैवहयापिनीवेस्यान्मृतस्यचयातिष्ठिः। पूर्वविद्वेवकर्तव्या
त्रिमुद्रात्पियाचवेदिति। दिनद्वयेप्यपराह् याप्रोउद्वाहेतुयापिनीवेस्यैर्नैवयादिवचनामृषी।
पार्वणश्राद्धं कुतपेआरभ्य। अपराह् वा। तदुक्तंमस्यपुराणे। मथाह् सर्वदायस्मात्तमं रीतिवृत्तिनास्करः
तस्मादनंतफलदस्तत्रानंनोविशिष्यतइति। तदुक्तंविष्णुना। योयस्यविहितः कालः कर्मणस्तदुप
क्रमेविद्यमानो नवेदंगंनोभितोपक्रमेणत्विति। उक्तेषुअपरोह् उभयः संह्रः सअत्राहः।

११२४

य ५

तदुक्तं कालनिर्णयकारैः। अत्रापराह् संह्रः कालः पूर्ववत्। दि कालप्रकरणेवक्ष्यमाणेअपराह् उभयत
मोवेदितव्यइति॥ इतिश्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमेदिनीमहामहाराज
नंदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणमानसिंहमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडला
धीशशिखपुरीचंद्रचंद्रलवंशचूषणकल्याणमहामहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिखपुरीचंद्र
चंद्रलवंशचूषणमुनिर्जनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णवरणारविंदंयुगलचंद्रग्रीगोपालमहारा
जस्ययशोनिधेधर्मनिर्णयग्रंथस्यैव। नमस्तज्जातीयया। इति कृष्णदीपमोदरनंदनश्रीमन्म
निवरनारीपणसरस्वतीचरणसरसीरुहयुगलनिषेवणविद्वंसस्तूयमानकाशीवासश्रीमहेशंत
वागीशचट्टाचार्यकृतेफलातंदंरुपाहहैधकालनिरूपणं॥ अथरुपाहाज्ञानेकालोनिरूपणे॥
यदाप्रोक्षितस्यपद्मसौप्तोहातौचवतः तिथिश्चनज्ञातातरीतास्मिन्मासेतस्मिन्पक्षेहयाद

॥१५॥

ए कादशी स्यात् । यदा मासो ज्ञातो न वति प हति धी न हा ने त दा कृ ल्लै कादशी ग्राह्या । अथ वा अमा ग्राह्या
 अमा कृ ल्लै कादश्या रसे न वै शु क्लै कादशी ग्राह्या । तदुक्तं बृ हस्पतिना । न ज्ञाय ने शृ ता हस्ते न प्रमी ते प्रो षि
 ते सानि । मा सश्चे प्रति विज्ञा तः तदर्थे स्या दमृ ता हनी ति । मृ ता ह नि य त् क र्त्तव्यं तदि ति शेषः । अस्मिन्ने व विषये
 मरी चि ना उक्ते । आ इ वि प्रे स मु त्य ने आ विज्ञा ते मृ ते हनि । ए कादश्या उ क्त र्त्तव्यं कृ ल्ल प ह्ने विरो षत इति । अ
 न विरो षत इति कृ ल्ल प ह्ने स्प प्रा शस्त्या नि धा नं । ते न शु क्ल प ह्ने पा तु म त इति ग म्य ते । तदुक्तं काला ने ल
 प कौ रैः । न नश्च शु क्ल कृ ल्लै कादश्या वि कृ ल्ये प्रा ये एवं य व स्था मा से प ह्ने य विज्ञा ते ति शि मा त्र स्या परि
 ज्ञा ने कार्ये विज्ञा त प ह्ने त्यो गे कार ण ना वा न्ना प कृ स्या परि ज्ञा ने कृ ल्लै कादश्या तद ला ने शु क्लै कादश्या म
 पी ति । य द्वा मा स प ह्ने ति धी ना म ज्ञा ने न द्वा मार्ग शी र्ष मा ध ना इ प दानां मध्ये अ न्य त मस्य अ मा ग्रा ह्या ॥ ॥१५॥
 तदुक्तं न विष्णु पुराणे न ज्ञा ना ति दि ने य स्त मा सं वा य म रा धि पे ति अरुणे न दृ ष्टे र वि वा क्यं । मृ ता हं

॥१५॥

यो न ज्ञा ना ति मा न वो चि न ता त्म ज्ञा ते न कार्य म मा वा स्यां आ इ र्से व स रं व पे ति । सामा न्यो क्तेः तत्रै व हि
 ना ज्ञा ने मा सा ज्ञा ने ना इ प र्मा र्ग मा धा उ क्ता अ त स्त मा स व र्ति नी अ मा ग्रा ह्ये ति ना वः । तदुक्तं प्र ज्ञा
 स रं डे । मृ ता हं यो न ज्ञा ना ति मा सं वा पि क रा च ना ते न कार्य म मा वा स्यां आ इ मा धे श मा र्ग क र्ति । य द्वा
 ति शि मा त्रं ज्ञा ये ते मा सश्च न ज्ञा ये ते त द्वा मार्ग शी र्ष मा ध ना इ प दानां मध्ये ए क स्य सा ति थि य ग्रा ह्या ॥
 तदुक्तं न विष्णु पुराणे । दि न मे व तु ज्ञा ना ति मा सं नै व तु यो ज्ञ नः । मार्ग शी र्ष व वा ना इ मा धे वा य स मा
 च रे दि ति । य स्त दे शां त रे मृ तो र्त्त ति त स्य मा स ति थ्य ज्ञा ने प्र स्तान काली न मा स ति थ्यो । तदुक्तं बृ
 हस्पतिना । दि न मा सौ न विज्ञा तो म रण स्थ य दा धु नः । प्र स्तान दि न मा सौ तु ग्रा ह्यो ब्रू वी क्त्वा
 दि शे ति । य दा उ प्रो षि त प्र स्तान सं वं धि मा स ति थ्य हा र नं त दा मृ ति श्रा व ण का त्कि मा स ति धी य
 ह्यो । सौ ब्रू वी क्त्वा क मे ण वि ति । य दा प्र स्तौ तदुक्तं न विष्णु त्रे । मृ त वा र्त्रि श्च ते ग्रा ह्यो नौ ब्रू वी क्त्वा

धी

मे ललितेति। एदा प्रस्तानदिनं वा त्रैश्वल दिनं च न ज्ञातं मासश्च न ज्ञातः तदा तस्मिन् मासि अमाया ह्या
 प्रस्तानदिनमासौ तु ग्राह्यौ प्रवैक्यादिशेति वचनात् तन्नामृतवा त्रैश्वलनेत्यहो नौ प्रवैक्यक्रमेण
 त्रितिवचनाच्च प्रवैक्यप्रकारस्योक्तत्वात् सच न ज्ञायते मताह। श्रव्यादिनोक्तो ग्राह्यश्रित्तावः यदितमासेन ज्ञा
 तस्त्रैश्वलनज्ञाता तदा मार्गादिमासे स्फुटो दशग्राह्यः। प्रवैक्यप्रकारेण दिनमेव विज्ञानातीति वच
 नतः। दिति नावः। गमनकालश्रवणकालयोर्ब्रह्मानयोर्मासदिवसयोः स्मरणं चेत् तदा मार्गादिगता अ
 माया ह्या। मृतस्याह न ज्ञानातिमासे वापि कथं केन युक्तत्वात् कथं च न मरणप्रस्तानश्रवणरूपेण न ज्ञा
 नातीत्यर्थः। यस्य देशांतरगतस्य मरणं जीवने वानज्ञायते तस्य पंचदशवर्षानंतरं प्रति कृत्वा तां च संस्क्रु
 त्य तस्य प्रोषितस्य दाहदिवसमारभ्य त्रैश्वल्यैर्नर्मसंचयनादिश्राद्धिकान्तं कुर्यात्। दाहदिवस एव श्राद्धि
 मणि न वति। तदुक्तं ज्ञानकालेनापि तस्मिन् प्रोषिते यस्य न वान्नैव नापतिः। ऊर्ध्वं पंचदशाद्वर्षान्तं कृत्वा

रुतिः ३
 ॥१२५॥

तत्प्रतिरूपकं। कुर्यात्तस्य च संस्कारं यथोक्तविधिना ततः। दाहादीये वसर्वाणिसंचरदिति। चितरीत्येत
 द्प्रोषितमात्रस्योपलक्षणं॥ इति श्रीमन्महीमंडलाधीशशिक्पुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमदिनीम
 द्त्रमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडलाधीशशिक्पुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमानसिंहमहाराजनेदनश्री
 मन्महीमंडलाधीशशिक्पुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणकल्याणमहाराजनेदनश्रीमन्महीमंडला
 धीशशिक्पुरीचंद्रचंद्रवंशचूषणमुनिजनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णचरणारविंदयुगल
 नेंगश्रीगोपालमहाराजस्य यशोनिधेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्य हृदयं ज्ञातीयया किं कश्रीदा
 मोदनेदनश्रीमत्सुनिवरनायायणसरस्वतीचरसंमौलसरसीरुहयुगलनिषेवणविद्वद्
 ससूयमानेश्रीमद्वैद्यनाथगिरिचंद्रार्चकलानंदेक्याहाज्ञाकालनिरूपणं॥ अथ
 वृद्धिश्राद्धकालो निरूप्यते। मांगस्य गृहप्रवेशवृषोत्सर्गप्रतिष्ठायाज्ञां नैषु नोदीमुखसंज्ञा

य ५

काशीवास

श्रीमदानंदर

गोपाल
य. ध.
॥१२॥

नपि तद्व्यजेत् तदुक्तं ब्रह्मपुराणे। कर्मण्यथा न्युदधिके मांगल्ये वातिशोभने। जन्मन्यथैव धोपनयने वि
वाहे पुत्रकम्पच। पि० तद्व्यादीमुखवाक्यमनपर्वेद्विधिपूर्वकं नथाच जाबालिः। यज्ञोद्वाह प्रतिष्ठासु
मेखलाय धर्मो ह्योः। पुत्रजन्मवृषोऽग्रे विद्विश्वादे समाचरेत् तदुक्तं विश्वराणे। कन्यापुत्र
विवाहेषु प्रवेशेन वेवेरमनः। नाम कर्मणि बालानां ब्रूडा कर्मदिके तथा। सीमंते नयने चैव पुत्रो
दिसुखदशने। नादीमुखपितृगणं पूजयेत् प्रयत्ने यहीति। गर्भाधानं प्रवृत्तिपुस्तकारेण पुत्रस्य
प्रथमविवाहोतेषु पिता स्वपितृ न्युदयेत्। पुत्रः प्रथमविवाहानंतरं यदा वृद्धिश्चादं करोति
तदापितरि जीवति पितृयुग्या न्यजेत्। अथपि त्रिवादीनां तदुक्तं कात्यायनेन। स्वपितृ न्युदये
तोदद्यात् सुतसंस्कारकर्मेषु। पित्रोद्वाहनात्रेपांतस्या जावेत्तत्क्रमादिति। संस्कारानुक्तं
कालनिर्णयकारेण युक्तं। तत्र तेषु विवाहोतेषु सुतसंस्कारेषु पिता स्वपितृ न्योदद्यात्।

॥१२॥

पितृपार्वणं कर्म दिवसे वा न्यजेत्

२५

मं १
धु ३

शेषे संस्कारकृणु सुत एवेति। एतत्प्रादुर्पार्वणत्रयेण न वति। तत्र मातृपार्वणं कर्मणः प्रथमदिने
वसे कर्तव्यं। मातामहापार्वणं कर्मणः उत्तरदिने कर्तव्यं। तदुक्तं वसिष्ठेन। पूर्वदिनमातृपार्वणं कर्तव्यं। पितृ
तथा। उत्तरं प्रकुर्वीत मातामहापार्वणं स्यात्। दिनत्रये यदि अशक्तः तदा कर्मणः पूर्वदिने पार्वणत्रयेण प्रादु
र्यात्। तदुक्तं वृद्धशांतातपेना। पृथग्दिने अशक्तश्चैकस्मिन् पूर्ववासरे। आद्यत्रये प्रकुर्वीत चेत्पितृवन्दुते
त्रिक्रमिति। अथवा। कर्मणः पूर्वदिने पूर्वाह्णमध्याह्णपरार्द्धेषु प्रादुर्पार्वणं कर्तव्यं। तदुक्तं शांतातपेना। पू
र्वदिने मातृपार्वणं मध्याह्ने पितृकृतं तथा। ततो मातामहानां पुत्रोद्वाहपार्वणं स्मृतमिति। तत्राप्यसामर्थ्ये कर्मणः
पूर्वदिवसे मातृपार्वणं प्रादुर्पार्वणं कर्तव्यं। तदुक्तं वृद्धमुना। अलाभे त्रिज्जालानां नादीप्रादुर्पार्वणं कर्तव्यं।
पूर्वदिवसे प्रकुर्वीत पूर्वाह्णमातृपार्वणं कर्तव्यं। इति श्रीमन्महर्षिगण्डोपाध्यायि वसुपरीचंदचंद्रलवशर्मा
मेदिनीमहर्षमहाजनंदनश्रीमन्महर्षिगण्डोपाध्यायि वसुपरीचंदचंद्रलवशर्मासंनिधौ महाशय
कर्मणः पूर्वदिने पूर्वाह्णमातृपार्वणत्रयेण प्रादुर्पार्वणसमर्थे तत्तदाकर्तव्यं।
इति श्रीमन्महर्षिगण्डोपाध्यायि वसुपरीचंदचंद्रलवशर्मासंनिधौ महाशय

वंड १ य २

श्रीमदानंदर

दत्तश्रीमन्महीमंडलाधीशारिक्पुरीचंदेलवंशचूषणकल्याणमहामहाराजनंदनश्रीमन्महीमंडला
धीशारिक्पुरीचंदेलवंशचूषणमुनिजनेश्वरपरमहंसश्रीरामकृष्णसालारविदयुगल
भृंगश्रीगोपालमहाराजस्यशोनिधेर्धर्मनिर्णयग्रंथस्यैह्युनागरजातीययाज्ञिकश्रीरामोद
रनंदनश्रीमन्मुनिवरनारायणसरस्वतीचरणसरसीकृष्णयुगलनिषेवणविद्वद्वंससूयमान
काशीवासश्रीमद्देहांतवागीशानदाचार्यकृतं प्रज्ञानेदेवद्विष्टाद्विनिरूपकः॥प्रलानंदःसंपू
र्णः॥ ॥७॥ ॥श्रीगोपालमहाराजस्यशोनिधिरयंस्तिरः॥जीवाद्यानृद्धिदानंदधर्मनिर्णयसंग्रहः॥
॥इतिवैशंतवागीशानदाचार्यनिर्देश्वरं॥इत्योन्नयोन्नमस्तुत्यपाचतेहिकृद्विनिधिः॥
विद्यादानस्यमहात्म्यंवाच्यंयत्तुसंशयान्निवर्तयति॥कोटिरनेनापि सर्वदानाधिकसंख्याने
गहंकाशाद्विजययरोन्नमस्तुत्यपाचतेहिकृद्विनिधिः॥इत्योन्नयोन्नमस्तुत्यपाचतेहिकृद्विनिधिः॥
लस्यशिश्वरस्यैतिनवेदतवागीशानदाचार्यनिर्णयनाम्नानिंदवारविता
दिवश्या॥